

[பேரவைத் தலைவர்] [1975 அக்டோபர் 30]

2. தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (பதவிக்கால நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/75).

(4) அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம் விவாதம்—தொடர்ச்சி

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு அறிவித்த 20 அம்சத் திட்டங்களைத் தமிழக அரசு பல ஆண்டு காலமாகவே செய்து வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நிலமற்ற ஏழைகளுக்குத் தமிழக அரசு பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வழங்கியிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ஏழை விவசாயிகள் முதலாளிகளிடம் கடன்பட்டு அனுபவித்து வந்த துன்பங்களைப் போக்க வேண்டுமென்ற வகையில் வேறு எந்த மாநிலமும் சாதிக்க முடியாத நிலையிலே இங்கு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு நிலவள வங்கியினை ஏற்படுத்தி அந்த வங்கிகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குப் போதுமான கடன் உதவியை அளித்து அந்த விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் வாழ நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த நம்முடைய அரசு மும்முரமான பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது. இந்த நிலவள வங்கிகள் தமிழகத்திலே மட்டுந்தான் ஒன்றியத்திற்கு ஒன்று வீதம் இருக்கின்றன. அண்டையில் இருக்கும் ஆந்திர மாநிலத்தில் இன்றைக்கூட தாலுகாவுக்கு ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அடுத்து, தமிழகத்திலே பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் என்ற கழகத்தைத் துவக்கி தரிசாக, கேட்பாரற்றாக கிடக்கும் நிலங்களை எல்லாம் இன்றையதினம் பண்ணைக் கழகம் எடுத்து விவசாயம் செய்து அதன் மூலம் தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சத்தைப் போக்க நல்லதொரு வாய்ப்பை நம்முடைய அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

பாரதத்திலே எந்த ஒரு மாநிலமும் செய்யாத ஒரு காரியத்தை, தமிழகத்திலே, நகரங்களில் இருக்கும் குடிசைகளைப் போக்கி குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக அந்தக் குடிசைவாசிகளுக்கு வீடுகள் கட்டும் பணி கடந்த ஏழாண்டுக் காலமாக செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆயிரக் கணக்கான வீடுகளைக் கட்டி குடிசையில் இருந்தவர்கள் மாடியில் வாழக்கூடிய ஏற்பாட்டைத் தமிழக அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இருபது அம்சத் திட்டத்திலே, ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் புத்தகங்களை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசு 'புக்' சொசைடி நிறுவி அதன் மூலம் கல்வித் துறையில் ஏழை மாணவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் புத்தகங்களை வழங்கி நல்ல பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலுள்ள ஏழை எளிய பிற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி பெற வாய்ப்பில்லாத நிலையில் அவர்களுக்குப் பல விடுதிகள் கட்டி அங்கே தங்கிப் படிப்பதன் மூலம் ஏழை எளிய பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் படித்து முன்னேற பல விடுதிகளை அவர்களுக்காக நம்முடைய அரசு அமைத்திருக்கிறது.

ஏழை விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடனுக்கு அசலை மட்டும் செலுத்தினால் போதும், வட்டி செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற அருமையான சட்டத்தை சட்ட மன்றத்திலே பாஸ் செய்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1975 அக்டோபர் 30]

இப்போது அவசர நிலை அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு முன்பே ஏழைகள் பட்டிருக்கும் கடனை வசூலிக்க கோர்ட்டுக்கு செல்லக் கூடாது என்று கூறி அந்த நடவடிக்கையை ஓராண்டுக்குத் தள்ளி வைத்து அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் நல வளர்ச்சிக்காக தமிழக அரசு அருமையான பல திட்டங்களைத் தீட்டி நல்ல பணிகளைச் செய்து வருகிறது. வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் லட்சக்கணக்கான பேர், ஏழை பிற்பட்டோர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய துயரை நிரந்தரமாக நீக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அருமையான சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்குமானால் நெசவாளர்களின் எதிர்காலம் ஒளிமயமான காலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைய தினம் தேங்கிக் கிடக்கும் 22 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளை விற்க முன்மாதிரியாக 20 சதவீதம் வரை ரிபேட் கொடுக்க அரசு முன் வந்து அதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் வரை இனாமாக தமிழக அரசு தந்திருப்பதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த இரண்டாண்டு களுக்கு முன்பு நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் போது ஒவ்வொரு நெசவாளருக்கும் 100 ரூபாய் வீதம் ஒரு கோடி ரூபாயைக் கடனாகத் தந்தது. தற்போது அந்தக் கடனை ரத்து செய்து அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அரிசன நல வீட்டு வசதி வளரியத்தை அமைத்து அதன் மூலம் ஒரு லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிட்டு, உடனடியாக 30,000 வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத பல நலன

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

காரியங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது; இந்த அரசு மேலும் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்று கூறி, வந்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த மதிப்பிற்குரிய இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களால் முன்மொழியப் பட்டிருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல வந்திருக்கிறேன். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தமட்டில் . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்கள் பத்து நிமிடங்கள் பேசட்டும், பிறகு நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சபைமுன் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிற இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை வெறும் கண்டனத் தீர்மானமாகவே, கண்டத்தோடு நிற்கிற தீர்மானமாகவே இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த தலைவர்களும் அதை வழிமொழிந்து ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்களும் உள்ளத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்படாத உண்மைகளைக் குரலால் மட்டும் சொல்லி மனது ஏற்றுக்கொள்ளாத கண்டனங்களை கண்டத்தோடு நிறுத்திப் பேசியதை நான் மிக உன்னிப்பாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

முஸ்லீம் லீகைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் குறிக்கப் பட்டிருக்கிற இருபது அம்சத் திட்டத்தைக் குறித்து—மற்ற விவகாரங்களுக்குப் போக நேரம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சுட்டிகளையே நீங்கள் பிறப்பித்திருக்கிற காரணத்தால்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 அக்டோபர் 30]

நான் இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய இந்த உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்திய அளவிலே முஸ்லீம் லீக், இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு தன்னுடைய ஆதரவினைத் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு தன்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கிற காரணத்தால் இன்று நாட்டில் பிறப்பித்திருக்கிற அவசர காலச் சட்டத்திற்கு முஸ்லீம் லீக் முழுமையாக ஒத்துப்போயிருக்கிறது என்று கருதுவது மிகத் தவறாகும். எந்தக் காரணத்திற்காக இன்றைக்கு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் நாம் அராய்ச்சி நடத்துவோமானால் இந்த அவசர நிலைச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பின்னணியை இந்திய முஸ்லீம் லீக் ஆதரிக்கவில்லை என்ற நிலையை நாங்கள் தெளிவாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் நாட்டிலே இன்றையதினம் சில பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற சில நிர்வாகச் சிக்கல்களைச் சீர்மைப்படுத்துவதற்கு இந்த இருபது அம்சத் திட்டம் உதவிகரமாக இருக்குமோயானால் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்ற அளவிற்கு அகில இந்திய அளவில் முஸ்லீம் லீக் இன்று தன் கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆனால் இங்கு நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல் ஏதோ இருபது அம்சத் திட்டம் புதிதாக இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்களால் அல்லது இந்திராவினுடைய திட்டமாகவோ இது வெளி வந்திருக்கிறது என்று யாராவது உரிமை கொண்டாடுவார்களேயானால் அது மிகவும் தவறான ஒரு போக்கு என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல் நம்முடைய நாட்டினுடைய அரசியல் சட்டத்தில் சில அணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டிலே ஏற்படுகிற இந்திய ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மாநில

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

ஆட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி தேசத்தினுடைய சமூக பொருளாதார முன்னேற்றங்களுக்கு சில கொள்கைகளை நாம் செய்ய வேண்டியதைக் கட்டாயமாகக் கருதிச் செய்யவேண்டும் என்று நம் அரசியல் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல கொள்கைகள் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் இந்த இருபது திட்டங்களும் அடக்கம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் உணருகிறோம்.

ஆகையால், இன்றைக்கு இந்த இருபது அம்சத் திட்டம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகவும், சமூக மேம்பாட்டிற்காகவும் இன்றைக்கு தீவிரமாக முனைப்புடன் செயல்படுவதற்கான ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு வகுத்திருக்கிறது என்றால், அந்தக் கொள்கைகளை மாநில அரசுகள் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அதை ஆதரிப்பதால் தனிப்பட்ட எந்த ஒரு கட்சியையும் அல்லது தனிப்பட்ட எந்த ஒரு நபரையும் ஆதரிக்காமல் நம் அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற சில கட்டாயமான நாட்டில் செய்யப்படவேண்டிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஆதரிக்கிறோம் என்பதுதான் அதற்குப் பொருளே தவிர யாரோ ஒரு தனிப்பட்டவரை ஆதரிக்கிறோம் என்ற பொருள் அல்ல.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்திச் சொல்கிற மத்திய ஆட்சியாளர்களை அல்லது இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு நடத்துகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய மற்ற மாநில ஆட்சிகளை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த நம் தேசத்தின் பிதா மகாத்மா காந்தி அடிகளால் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்ற, போற்றப் பெற்ற மதுவிலக்குத் திட்டத்தை டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் ஆப் கான்ஸ்டிடியூஷன் கட்டாயமாக அரசுகள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கு நாம் மறந்து விட்டிருக்கிறோம் என்ற நிலை நிச்சயமாக நாட்டிலே இருக்கிறது. மத்தியில் இருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 அக்டோபர் 30]

தலைமை அமைச்சராக இருந்தாலும் அல்லது அவர்களைப் பின் பற்றும் அவர்களுடைய இருபது அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் முழுமையாக நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய மற்ற மாநில அரசுகளாக இருந்தாலும் மகாத்மா காந்தி அடிகளால் பாராட்டப் பெற்ற, போற்றப்பெற்ற ஒரு திட்டத்தை விட இன்றைக்கு நாட்டிலே வருகிற பிரதமர் அவர்களுடைய திட்டங்களை இந்த நாட்டினுடைய மேம்பாட்டிற்கு இன்று போற்றப்படக்கூடிய திட்டங்களாக இன்று அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். காந்தி அடிகள் வலியுறுத்திய அந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய அரசு எது என்று சொன்னால் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே குஜராத் மாநிலத்தைத் தவிர தமிழ்நாடு ஒன்றுதான் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்று நான் நிச்சயமாக வலியுறுத்திச் சொல்லமுடியும்.

இன்றைக்கு இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திலே இருக்கிற பல்வேறு சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் பல்வேறு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், பல்வேறு நிலச்சீர்திருத்த திட்டங்களை எல்லாம் நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால் இந்த இருபது திட்டங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, இந்த இருபது திட்டங்களிலே குறைந்த பட்சம் ஒரு பத்து அல்லது பதினைந்து திட்டங்களாவது தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலமாவது நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்று இவர்கள் அறுதியிட்டு சொல்வார்களே யானால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய வாதத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். நான் ஒரு சவாலாகச் சொல்கிறேன். பல மாநிலங்களுக்குச் செல்லக் கூடிய வாய்ப்புப் பெற்றவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன், வடபுலங்களுக்குச் சென்று பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்புகளைப் பெற்றவன் என்ற முறையில் நான் சொல்கிறேன். இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலமாவது தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை, இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களில் சுமார் பத்து திட்டங்களை பாவது இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலமாவது தமிழ்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நாட்டைப் போல் செம்மையாக நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று இங்கிருக்கிறவர்கள் நிச்சயமாக, உறுதியாகச் சொல்வார்களே யானால் நான் அவர்களுடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருப்பேன். வேறு எந்த மாநிலமும் தமிழ்நாட்டைத் தவிர இந்தத் திட்டங்களை வேறு எந்த மாநிலமும் நிறைவேற்றியது கிடையாது என்று நிச்சயமாக என்னால் திட்டவட்டமாக அறைகூவல் விடுத்துச் சொல்லமுடியும்.

பெரிய சிறந்த மாநிலமாக இருக்கிற இந்த மாநிலத்தை இன்றைக்குக் குறைகூறும் வகையில் இந்த மாநில அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிற திட்டங்களை மதிக்காமல் அதைப்பற்றி தங்களுடைய மகிழ்ச்சியை, தங்களுடைய பாராட்டைத் தெரிவிக்காமல் இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகக் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நாம் கண்டிக்க நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை நாம் ஆதரிப்பதற்கில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றினாலும், ஒரு ஜனநாயகத்தில் பாராட்டவேண்டிய திட்டம், முதல் திட்டம் எது என்று சொன்னால் ஜனநாயகத்தினுடைய வெற்றிதான் அந்த நாட்டினுடைய திட்டங்களில் எல்லாம் மிகச் சிறந்த திட்டம் என்பதை ஜனநாயகத்தைப் பேணக் கூடியவர்கள், ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசக்கூடியவர்கள், ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் தழைந்தோங்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அல்லது இந்தச் சபையிலே நின்றുകொண்டு ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த அரசுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கண்டனக் குரல் எழுப்பக்கூடிய அருமை நண்பர்கள் இன்று ஜனநாயகம் கொலை செய்யப்படுகிற ஒரு நிலையை ஒத்துக்கொள்வார்களானால், ஜனநாயக வெற்றிக்கான திட்டத்தை ஆதரிக்காமல் இன்று வேறு திட்டங்களை ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்யக்கூடிய திட்டங்களை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் இருப்பார்களேயானால்

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1975 அக்டோபர் 30]

இருபது அம்சத் திட்டமென்ன, 200 அம்சத் திட்டமாக இருந்தாலும் அது இந்த நாட்டினுடைய மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்காது என்பதை அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு சொன்னார்கள், நேற்றையதினம் குறளைப்பற்றிக்கூடப் பேசினார்கள். ‘பொய்யற்க, பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்’ என்றார்கள்.

“தன்நெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.”

என்று வள்ளுவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் முழுக் குறளையும் சொல்லவில்லை. “தன்நெஞ்சறிவது பொய்யற்க” என்று சொல்லவில்லை.

நான் எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து நீங்கள் உங்களுடைய உள்ளத்தினுடைய அடித்தளத்தில் நீங்கள் கைவைத்து உங்கள் உள்ளத்தைக் கேட்டுப் பாருங்கள். இன்று நாட்டிலே நடக்கிற இந்த கோரமான நிலைமை ஜனநாயகம் வளரச் செய்யக்கூடிய திட்டமா, ஜனநாயகத்தினுடைய வெற்றிக்கான திட்டமா? அல்லது நாம் உண்மையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோமா? என்று பார்க்க வேண்டும். அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான பொருள்களை எல்லாம் நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்களா உங்கள் உள்ளம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்ற நீங்கள் பார்ப்பீர்களானால் நான் சொல்கிறேன், உங்கள் உள்ளங்களில் பாய்ச்சப்பட்டது அது இன்று உங்களைச் சுடாவிட்டாலும் நாளை நிச்சயமாகச் சுடக்கூடிய நிலை உருவாகும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: சார், ஒரு விளக்கம். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் நேரம் 15 நிமிடம். அதில் குறுக்கீடுகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பேசப்போகிறார்கள். அப்போது உங்கள் விளக்கத்தைச் சொல்லி அவரைப் பேசச் சொல்லுங்கள்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவரவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள், “தந்நெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தந்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” அதைத் திரும்பவும் சொன்னார்கள். கோளாவில் முஸ்லீம் லீக் என்ற கட்சி இருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் முஸ்லீம் லீக் கட்சி “முதலமைச்சர் லீக்கா” என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சி முதலமைச்சரின் லீக் இல்லை. நாங்கள் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறோம். தமிழ் நாடு மாநில முஸ்லீம் லீக் என்று இருக்கிறோம். தமிழ் உணர்வோடு வாழ்கிறோம். கோளாவில் இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சி அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். தமிழ் மாநிலத்திலுள்ளவர்களுக்காக, அவர்கள் முன்னேறுவதற்காக பாடுபடும் கட்சி. தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒருவரைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்த மாநில முஸ்லீம் லீக் கட்சி இயங்கி வருகிறது. கோளத்திலிருந்து தலைவரைக் கொண்டு வந்து கட்சி நடத்தவில்லை. அகில இந்திய அளவில் ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதைத்தான் நாங்கள் சொன்னோம், இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அதை நாங்கள் பாராட்டியும் இருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அகில இந்திய முஸ்லீம் லீகிற்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லையா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஒன்றுதான், சம்பந்தம் என்ற பிரச்சனைக்கே இடம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பாயின்டை டேவலப் செய்து கொண்டு போகாதீர்கள். இப்போது அவைமுன் இருக்கிற பொருள் பற்றிப் பேசுங்கள்.

[1975 அக்டோபர் 50]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஆகையால் எங்களுடைய கொள்கையில் எந்தவிதமான மாறுதலும் இல்லை. நாங்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கடைபிடித்து வரும் கொள்கையைத்தான் இன்றும் கடைபிடித்து வருகிறோம். 20 அம்ச திட்டத்தை நாங்கள் ஆதரித்து இருக்கிறோம். அகில இந்திய அளவில் நாங்கள் 20 அம்ச திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். அதைத்தான் என்னுடைய பேச்சில் சொன்னேன். “டைரக்டிவ் பிரின்சிபல்ஸ் ஆப் ஸ்டேட் பாலிசி” என்று இந்திய கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருப்பதைத்தான் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், ஆகவே, அதை ஆதரிக்கிறோம். யாரோ ஒருவர் சொன்னார் என்பதற்காக ஆதரிக்கவில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் 20 அம்சத் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் நாங்கள், அவசர கால நிலையைப் பற்றி எங்கள் கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறோம். இந்த அவசர கால நிலைமை தேவையா என்பதைப் பற்றி இந்த நாடு உணர்வேண்டும் என்பதை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம்.

(திரு. பெ. சீனிவாசன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப், நீங்கள் இந்த மாதிரி இடம் கொடுத்துக்கொண்டு போகாதீர்கள். இன்னும் 5 நிமிடத்தில் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஐ ஆம் நாட் யீல்டிங் சார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்னை திசை திருப்பி விடப்பார்க்கிறார்கள். நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். உங்களுடைய முயற்சி என்னிடத்தில் பலிக்காது. எங்களுடைய கொள்கையில் முரண்பாடு இல்லை. அகில இந்திய அளவில் 20 அம்சத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். அதற்குச் காரணம், ஆர். எஸ். எஸ்., ஆனந்த மார்க் போன்ற அமைப்புகள் இந்த நாட்டிலே அராஜகத்தை விளைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன, சிறு பான்மை சமுதாயத்திற்கு தொந்தரவு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சமூக விரோதிகள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை இன்று இந்திய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அமல் நடத்துகிறது என்று சொன்னால், அதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னால், நம்முடைய கொள்கையை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு அமல் நடத்துகிறது என்ற காரணத்தால் நாங்கள் ஆதரவு தந்து இருக்கிறோம்.

அவசர நிலை எந்தச் சூழ்நிலையில் உருவானது? நாட்டிலே எத்தனை அராஜகங்கள் இருந்தன. பிகாரில் வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன. குஜராத்தில் வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் இருந்தன. டெல்லிப் பட்டணத்தில் மிகப்பெரிய போராட்டம் நடந்தது. பல்வேறு வகையில் அராஜகங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. அப்போது இந்த அவசரகால சட்டத்தைப் பிறப்பித்து இருப்பார்களானால், நிச்சயமாக நம்முடைய ஆதரவு வந்து இருக்குமோ என்னவோ, அந்த நேரத்தில் முடிவு செப்து இருப்போம். ஆனால் இந்த முடிவு அவகாபாத் தீர்ப்பிற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட ஒரு நிலைமைக்குப் பிறகு உருவாகிறது என்று சொன்னால்...

There is the question of bona fides. I do not want to go into the details of the election case of the most-distinguished, most-accomplished Hon. Prime Minister of India, Mrs. Indira Gandhi. I am not going into details of the question of bona fides. The bona fides are doubtful and questionable. Therefore, we have adopted a policy. Our party, a minority party, has adopted a cautious policy so far as emergency is concerned. We have said in a clear and categorical way that we are for implementation of the 20 point programme and in implementation we have also made it amply clear that the directive principles incorporated in the Constitution, all directive principles should be implemented to the core and the most important of the directive principle, namely, prohibition, which was dear and near to the Father of the Nation, Mahatma Gandhi, must be implemented with all sincerity.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும்போது அவருக்குப் பதில் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அன்றைக்குக் கூட நம்முடைய அவையில் சொல்லப்பட்டது. அரசியல் ஆதாரத்திற்காக ஆதாயத்திற்காக, முஸ்லீம் லீக் தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் 20 அம்ச திட்டத்தை ஆதரிப்பது அரசியல் ஆதாயத்திற்காக என்று திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு மகிழ்ச்சி, இந்த 20 அம்ச திட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள் எல்லாம் அரசியல் ஆதாயத்திற்காகச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னதற்காக. அதே நேரத்தில் தெளிவாகச் சொல்கிறேன், முஸ்லீம் லீகைப் பொறுத்தவரையில் தான் மேற்கொண்ட நிலையை எந்த நேரத்திலும் மாற்றிக் கொண்டது அல்ல. அதே நிலையைத்தான் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. மணலி கந்தசாமி அழைக்கப் பட்டார்).

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I had hardly taken ten minutes. I may be given ten more minutes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 10 நிமிடம் கொடுக்க முடியாது.

THIRU M. A. LATHEEF: Whenever I stand this always happens.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப், நீங்கள் எப்போதுமே குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிப்பது கிடையாது.

THIRU M. A. LATHEEF: Even in argument between the Speaker and myself, time goes. My party leader is not speaking and so I may be given some more time. These interruptions take more time. I shall finish in five minutes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இருக்கிற நேரத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடுக்கிறோம். கொடுக்கிற நேரத்தில் முடிக்க வேண்டும். அப்படி முடித்தால்தான் அவை நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்த நேரத்தில் முடிக்க முடியும்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : என் பெயரை உபயோகித்து இருக்கிறார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரை உபயோகித்து இருந்தால் நீங்கள் பேசும்போது பதில் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தவறான தகவல் கொடுத்து இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தவறான தகவல் கொடுத்து இருந்தால் நீங்கள் அடுத்துப் பேசும்போது பதில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். திரு. மணவி கந்தசாமி . . .

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I shall finish in two minutes.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 10-10 க்கு ஆரம்பித் தீர்கள், 20 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் நின்று கொண்டிருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், அவர் பேசி முடித்த உடனே பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, 20 அம்ச திட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அதே நேரத்தில் 20 அம்ச திட்டத்தை இந்த மாநிலத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நிறைவேற்றவில்லை. மத்திய அரசு கூட அந்த 20 அம்ச திட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றவில்லை. காந்தியடிகளின் அபிமான கொள்கையான மதுவிலக்கை அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் செய்துள்ள சீர்திருத்தங்களைப்போல், சீர்திருத்தத் திட்டங்களைப் போல், வேறு எங்கும் நிறைவேற்றவில்லை என்ற நிலையில் நாங்கள் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிற அதே நேரத்தில், கொள்கை அளவில் நாம் ஆதரித்து இருக்கிற அந்த 20 அம்ச திட்டத்தை நானும் இங்கே ஆதரித்து, இந்த மாநிலத்தைப்போல் மற்ற மாநிலங்களும் 20 அம்ச திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், மத்திய அரசு இதை

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1975 அக்டோபர் 30]

நிறைவேற்றுவதற்கும், இந்த ஆட்சியைப் பின்பற்றி, இவர்களை எக்சாம்பிளாக வைத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப் பட்டிருக்கிற மற்ற எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் முன்வருவார்களானால், அது தான் நம்முடைய நாட்டிற்கும், அவர்களுக்கும், எல்லோருக்கும் செய்யும் நியாயமாக இருக்குமே தவிர, நல்ல முறையில் அவற்றைச் செயல்படுத்தி வரும் இந்த ஆட்சி மீது கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது அரசியல் நோக்கம் உடையது, உள்நோக்கம் உடையது, தவறான போக்கு என்ற வகையில் இதை எதிர்த்து, கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுவதாக இருந்தால், அப்போது பதில் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இப்போதே அதற்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பிறகு பதில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். திரு. மணலி கந்தசாமி, நீங்கள் பேசுங்கள்.

(முற்பகல் 10.30)

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, இரண்டு தினங்களாக காரசாரமாக விவாதிக்கப்பட்ட இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீது அந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கம் திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் பிரகடனம் செய்திருக்கக் கூடிய அவசர நிலைமை, அதையொட்டி வெளியிட்டு இருக்கக் கூடிய 20 அம்சத் திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் நிறைவேற்றத் தவறியது என்பதற்காக இந்தச் சர்க்காரைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்பது

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். நான் கேட்கிறேன் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தவர்களை, இன்றைக்கு இந்த 20 அம்சத் திட்டம் என்பது பார்லிமெண்டால் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கக் கூடிய ஏதாவது ஒரு சட்டமா அல்லது மத்திய சர்க்காருடைய நிர்வாக உத்தரவா என்பதைக் கூட நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ அவர்கள் பிரகடனப் படுத்தி இருக்கக் கூடிய இந்த மிசா என்று சொல்லக்கூடிய அவசரநிலைப் பிரகடனத்தையொட்டி இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை அன்றைக்கு ரேடியோவில் ஒரு நாள் ஒலி பரப்பினார்கள். அதைத் தவிர அதற்கு எந்த விதமான அரசியல் ஆதாரமோ, அதிகார ஆதாரமோ இல்லை என்பதை இன்றைக்கு யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஒரு நாகரிகமான ஜனநாயக சர்க்கார் இயங்க வேண்டுமானால் ஒரு முக்கியமான தேசியத் திட்டத்தை ஒரு வரைமுறைக்கு உட்பட்டு வெளிப்படுத்தி பார்லிமெண்டின் தீர்மானமாக அல்லது ஜனநாயக உத்தரவாக வெளியிட்டு அதை அனுப்பி வைத்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சுற்றறிக்கை மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்து எல்லோருடைய ஆதரவையும் பெற்று நிறைவேற்றுவது தான் ஜனநாயகப் பாதையாகும். ஆனால், இன்றைக்கு அப்படிச் செய்யவில்லை. அந்த அம்மையார் திடீரென்று இந்திய தேசத்தின் உள்நாட்டு நிலைமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, தன்னுடைய நிலைமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக ஒரு அவசர நிலைமைப் பிரகடனத்தை இந்திய அரசியல் சட்டப்படி, அதனுடைய ஒரு ஷரத்தின்படி அவர்கள் இதனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது இப்படிக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம். எனவே நிச்சயமாக நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை. மக்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு மனப் பான்மை ஏற்படுத்தும் என்ற அளவில் தான் இந்த 20 அம்சத் திட்டம் என்ற சர்க்கரையைத் தடவி இந்திய மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் பார்க்க முடியவில்லை. எனக்கு முன்பாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய நண்பர்கள், குறிப்பாக,

[திரு. முனை சி. தங்கசாமி] 1975 அக்டோபர் 30

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினருக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கட்சிக்கு என்று ஒரு தேசியத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தோடு இந்தத் திட்டத்தை ஒப்பிட்டுப் பேசினார்களா? அதைப்பற்றி ஒப்பிட்டுப் பேசத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இது ஒன்றும் புதிய திட்டம் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு என்று ஒரு தேசியத் திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு புரோகிராம் இருக்கிறது. “புரோகிராம் ஆப் தி பார்ட்டி” இருக்கிறது. இந்த இந்திரா காந்தியின் 20 அம்சத் திட்டம் இருக்கிறதே, காங்கிரஸின் புரோகிராம், காங்கிரஸ் கட்சியின் எல்லா மட்டத்திலும் வாதிக்கப்பட்டதா? அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்து இது அடிப்படையிலே விவாதிக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் இது கொண்டு வரப்பட்டதா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லி கண்டனம் செய்வது என்பது “டோடலி இர்ரெலவென்ட்” என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிச் செய்வது சரியில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்து, இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதற்கு ஒரு பெரிய கதை கட்டி விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே ஒரு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது போலவும், அமைதியின்மை ஏற்பட்டு விட்டது போலவும் ஒரு ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டிக் கதை கட்டி விடப்பட்டது. இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய நிலைமையை, அவசர நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்ததைப் பற்றி இன்றைக்குத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தவர்கள் அன்றைக்குக் கேட்டார்கள்? தமிழ்நாட்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பிளவு ஏற்பட்டபோது இப்போது ஏற்பட்ட அவசர நிலைமையை விட இந்தியாவில் எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு ஒரு பெரிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

இங்கே இருந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மீது ஒரு குற்றப் பத்திரிக்கையைத் தயாரித்துக் கொண்டு டில்லிக்குச் சென்று உடனடியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

சர்க்காரை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டபோது அந்த அம்மையார் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். இப்போது சொல்கிறார்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களை நிர்ப்பந்தித்துக் கையெழுத்து வாங்கப்பட்டது என்கிறார்கள். இங்கே அது அப்போது நடக்கவில்லையா? சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் மோர்ச்சா நடக்கவில்லையா? அதையெல்லாம் இந்திரா காந்தியவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்றைக்கு இந்திரா காந்தி தன்னுடைய தேர்தல் வழக்கு விசாரணைத் தீர்ப்பு தனக்கு எதிராக வந்தவுடனே இப்படி ஒரு அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைச் செய்து, 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அக்கறை இருக்குமாகில், விருப்பமிருக்குமாகில், எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களையும் கூட்டி வைத்து இந்தத் திட்டத்தை நன்கு விவாதித்து, இந்தத் திட்டத்தை செம்மைப்படுத்தி, அதன் அடிப்படையில் தேச மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருப்பார்களானால், இந்த திட்டம் எவ்வளவு செம்மையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் செம்மையாகச் செய்யாமல் அலகாபாத் தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, ஜட்ஜ்மெண்டிற்குப் பிறகு, அவருடைய தேர்தல் செல்லாது என்று அறிவித்து ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு இந்த அவசர நிலைமைப் பிரகடனம் என்ற கசப்பு மருந்துக்கு சர்க்கரை தடவுவது போல 20 அம்சத் திட்டம் என்பதைக் கொண்டு வந்திருப்பது பொருத்தமானதல்ல என்பதை நேர்மையுள்ளம் படைத்தவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்கள். இது சீரிய தேசப்பற்றே, அல்லது ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் கொண்டு வரப்பட்டதென்றே யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

அடுத்து, அவசர நிலைமைப் பிரகடனத்திற்கான காரணங்களைப் பற்றித் தொடர்ந்து பேசிய திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் ராம லீலா மைதானத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் அம்மையார் அலகாபாத் கோர்ட்டின் தீர்ப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி அவர் செய்யாவிட்டால் நாங்கள் கேரோ செய்வோம். பார்லிமெண்டுக்கு மன்னால் கேரோ செய்வோம், பிரதமரின் வீட்டு முன்பாக மோர்ச்சா செய்வோம் என்று எதிர்க்கட்சிகள் பேசியதாகக் குறிப்பிட்டார். பார்லிமெண்டின் முன்னால் மோர்ச்சா செய்வதோ, கேரோ செய்வதோ ஒன்றும் புதிதல்ல. சட்ட விரோதமானதுகூட அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் பல மோர்ச்சாக்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் சரி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும் மற்றவர்களும் அலகாபாத் கோர்ட்டின் தீர்ப்பிற்குப் பிறகு பிரதம அமைச்சராக இந்திரா காந்தி நீடிப்பது சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி அவர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கோரி, அப்படி அவர் ராஜினாமா செய்ய மறுத்தால் அவர் வீட்டு முன்பு கேரோ செய்வோம், மோர்ச்சா செய்வோம் என்று சொன்னால் அது எந்த விதத்திலே ஜனநாயக மரபிற்குப் பொருத்தமானது அல்ல என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் சொன்னதைப் போல இங்கே பல மோர்ச்சாக்கள் நடக்கவில்லையா? இந்த மோர்ச்சாக்களினாலே என்ன உத்பாதங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன? முதலமைச்சரின் தலையை வெட்டித் தலைவரின் காலடியில் வைப்பேன் என்று சொல்லிக்கூட இங்கே பேசவில்லையா? அப்படி எல்லாம் நடக்கவில்லையா? அப்போதெல்லாம் அதைக் கண்டித்து ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு மனம் வராமல் பேசாமல் இருந்து விட்டு இன்றைக்கு மட்டும் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே அது எந்த விதத்திலே நியாயமாகும்? மொரார்ஜி தேசாய், ஜெயப்பிரகாஷ் ஆகியவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நான், ரைட் ரிஆக்ஷனரி, வலதுசாரி பிற்போக்குப் பக்கம் என்றைக்கும் தலை வைத்துப் படுத்தது இல்லை. கட்சியிலேயே வலது சாரிப் பிற்போக்குக்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

கொள்கையைக் கண்டித்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு வலது சாரி பிற்போக்குக் கொள்கையினர் ஒரு “காக் அண்ட் புல் ஸ்டோரியை” ஒரு பெரிய பிசாசைக் காட்டி விட்டு, இந்த வலது சாரிச் சக்திகள் ஒரு அடுக்கு மொழியைப் போட்டுக் கொண்டு

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்காக, தங்கள் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பட்ட வகையில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது சரியல்ல. தன்னுடைய நலனைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச் செய்யப்படுகின்ற காரியங்களே தவிர, நாட்டு நலனில் அக்கறை கொண்டு செய்யப்படுகின்றவை அல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 20 அம்சத் திட்டத்தில் இருப்பதில் பல கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசியத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன.

கம்யூனிஸ்ட் ஐடியாலஜியின் அடிப்படையில் முதல் பிரச்சனை இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏகாதிபত্য அரசாங்கம் போக வேண்டும், அன்னியச் சுரண்டல் ஆதிக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் இன்றைக்கு பிரதமர் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டே போனால் கடைசியில் அது அந்தக் கட்சியின் “லிக்வி டேஷனிசம்”த்தில், அந்தக் கட்சியின் அழிவுப் பாதையில் தான் கொண்டு போய் விடும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்த தேர்தலைப்பற்றிய சிந்தனையில் எதையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆகவே, நான் இதிலே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவது என்ன வென்றால் 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்றும் இல்லை. முக்கியமான விஷயங்கள் எல்லாம் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கும் பிரிட்டனும், அமெரிக்காவும் இன்னும் உலக ஏகாதிபத்திய நாடுகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே சுரண்டிக்கொண்டுதான் இருக்க

[திரு. மணவி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

கிருார்கள். அந்தச் சுரண்டலைத் தடுக்க என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்கள் 20 அம்சத் திட்டத்தில்? ஒன்றும் இல்லையே. இந்த நேரத்தில் நான் படித்த கவிதை ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. “நாளெல்லாம் எங்கள் செல்வம் கொள்ளை போவதோ, நாங்கள் சாவதோ” என்று பாடி இருக்கிறார்கள். அந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் சுரண்டல் இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை யாரும் கண்டிக்கவில்லை. இந்திரா காந்தி அம்மையாரும் அதைக் கண்டிக்கத் தயாராக இல்லை. இதை நான் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. ஆண்டி இம்பீரியலிசம், ஆண்டி ஃபியூடல், ஆண்டி பிக்-காபிட்டல் இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை.

இங்கே இருக்கக்கூடிய பெரிய முதலாளிகள் எல்லாம் யார்? ஏகாதிபத்தியத்திற்குத் துணை போகக்கூடியவர்கள்தானே. ஏகாதிபத்தியத்தின் கூட்டாளிகள், ஏகாதிபத்தியத்தின் பங்காளிகள் தான் அவர்கள். அவர்கள் போக்கைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இதை ஏன் கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் எடுத்துச் சொல்லவில்லை? இதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுமல்ல. அகில இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் டாங்கே, இராஜேஸ்வரராவ் போன்றவர்களும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒரு வேளை அவர்களுக்கும் ‘மிசா’ வந்துவிடும் என்று பயப்படுகிறார்கள் போலிருக்கிறது.

இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திலே பேசும்போது தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். மிசா கொண்டு வரப்பட்ட பின்னால் என்னென்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். இங்கே இருக்கிற சர்க்கார் ஏற்கெனவே பல்வேறு திட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பாராட்ட வேண்டும். அவர்கள் நேற்றுதான் 20 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் ஏற்கெனவே அதை எல்லாம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்ட வேண்டாமா? அதைப் போல கேரளத்திலே, ஆந்திராவிலே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

மாநிலங்களிலே இந்த 20 அம்சத் திட்டம் வருவதற்கு முன்பே சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதைச் செய்ய வேண்டியது அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு பகுதி. இதுவரை அதைச் செய்யாமல் இருந்தால் அது அவர்கள் செய்த தவறு இந்திய அரசு செய்த தவறுதானே அல்லாமல் வேறு ஒன்றுமில்லை. இதுவரை செய்யாமல் இருந்துவிட்டு மிசா வந்தபின்னால் செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்பது பயமுறுத்தல், மிரட்டல். அவ்வளவுதான்.

இன்னொரு எண்ணமும் எனக்கு ஏற்படுகிறது. இங்கே எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசவேண்டும். அவர்களுடைய பேச்சைப் பார்த்து அவர்களிலே எத்தனைபேர் கைதுசெய்யப்பட வேண்டியவர்கள், எத்தனை பேர் விட்டு வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களோ என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

காங்கிரஸ் கட்சியின் வரலாறு தெரியாதா? நேருக்கு பிறகு இந்த அம்மையார் வந்திருக்கிறார். என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? பிற்போக்கு சக்திகளை, வலதுசாரி சக்திகளை இதுவரையில் எதிர்த்திருக்கிறார்களா? அவர்களுக்குத் தடை விதித்திருக்கிறார்களா? தனக்கு ஒரு இழுக்கு வந்தவுடனே அது, இது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 20 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள். இதை ஒரு சாக்காக வைத்துக்கொண்டு, ஜனநாயகத்திற்குச் சாவு மணி அடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட போக்கு சரியல்ல. இது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல; பிரதம அமைச்சருக்கும் நல்லதல்ல. பாரத பிரதம அமைச்சருக்கு உள்ள படியே பாதுகாப்பு வேண்டுமென்றால் அவர்கள் சரியான பாதைக்கு வர வேண்டும். அதன் மூலம் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இங்கே இருக்கிற ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராமலீலா மைதானத்திலே மொரார்ஜி தேசாய் என்ன சொன்னார்? இந்திராகாந்தி ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். ஜனநாயக அமைப்பிலே அது என்ன தப்பு? இங்கே

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

கூட ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தார்கள் அமைச்சர் சண்முகம் ம்து. விசாரணையில் அவருக்கு எதிரான தீர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தால் நீங்கள் எல்லாம் என்ன சொல்வீர்கள்? அவர் உடனே ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டீர்களா? சண்முகத்தை டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டுமென்று செ.ல்ல மாட்டீர்களா? அதைப்போலதான் அங்கே சொன்னார். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பிலே தேர்தல் செல்லாது என்று சொன்ன பிறகு பிரதம அமைச்சர் அங்கே இருக்கலாமா? அவர் இல்லாவிட்டால் இந்தியா வீழ்ந்துவிடும் என்றால் இந்தியா என்றைக்கும் நிலைத்திருக்காது; வீழ்ந்துதான்விடும். ஆகவே, அந்தக் கூற்று சரியல்ல. ஒரு கொள்கைக்காக தேசமே தவிர ஒரு கட்சிக்காக தேசம் இல்லை. அதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அங்கே ஜெயபிரகாஷ் நாராயண், மொரார்ஜி தேசாய் போன்றவர்களை எல்லாம் உள்ளே பிடித்துப்போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்திலே பேசிய அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்களுக்கு அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலை இல்லை. ஹாண்டே அவர்கள் பேசும் போது என்ன சொன்னார் என்றால் “இங்கே செங்கற்பட்டிலே எங்களை அடித்துவிட்டார்கள், இங்கே எங்களை அடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள்” என்று தன்னுடைய வயிற்றெரிச்சலை வெளியிட்டார். அதுதவிர, இந்தத் தீர்மானத்திலே எதையும் சொல்லவில்லை.

ஒரு சிராமிய கதை நினைவுக்கு வருகிறது. துக்க செய்தியை விசாரிக்க செல்வார்கள் பெண்கள். அதை ‘சர்க்காசிம்’ என்று சொல்வார்கள். துக்கம் நடந்த வீட்டிலே போய் அழுவார்கள். எப்படி அழுவார்கள் என்றால் அங்கே அவர்களுக்காக அழுமாட்டார்கள்; தங்களுடைய குறையைச் சொல்லி அழுவார்கள். அப்படி ஒரு வீட்டுக்குப் போகும்போது ஒரு பெண் அழுதாளாம், ‘பாவக்காய், பாவக்காய், பந்தலிலே பாவக்காய்’ என்று சொல்லி அழுதாளாம், அவள் வீட்டுக்கு உள்ளே போகும்போது அதைப் பார்த்திருக்கிறான். அதைக்கேட்ட வீட்டுக்காரி, ‘விதைக்கல்லவோ போட்டிருக்கிறேன்’ என்று சொல்லி அழுதாளாம். அதைப்போல இருக்கிறது இவர்களுடைய கண்டனத் தீர்மானப் பேச்சு.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

இப்படிப்பட்ட அரசியல் இருக்கக்கூடாது. ஒரு நாகரிகமான அரசியல் இருக்க வேண்டும். இதே 20 அம்சத் திட்டத்தை ஹைக்கோர்ட் தீர்ப்புக்கு முன்னாலேயே ஏன் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடாது? உண்மையான ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்திருந்தால் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திலே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைக்கு வழியில்லை. ஜனநாயகத்தைக் காக்க வேண்டுமென்றால் அதை அல்லவா முதலிலே செய்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டிலே பார்ப்போம். பாரி கம்பெனி, பின்னி கம்பெனி, கிரீன்லேஸ் பாங்க், பாங்க் ஆஃப் அமெரிக்கா இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் எல்லாம் இங்கே இருக்கின்றன. அவைகளை வைத்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டிலே என்ன சோசலிசத்தைக் கொண்டுவர முடியும்? அவைகளை தேசியமயமாக்கும் அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்குக் கொடுங்கள். அதற்குப் பின்னால் ஏகாதிபத்திய எதிர் நடவடிக்கைகளை எடுங்கள் என்று கலைஞரை வற்புறுத்துகிறோம். அதிகாரத்தை அவர்களிடம் வைத்துக் கொண்டு, இவர்களைக் குற்றம் சொல்வது பொருத்தமல்ல என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே பேசும்போது கண்டிக்கிறோம், கண்டிக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர, எதற்காக கண்டிக்கிறோம் என்ற சரியான வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்களா என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கு ஜான் பாஸ்டர் டல்லஸ் முடிவு வந்துவிடக் கூடாது. ஜான் பாஸ்டர் டல்லஸ் என்பவர் அமெரிக்க ஃபாரின் செக்ரட்டரி. அவர் கம்ப்யூரிஸ்ட் பைத்தியம் பிடித்து செத்தார். அந்த பைத்தியத்தில் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து கீழே விழுந்து செத்தார். அதைப்போல கண்டிக்கிறோம் கண்டிக்கிறோம் என்று சொல்லி, அந்தப் பைத்தியம் பிடித்துவிடக் கூடாது.

இதே மாரிமுத்து அவர்களும் இந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற மற்றவர்களும் கூட ஒரு நாள் உளவு பார்க்கப்படலாம், நிலைமை இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால். ஏதாவது கமிட்டிக் கூட்டத்திலே அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசினாலும், கமிட்டியிலே பேசினார்கள், பிடித்து போடு உள்ளே என்று சொல்லிவிடுவார்கள் (சிரிப்பு). கடைசியில் எல்லோருக்கும் 'வித் ஹண்ட்ஸ்' தான்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

அரசியல் தெளிவோடு, ஒரு நாகரிகமான அரசியலை நடத்த வேண்டும். ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்காக அரசியல் இருக்கக் கூடாது. அது அரசியல் நாகரிகமாகாது. இங்கே, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாரிமுத்து போன்றவர்கள் அரசியலிலே மனச்சாட்சியோடு நடந்துகொண்டு, சிந்தித்து செயல்பட்டு, காங்கிரசை இத்தகைய போக்கிலிருந்து தடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மொரார்ஜி தேசாய் ஒரு பலாத்காரவாதியா? ஜெபபிரகாஷ் நாராயண் ஒரு பலாத்காரவாதியா? அவர் ஒரு அரசியல் சன்னியாசி. அவர் அரசியலில் புகுந்திருந்தால் நிலைமை வேறு இருக்கும். அவர் எல்லாவற்றையும் துறந்து, ஒரு துறவியாக இருக்கிறார். பூதான இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அதைப்போலவே சசிபூசன் உள்ளே இருக்கிறார்; சந்திரசேகரன் உள்ளே இருக்கிறார். அவர்களைப் பற்றி ஏதாவது சொன்னால் நாளை நம்மையும் பிடித்து உள்ளே போட்டுவிடுவார்கள் என்ற பயத்தில் இருக்கிறார்கள் இங்கே இருக்கிறவர்கள். கமிட்டிக் கூட்டத்திலே பேசினால்கூட உள்ளே போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதாக இருந்தால் உட்கார்ந்தே பேசுங்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : (உட்கார்ந்து பேசினார்) எனக்கு 66 வயது ஆகிறது. அரசியலிலே இதுவரை அயராது உழைத்து விட்டேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக என் வாழ்நாள் முழுவதையும் கழித்துவிட்டேன். என்னைப் போன்றவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய பெயரும் மிசா பட்டியலில் இருக்கிறதோ என்னவோ நான் வீட்டிலே சாகப்போகிறேனோ ஜெயிலிலே சாகப்போகிறேனோ தெரியவில்லை.

திருமதி து. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் பயப்படாதீர்கள்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நீங்கள் அபயம் கொடுத்ததற்கு சந்தோஷம்.

நான் கஷ்டப்பட்டு சப்போர்ட் பண்ணவில்லை. எல்லா கஷ்டம் இதில். நேற்றையதினம் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலிகளைப் பற்றி பேசினார்கள், நண்பர் மாரிமுத்து. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லட்டும். கட்சியில் தீர்மானம் போடட்டும். கே. டி. கே. தங்கமணி, 6-க்கு நான்கு கொடுக்கிறார்கள், பத்துக்கு எட்டு கொடுக்கட்டும் என்று கேட்கட்டுமே. கேட்டால் மாட்டிக் கொள்வார்கள். ஓட்டு விழாது.

மிசா ஒரு பயமுறுத்தும் கருவியாக ஆகிவிட்டது என்பதை கண்கூடாக பார்க்கிறேன். இது சரியல்ல. கட்சியிலே தீர்மானம் போட்டு நகல் ஒன்றை பிரதமர் அவர்களுக்கு அனுப்பட்டுமே. நிச்சயமாக நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். எதையாவது சொல்ல வேண்டியது. மிசாவிற்கு ஆதரவாக அதை எல்லாம் சேர்த்துக் கொள்வது. பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன இன்னும் செய்யப்படவேண்டியவை.

எல்லாம் சரி என்று ஒத்துக்கொள்ள தயாராய் இல்லை. அவ்வப்போது அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்லி அதை அரசிடம் வலியுறுத்த வேண்டும். அதை அரசு மறுத்தால் ஜனங்களைத் திரட்டி இவைகளை வலியுறுத்த நம்மிடம் ஆயுதம் இருக்கிறது. அதைச் செய்வதில்லை. அதற்கு பதிலாக வாதப்பிரதிவாதம் செய்து அதிலிருந்து பயன் எடுப்பது ஆரோக்கியமான அரசியல் ஆகாது. காலப் போக்கில் மிசா ஹானியைத்தான் உண்டாக்கும்.

வலதுசாரிகள் செய்யும் இந்த விச் ஹண்டிங் அவர்களை ஆபத்தான பாதைக்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'கல்லார்க்கும் கற்றவார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே', என்று சோசியலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார். அதன் பொருளை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. "காணார்க்கும் கண்டவார்க்கும் கண் அளிக்கும் கண்ணே, வல்லார்க்கும் மாற்றார்க்கும் வரம் அளிக்கும் வரமே" என்பது இராமலிங்க அடிகளார் பாட்டு.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

மிசாவிற்கும் இந்தப் பாட்டிற்கும் என்ன பொருத்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. புதுக் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவசாயச் சீர்திருத்தம் வரும்பொழுது, சகோதரி அனந்தநாயகி, எவ்வளவு வேகமாக விடுவிிறுப்பாக எதிர்ப்பார்கள் என்று தெரியுமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்தக் கதையெல்லாம் பண்ண வேண்டாம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: யார் வீட்டுச் சொத்தை யாருக்கு கொடுப்பது என்றெல்லாம் வாதாடுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்களைத்தான் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாம் என்றேன். அம்மையார் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுவது சரியல்ல.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அவர்களுக்கும் என் வியாதி வந்தாச்சு. அல்லது வரப் போகிறது என்பதற்கு அறிகுறி. சட்ட சபையில் எனக்கு ஜோடி வேண்டும் அல்லவா? என்னைப் போன்று நாலு பேர் நொண்டிக் கொண்டு வந்தால் ஆறுதல்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சொம்ப கெட்ட எண்ணம் உங்களுக்கு.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: ஆகவே, கண்டனத் தீர்மானம் பொருத்தமற்றது. எந்தவிதத்திலும், ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. ஏன் முன்னாலேயே இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வீர்கள் என்று கேட்டால் என்ன செய்வது? மிசா வந்த பிறகு ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்பது சரியல்ல. உபாத்தியாயர் பையனைப் பார்த்து, “உபாத்தியாயருக்கு மேலே என்ன சொல்கிறாய்?” என்ற அடிப்படையில் “மிசா வந்ததற்குப் பிறகு நிறைவேற்றினால் என்ன?” என்று கேட்டால், அது சரியல்ல. ரோடில் பேசப்பட்ட பேச்சை, அஸ்திவாரமான தஸ்தாவேஜாக வைத்துக் கொண்டு, “அதை ஏன் நீங்கள் நிறைவேற்றவில்லை, உங்களை கண்டிக்க வேண்டும்” என்று சொல்லுகிற போக்கு பொருத்தமில்லாத போக்கு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பத்தாயிரம் கோடி கள்ளப் பணத்தில் எவ்வளவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? டெபிசிட் பைனான்சிங், அதாவது அதிக நோட்டுகளை அச்சடிப்பது என்ற நிலைமையை தவிர்க்கிற வரையில் நிச்சயமாக விலைவாசியைக் குறைக்க முடியாது. சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்கா ஒழுங்காக நடக்க சில ஏற்பாடுகளை நிச்சயமாகச் செய்யவேண்டும். இதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதைத் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கையை இந்த சர்க்கார் எடுக்கும், என்ற நம்பிக்கையில் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா எம்ப்பினராயிஸ் யூனியன் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்.

இந்த தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பண்டங்கள் இடையூறின்றி நல்லமுறையில் கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய சர்க்காருக்கு உதவுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, விலைவாசி இறங்கவேண்டுமானால், ஆந்திரத்தில் ஒரு டிகிரி இறங்கியிருக்கிறது, இங்கே முக்கால் டிகிரி என்று மட்டும் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. இந்தியப் பொருளாதார அடிப்படையில் இந்திய பொது மார்க்கெட்டிங் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கை அடிப்படையில் விலை இறங்கினால் எல்லா இடங்களிலும் இறங்கவேண்டும். அல்லது பயமுறுத்தலின் காரணமாக ஜெயிலில் போட்டால் இறங்குமா என்றால், அப்படி இறங்கினால் மறு நாள் ஏறும். உண்மையாக இறங்கவேண்டுமென்றால் பொருளாதார அமைப்பில் பல மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். குறிப்பாக கள்ளப்பணம் வெளியே கொண்டுவரப்படவேண்டும். டெபிசிட் பைனான்சிங்கைத் தடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த 20 அம்ச திட்டத்தில் இதைத் தடுக்க என்னவிருக்கிறது?

இங்கே கைது செய்யப்பட்டது யார்? பெரும் கறுப்புப் பணம் வைத்திருந்தவரா? டான்ஸ் ஆடுகிறவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். 7 கோடி 8 கோடி கறுப்பு பணம் வைத்திருப்பவர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அரசியல் கூத்தாடிகளாகப் போகிறார்கள். இதில் பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது. டில்லிக்கு சிபாரிசு கொண்டு போகப் படுகிறது, “இவர்கட்சிக்கு வேண்டியவர், நடவடிக்கை எடுக்காதீர்கள்” என்று.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

இப்படி மிசா சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் மிசா சட்டத் திற்கும் கெட்ட பெயர், அந்த அம்மையாருக்கும் கெட்ட பெயர், காரியம் ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே தான் மிசாவை வைத்துக் கொண்டு மிரட்டுவதும் தேசத்தில் அதைக் கொண்டு புனருத்தா ரணம் செய்துவிடலாம் என்று சொல்லுவது தவறாகும்.

மிசாவைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது ஏற்கெனவே உங்கள் பெயர் லிஸ்டில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்களாம். பாராளு மன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு பயமாக இருக் கிறது. இது பற்றி பேசிவிட்டு வீட்டுக்கு போனவுடன் மனைவிக்குத் தெரிந்தால், “உனக்கு என்ன கொழுப்பா வயது காலத்தில்?”, என்று கேட்பாள். உள்ளபடியே நடக்கிறது வீட்டில். மிசா வந்தவுடனேயே முத்துப்பேட்டையில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அதைக் கண்டித்துப் பேசினேன். இதைப் பார்த்த என் மகன் என் மனைவியிடம் வந்து சொன்னான். என் மனைவி, “என்ன கொழுப்பா? கிழவன் சும்மா படுத்துக் கிடக்க முடியாதா?” என்று வீட்டில் கேட்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்திரா காந்தியைப் பற்றி தரக்குறைவாக பேசக்கூடாது என்று உத்தரவு வீட்டிலிருந்து வருகிறது. (சிரிப்பு) சிரிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

இந்த மிசா அல்லது 20 அம்ச திட்டத்தை அலகாபாத் உயர் நீதி மன்ற தீர்ப்புக்கு முன்பு கொடுத்திருந்தால் நாட்டில் ஓரள வுக்கு திருப்தி கூட இருந்திருக்கும். தெருவில் போகிறவன் கூட இந்திரா அம்மையார் தன்னை பாதுகாக்கத்தான் மிசா சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பேசுவான். நாளைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதி என்ன சொல்லப் போகிறாரோ. என்ன தலைவலி இந்த தேசத்திற்கு வரப்போகிறதோ?

உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கு இடையூறு விளைவிக்கிறது என்றால் நான் உள்ளபடியே கேட்கிறேன். ஒரு உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்பை மதிக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? இன்றைக்கு இங்கு இருக்க கூடிய நிலைமையில் சுமூலிஸ்ட் நண்பர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இல்லாத எந்த ஒரு திட்டமும் தேசிய திட்டம் ஆக முடியுமா? சோசலிசம்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

என்ற பேச்சுக்கே இடம் இல்லை. சோசலிசம் வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. பிறகு பூர்ஷ்வா ஜனநாயகத்திலிருந்து தேசிய ஜனநாயகத்திற்கு போகவேண்டும். அப்படிப் போகும்பொழுது குறைந்த பட்சத் திட்டம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்யுங்கள். நானும் உங்களுடன் சேருகிறேன். அதை விட்டுவிட்டு விடுதலை இன்னொரு கட்சியின் வால் பிடித்துக் கொண்டு சென்றால் உங்கள் முகம் தெரியாது. எனக்குத் தெரியும். 25 வருஷ காலத்திற்கு முன்பு ஜோஷி தலைமையில் 'வலதுசாரி தலைமை' என்று கட்சி உடைந்தது. ரணதவே வலதுசாரியை இடதுசாரி என்று திருப்பி விட்டு கட்சியின் நிலை குலைந்தது. இன்னொன்றும் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.00.)

இந்தோனேஷியா பாடத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அங்கு சுகர்னோ ஜனாதிபதியாக இருந்தார். அவரை அங்குள்ளவர்கள் தங்களுடைய மூத்த சகோதரனாகக் கருதி வழிபட்டார்கள். அங்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி காரியதரிசி ஐடி அவருக்கு பக்கமாக நின்றார். கடைசியில் என்ன ஆயிற்று? சுகர்னோ கடலில் வீசியெறிப்பட்டார். ஐடியும், பல லட்சம் கம்யூனிஸ்டுகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அந்தமாதிரியான துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடவேண்டுமா?

ஆகவேதான் இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்களும், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்துள்ள, ஆதரித்துள்ள மற்றவர்களும் இதை வலியுறுத்துவதற்குப் பதிலாக அங்கே நல்ல மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் பொருத்தமற்றது. இதை முன்மொழிந்தவர்களும், வழிமொழிந்தவர்களும் இதை வலியுறுத்தாமல் விட்டுவிட்டு, தேசத்திற்கு இந்த நேரத்தில் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே ஒரு சில எதிர்க்கட்சிகளால் கொண்டுவரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. சு. துரைசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் இன்னொரு நூறு நாட்கள் இந்த ஆட்சி இருந்துவிட்டுத்தான் போகட்டுமே என்ற கருத்தினை பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலை எவ்வென்றால், இங்கே எனக்கு முன்னாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டதுபோல—எம். ஜி. ஆர். கட்சியைவிட்டு வேளியேற்றப் பட்ட பின்னால்—சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் சந்தித்து இந்தக் கட்சிக்கு நாட்டுமக்கள் ஆதரவு இல்லாமல் போய்விட்டது, ஆகவே பதவியை துறக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து ஒரு மூன்று மாத காலம், ஆறு மாத காலம் கெடு கொடுத்து—கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு மிகத் தெளிவாக பிரதமர் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவர்களது பதவிக்காலம் முழுவதும் இருக்கவேண்டும், அதற்கிடையில் யாரும் எந்த விதமான கிளர்ச்சியிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொன்ன பிற்பாடு இந்தக் கருத்தை இப்போது ஆதரித்துப் பேசுகின்றார்கள். இதுபோன்ற அவர்களது நிலைகளை எல்லாம் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏன் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவசர நிலையை ஆதரிக்கின்றது என்பதற்கும், சரியில்லை என்றால் இந்திரா காங்கிரசை எதிர்ப்போம் என்றும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த போனஸ் சட்டம் கொண்டு வந்தார்களே, இந்த போனஸ் சட்டத்தின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான தொழிலாளி வர்க்கம் இன்றையதினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதனை எதிர்க்க அந்தக் கட்சியினர் என்ன முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, அந்தக் கட்சியின் தலைவர் பம்பாய் மாநிலத் திற்குச் சென்றார். அங்கே சர்வகட்சி மகாநாட்டில் பேசினார். அந்த மகாநாட்டில் பேசுகின்றபோது சொன்னார், மாநிலக்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ச. துரைசாமி]

கட்சிகள் இனிமேல் எதிர்காலத்தில் இருக்க முடியாது. தேசியப் பிரவாகத்தில் ஒன்றுபடவேண்டும் என்று தெரிவித்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய இளைஞர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மாநிலக் கட்சி தேசிய பிரவாகத்தில் ஒன்றுபடவேண்டும் என்று தலைவர் சொல்கிறாரே, என்றைக்கு தேசியப் பிரவாகத்தில் ஒன்று சேர்வார்களோ தெரியாது என்பதை மட்டும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவசர நிலையை யார் எல்லாம் ஆதரிக்கிறார்கள்? பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் தெரியும். இந்த நாட்டைச் சேர்ந்த டாட்டாக்களும், பிர்லாக்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த தொழில் அதிபர்களும் டெல்லிக்குப் போய், இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்து, எங்களுக்கு முழு ஆதரவு இந்திரா காங்கிரஸுக்கே—இந்திரா காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கே உண்டு என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் தங்கள் மூலமாக, இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டாட்டாக்களும், பிர்லாக்களும் இந்த ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அதன் முடிவு என்ன என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. டாட்டா, பிர்லாக்களைச் சந்தித்த பின்னால் இந்திரா காங்கிரஸ் அரசு—தேசியமயமாக்கக் கூடிய கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கப்போவதில்லை என்று அறிவித்திருக்கிறது என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அதே நேரத்தில் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள்—ஏ. ஐ. டி. யு. சி., ஐ. என். டி. யு. சி., எச். எம். எஸ். போன்றவற்றைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்து, நாங்கள் உங்களுக்குப் பக்கபலமாக இருப்போம் என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களுடைய போனசைக் கட்டுப் படுத்தும் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசக் கூட அவர்கள் வரவில்லை. கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்கள் இன்றைக்கு இதனால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. சு. துரைசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு நாட்டில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க அந்தத் திட்டத்தில் வழிவகை இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்பதைத் தெளிவாகப் பார்க்கிறோம். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நாட்டிலுள்ள உழைக்கும் சக்தி படைத்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது இன்றியமையாத காரணம் இல்லையா? இவர்களுக்கு எல்லாம் வேலைவாய்ப்பளிக்க என்ன முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வில்லை.

விலைவாசி இறங்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னார்கள். எப்படி இறங்கும்? அவசரச் சட்டத்தைப் போட்ட தற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் நிலக்கரியின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். சிமிண்டின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தனியார்களிடமிருக்கும் அலுமினியத்திற்கு விலையை உயர்த்துகொள்ள அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒருபுறம் அவசர சட்ட காலத்தில் நிலக்கரிக்கு விலை உயர்வு கொடுத்து, சிமிண்டுக்கு விலை உயர்வு கொடுத்து, தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் உள்ள அலுமினியத்திற்கு விலையை உயர்த்திக் கொள்ள அனுமதி கொடுத்த பிறகு எப்படி மறுபடியும் விலைவாசி உயராமல் இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இதற்கெல்லாம் முனைப்பாக ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நான் உங்கள் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எத்தனை மாநாடுகளில் தீர்மானம் போட்டார்கள்? இன்றைய தினம் எஸ். ஓ., பர்மாஷெல் போன்ற வெளிநாட்டு எண்ணைக் கம்பெனிகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவே. அவற்றை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்று பாராளுமன்றத்திலாவது பேசியிருக்கிறார்களா? அவர்களது கட்சி

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. சு. துரைசாமி]

மாநாடுகளிலாவது தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்களா? இந்த அவசர கால நிலையில் அவற்றை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்றாவது சொன்னார்களா?

இன்றைக்கு இந்தியாவில் ஏகபோக முதலாளிகளாக 75 குடும்பங்கள் இருக்கின்றனவே—அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சர்க்கரை ஆலைகள், பஞ்சாலைகள் ஆகியவற்றை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டுமென்று ஏன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சொல்லவில்லை? நாட்டு மக்களுக்கு சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. ஹன்மணிகள் கிடைக்கவில்லை. சர்க்கரை ஆலை, பஞ்சாலைகளைத் தேசியமயமாக்கக் கூடாது? இந்த அரசு தனியாரிடம் உள்ள அலுவலியத் தொழிற்சாலைகளைத் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு டெல்லிக்கு அனுப்பிற்றே அதற்கு இன்று வரைக்கும் பதில் கிடையாது. எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? ஆளுங்காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ராமகிருஷ்ணன்—மாவட்ட பொருளாளராக அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அவரது கம்பெனியைத் தேசியமயமாக்க இந்திரா காங்கிரஸ் எப்படி அனுமதி அளிக்கும்? ஆகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இவற்றை எல்லாம் அருள்கூர்ந்து எண்ணிப்பார்த்து—பல முற்போக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிற இந்த அரசு எதையோ செய்யத் தவறியதாகச் சொல்கிறோமே, மத்திய அரசாங்கம் இந்த அவசரகால நிலையில் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதையும் உன்னிப்பாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது இந்த அரசைக் குறைகூறவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானமே தவிர வேறு அல்ல என்று சொல்லி, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த அரசு மீது கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1975 அக்டோபர் 30]

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மீது கண்டனம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கே பேசிய பல நண்பர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் சரியாகச் செய்தார்களா, இவற்றை எல்லாம் ஏன் அவர்கள் செய்யக் கூடாது என்ற முறையில் பேசியதைத்தான் நான் கேட்டேன். மற்றவர்கள் செய்யக் கூடாதா என்ற கேள்விக்கும், இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மற்றவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகவே நாங்களும் செய்யமாட்டோம் என்ற அளவில்தான் வாதம் அமைந்திருந்தது என்பதை நான் முதலில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கட்சியும் அரசாங்கமும் ஒன்று என்ற நிலையிலே இந்த அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டும்தான் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெகு நாளாகச் செயல்படுகிறது என்றுதான் அதற்குப் பொருள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரும், இந்த அமைச்சரவையின் முதலமைச்சருமாக இருக்கக்கூடிய திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்த அரசும் கட்சியும் ஒன்று என்று இணக்கக்கூடிய வகையிலே மற்றவர்கள் அப்படித் தருதவேண்டும். அப்படி நடக்கவேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் நாம் அனுபவபூர்வமாகப் பார்த்துக்கொண்டு வருகின்ற ஒன்றாகும்.

இதேபோன்று ஒரு சமயத்திலே கேரள மாநிலத்திலே நிலைமை இருந்தது. அங்கே மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தபோது ஆட்சியும் கட்சியும் ஒன்று என்ற முறையிலேதான் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தாலும்கூட அங்கே கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் அரசாங்கமும் கட்சியும் ஒன்று என்று என்று கூறியதால் வருகின்ற லாபத்தை கட்சிக்கே பயன்படுத்தினார்கள், ஆனால் இங்கே மாறுபட்ட நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அரசும் ஒன்று என்று சொல்வதால் கட்சிக்கு வரக்கூடிய லாபத்தைவிட உறுப்பினர்களுக்கு அதிகமான லாபம் உண்டாக்கக் கூடிய முறையைக் கையாள்கிறார்கள். ஜனநாயக முறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகள் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளுக்கு விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடத்திக்கொண்டு போக வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. எம். சரேந்திரன்]

இதற்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்கள், கட்சி வேறு, ஆட்சி வேறு என்று சொல்லியிருந்தார்கள் என்பது என்னுடைய ஞாபகத்திலே இருக்கிறது. ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளினால் ஆட்சிக்கு வருகின்ற அமைப்புகள் காரியங்களைச் செய்வதில் கையாள்கின்ற கோட்பாடுகளில் நடைமுறைகளில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இங்கே நடப்பதும் ஜனநாயகம் தான், கேரளாவில் நடப்பதும் ஜனநாயகம்தான், நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியும் கட்சியும் வேறு என்று சொன்னதும் ஜனநாயகம்தான். இப்படி ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு கோட்பாடுகள், செயல்முறைகள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சிகாரர்களுக்கு ஜனநாயகம் எது என்றால் தங்களுக்கு விடப்படும் லெல்லாத அரசு நடந்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ராஜினாமா செய்ய வைக்கக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய் அந்த மந்திரிசபையைக் கவிழ்ப்பது தான் ஜனநாயகம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையிலே தான் காரியத்தைச் செய்தார்கள்.

ஆகவே, ஜனநாயகத்தை ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை ஜனநாயக நடைமுறைகளை அவர்கள் விருப்பம்போல் அந்தந்த நேரங்களுக்கேற்றாற்போல்தான் வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முஸ்லீம் கட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அவசரநிலைபற்றி பாராளுமன்றத்திலே சட்டம் வந்தபோது அதை ஆதரித்தார்கள், அதேபோன்று கேரளாவிலே உள்ள அரசுடன் முஸ்லீம் கட்சி இணைந்து செயல்படுகிறது, பாராளுமன்றத்திலே உள்ள முஸ்லீம் லீக் கட்சி அங்கே செய்யப்படுகிற காரியங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சி— அதனுடைய செயலாளர் திரு. லத்தீப் அவர்கள்தான் என்று நினைக்கிறேன்—செயலாளர் எங்களுடைய முறை வேறுமாதிரி யானது, இங்கே தமிழன் என்கிறார், இங்கே தமிழன் என்பதும் ஆகவே வேறு முஸ்லீம் லீக் கட்சி என்பதும், கன்னடம் பேசுகின்றவர்கள் வைத்துக்கொண்டு இருப்பது வேறு கட்சி

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1975 அக்டோபர் 30]

என்பதும், தெலுங்கு பேசிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் வைத்து இருப்பது வேறு கட்சி என்பதும், மலையாளம் பேசுகிறவர்கள் வைத்திருப்பது வேறு கட்சி என்பதும் எல்லாம் சொந்தது முஸ்லீம் லீக் கட்சி என்று எண்ணிக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். தமிழ் பேசுகின்ற முஸ்லீம் லீக் கட்சியினரின் கொள்கை ஒரு மாதிரியானதாகவும் மலையாளம் பேசுகின்ற முஸ்லீம் லீக் கட்சியினரின் கொள்கை ஒரு மாதிரியானதாகவும் உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம் லீக் கட்சியினரின் கொள்கை ஒரு மாதிரியானதாகவும் இப்படி முஸ்லீம் லீக் வைத்திருக்கிறோம் என்ற முறையிலே நினைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். . . .

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். . . .

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நான் அனுமதிக்கவில்லை, நான் கேட்டபோது அனுமதிக்கப்படவில்லை. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்கிறார் . . .

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் பேசாததை எல்லாம் அவர் சொல்லி உள் நோக்கம் வைத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். நான் பேசியது கேரளாவில் இருப்பது வேறு தமிழ்நாட்டில் இருப்பது வேறு என்ற முறையிலே பேசவில்லை. தமிழ்நாட்டுத் தலைமைக்கு, எங்களுடைய கட்சிக் தலைமைக்கு, கேரளாவிலிருந்து ஆள்கொண்டு வரவேண்டியதில்லை. கேரளத்திலிருந்து ஒருவரைத் தமிழ்நாட்டிற்கு இறக்குமதி செய்ய தேவையில்லை, இங்கே இருப்பவர்களைத் தலைவராக இருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே கொள்ளேன். எங்களுக்கள் எந்தவிதமான பாசுபாடும் இல்லை. முஸ்லீம் லீக் என்பது ஒன்றுதான். அங்கே அவர்களை ஆதரிக்கிறோம், இங்கே இவர்களை ஆதரிக்கிறோம் அவ்வளவுதான்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இதேமாதிரி லத்தீப் பேசியபோது நான் விளக்கம் கேட்க விரும்பினேன். ஆனால் என்னை அனுமதிக்கவில்லை. . . .

1975 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்களுடைய பேச்சுக்குப் போக வேண்டாம், நீங்கள் பேசி முடியுங்கள் நேரமாகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முஸ்லீம் லீக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே ஒரு கொள்கை, அங்கே ஒரு கொள்கை என்ற முறையிலே அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பதைத்தான் சொன்னேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான செயல் என்று கணித்து ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டதற்குப் பிறகு என்ன செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே வழிமுறைகள் இருக்கின்றன, அந்த முறைப்படித்தான் அவசரநிலை வந்திருக்கிறதே தவிர ஏதோ இந்திரா சாந்தி கொண்டுவந்தார்கள் என்றோ ஜனாதிபதி கொண்டுவந்தார்கள் என்றோ சொல்வது சரியல்ல.

நேற்று பேசிய திரு. சுப்பு அவர்கள் கூடச்சொன்னார்கள். கட்சிகளை விமர்சிப்பது நியாயமானது, நான் அதை ஆட்சிப்பிங்கவில்லை, அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு, விமர்சிப்பதற்கு, உரிமை இருக்கிறது. இந்த அரசு அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே அதை எற்றுக் கொண்டு தான் தோன்றியிருக்கிறது. ஆகவே, அரசியல் சட்டத்திற்கு இந்த அரசு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும், மரியாதை காட்டவேண்டும். அதற்கு நீங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் கடமைகளையெல்லாம் உணர்ந்துதான் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.

கட்சி போட்ட தீர்மானத்திற்குப் பிறகு ஆட்சியும் கட்சியும் ஒன்று என்று சொன்னார்கள், அப்படியானால் உண்மையாகவே உடனே சட்ட மன்றத்தைக்கூட்டி சிக்கிம் சேர்க்கப்படுவதற்கு சட்ட மன்றத்தைக் கூட்டியதைப்போல ஜனாதிபதி பிரகடனம் செய்த அவசரச் சட்டம் தவறானது என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தா நிறைவேற்றியிருக்கால் நீங்கள் உங்கள் கொள்கையிலே உறுதியாக இருக்கிறீர்கள், தீர்மானத்தில் உறுதியாக

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1975 அக்டோபர் 30]

இருக்கிறீர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்த மாதிரி செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்தால் அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது. உங்களுடைய பதவி காலாவதியாகிவிடும் என்பதால் கொண்டுவரவில்லை.

அதேமாதிரி சட்டமன்றத்தைக் கூட்டாமல் இருக்கிறீர்கள் ஆறுமாதங்களுக்கு சட்டமன்றத்தைக் கூட்டவில்லை யென்றால் இந்த சபை தானாகவே காலாவதியாகும் என்ற காரணத்தால் கூட்டியிருக்கிறீர்கள் இப்போது. உங்களுக்கு ஜனநாயகத்திலே விருப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்ற கேள்வியில்லை. ஒரு ஜனநாயகத்திலே ஒரு அட்சி மட்டும் வேறுமாதிரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிப்புகழ்க்காதீர்கள் சொசைட்டி சொல்கிறேன். அலகாபாத் தீர்ப்பு வந்தவுடன் இந்திராகாந்தி ராஜிமை செய்து ஒரு உதாரணமாக நடந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக செய்திவந்தது ஆனால் அது அவர்களுடைய ஆசைதானே தவிர கொள்கையாக இருக்கமுடியாது.

ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே மதியழகன் சபாநாயகராக இருக்கபோது உதவிசபாநாயகரை, ஒரு நாற்காலிப் பக்கத்தில் போட்டு, அதிலே உட்காரவைத்து இந்தச் சபையை நடக்கியதையாரும் மறக்கிறார்களாட்டார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) இந்தத் தீர்மானம் நியாயமானது அகரிக்கவேண்டியது, நான் இதை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பமனிசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த கண்டனக் தீர்மானத்தை நான் அசரிக்கிறேன். ஆனால் 26-ஆம் தேதி அவசரப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. ஜூலை 1-ம் தேதி 20 மீட்சத் திட்டம் வெளியிடப்பட்டது. இரண்டும் தனித்தனியானது அல்ல எங்களைக்கூட இன்டக்ரேட்ட் பாயிண்ட் தான். எம்ப்ரன்ஸிக்கு என்ன காரணம்?

It is integrated point.

கேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற பாராளுமன்றத்திற்கும் அதை அகரிக்கக்கூடிய மக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடி ஒரு சிறு குரூப் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரிசபையைக் கவிழ்த்து

1975 அக்டோபர் 30 [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அவர்கள் அதைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று போட்ட திட்டம் தான் இந்த எம்ர்ஜன்ஸிக்கு அடிப்படை. அதற்கு ஆதாரம் மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கிற ஒயிட் பேப்பர், டேப் ரிக்கார்டர், அதுபோக தனியாக வைத்திருக்கக்கூடிய ஆதாரங்கள், அதற்குப் பிறகு 24, 25, பேர்கள் சேர்ந்து நடத்திய சதித் திட்டம். தி. மு. க. வும், இடதுசாரிக் கட்சிகளும் பார்வையாளர்கள் என்ற முறையிலே சென்றனர். அந்தத் திட்டத்தைத் தீட்டியவர் காந்தி கொலை வழக்கில் 9-வது ஆளாக இருந்த நானுதேஷ்முகு என்பவர். ராம்லீலா கிரவுண்டில் நடந்த திட்டத்திலெல்லாம் அவர் ஈடுபட்டார். அதாவது இந்து மகாசபையைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் காமராஜரைக் கொலை செய்வதற்குத் தீ வைத் தார்கள் என்பது தெரியும். காந்தியம் பேசுகின்ற, காமராஜரின் பக்தர்களாக இருக்கிறவர்கள் இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. ஆகவே, இராமலீலா கிரவுண்டில் அந்த ஸ்தாபனத்தின் திட்டம் என்ன? சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜைப் பார்த்து, 'Don't Sit on the Bench' இராணுவத்தைப் பார்த்து போலீசைப் பார்த்து, 'You should not obey the moral orders of the Government. You should obey our orders or else you will be severely punished' இதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும்.

அதுமட்டுமல்ல, சத்தியாக்கிரகம் 29-ம் தேதி, 28-ஆம் தேதி மத்திய அரசாங்கத்தின் சிப்பந்திகளும் மற்றவர்களும் பெரிய அளவிலே செய்ய வேண்டும், சத்தியாக்கிரகத்தைப் பெரிய அளவில் நடத்த வேண்டும், இந்திரா காந்தியைக் கேரோ செய்ய வேண்டும், முடிந்தால் கைது செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குமேல் என்ன வேண்டும்? இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஆஸ்திரேலியா டெலினிஷனில் பேட்டி கொடுத்த பொழுது, "என்னையும், என் குடும்பத்தாரையும் கொலை செய்யத் திட்டம் இருக்கிறது, அதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது உள்நாட்டில் புறப்பட்ட சதி மட்டுமல்ல, இந்த நிலைமை ஏன் வருகிறது? இண்டரிமாக சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்மானம் செய்கிறார்களா, இந்திரா காந்தி தொடர்ந்து இருக்கலாம் என்று.

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

அதற்குப் பிறகு ஏன் இராஜினாமா செய்ய வேண்டும்? சீக்கிரத்திலே பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. அந்தப் பொதுத் தேர்தல் வரையில் காத்திருக்கக் கூடாதா? ஏன் இம்மாதிரி பலாத்காரம் செய்து அரசாங்கத்தைக் கலைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் அரசாங்கத்தைத் தாழ்மைப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இப்படிச் செய்ய வேண்டுமா? எந்தக் கட்சியிலும் சேராத நடு நிலைமைக் கொள்கையை மாற்றியாக வேண்டுமென்று ஏகாதிபத்திய நாடுகளும், உள்நாட்டுப் பிற்போக்கு சக்திகளும் முயலுகின்றன.

ரூஸ்வெல்ட் காலத்திலேயிருந்து அமெரிக்காவில் எம்ர்ஜென்சி இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடு, அந்த நாட்டிலே கூட அந்த எம்ர்ஜென்சி ஒரு நிமிஷம்கூட வாபஸ் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இங்கே அப்படி அல்ல. இங்கே ஜனநாயகம் புதைந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இந்திய மக்கள் அனுபவித்து வந்த ஜனநாயகப் போர்வை போய்விட்டது, இன்றைக்கு மோசமான நிலை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

அமெரிக்கா, சைனா ஆகிய இரு நாடுகளும் பாகிஸ்தானுக்கு ஏராளமான ஆயுதங்களைத் தந்திருக்கின்றன. இது எதற்கு? இந்தியாவை இந்தோநேஷியாவிலேயிருந்தும், தாய்லாந்திலேயிருந்தும் காப்பாற்றுவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளா இது? அல்லது வேறு எந்த நாட்டிலேயிருந்தும் நம் நாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காகவா? இல்லை, இந்தியாவின் மீது நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கத்தான்.

ஆகவேதான் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மொரார்ஜி தேசாய் முதலியவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். மூன்று பேர் சி.ஐ.ஏ. என்ற அமெரிக்க ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இது கூட்டுச் சதி. ஏகாதிபத்தியவாதிகளும், உள்நாட்டிலுள்ள பிற்போக்கு வாதிகளும் சேர்ந்து நடத்திய சதி. இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலியில், பங்களா தேஷில் டி-ஸ்டபிலிசேஷன் மூலமாக ஜனநாயகம் வளர்ந்ததா? 94 பங்கு மக்கள் முஜ்பீர் ரகுமானை ஆதரித்தார்கள். ஒரு சிலர் நடு இரவிலே அவரைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டார்கள். அதனால் அந்த நாடு எப்படி இருக்கிறது? அங்கே ஜனநாயகம் வளர்கிறதா? அதே போன்ற நிலைமை இந்த நாட்டிலேயும் வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா? அதைத்தான் கேட்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

இந்த இருபது அம்சத் திட்டம் என்ன? பிற்போக்குவாதிகள்
They are thriving on the discontent of the masses.

அந்த பேரை ஒழிக்க வேண்டும்.

அதற்கு எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவசரச் சட்டம் வந்தபிறகு 'ஸ்பைரல் இன் பிரைசஸ்', 'பிளாக் மார்க்கெட்டிங்', 'ஸ்பெக்குலேடிவ் மார்க்கெட்டிங்' எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, கள்ளக் கடத்தல் காரர்களை கோர்ட் விடுதலை செய்வது தடுக்கப்பட்டது. கள்ளப் பணம் வெளியே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது; பூராவும் கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை, ஆனால், அதிக அளவில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றை பக்கத்தில், அந்நியச் செலாவணியைத் தவிர்க்க 'டெலிங்கிங் ஆஃப் ரூபீஸ் வித் ஸ்டெர்லிங்' மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி நடவடிக்கையெடுத்து இருக்கிறார்கள். போனஸ் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. Ninth Schedule வரும் என்று சொன்னார்கள்.

நேற்று சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிறேன், 9 வருஷங்களாக ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள். உங்கள் ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் ஒரு அறிக்கையை வைத்திருக்கிறது. பாவர்ட்டி லயனுக்கு கீழே 100-க்கு 40 பங்கு இந்தியாவிலே வாழ்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒருவேளை கூட சாப்பாடு இல்லை, ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 100-க்கு 52 பேர் நாலேகால் கோடி ஜனத்தொகையில் இரண்டரை கோடி பேர் இன்றைக்கு இரண்டு வேலை சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு வேளைக்கு சாப்பாடு இல்லை என்று கையை வைத்துக்கொண்டு தூங்கும் நிலையிருக்கிறது.

ஒன்பது வருஷ ஆட்சியில் எவ்வளவோ சாதனைகள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, இதற்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? இது இருபது அம்சத் திட்டத்திலே இல்லையா?

நிலச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நில வரி அடிப்படையிலே தனிப்பட்ட ஆட்களுக்கு இவ்வளவு என்பதன் காரணமாக என்ன நிலை? 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் காலத்தில் வைத்திருந்தார்கள், ஆனால் இன்றைக்கு 40 பங்கு அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1975 அக்டோபர் 30]

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் 9 வது ஷெட்யூலில் சேர்க்க வேண்டுமென்பதற்குக் கூட, அதற்குத் தகுந்தமாதிரி திருத்த வேண்டும். அப்படித் திருத்தாமல் இருந்தால் தகராறு தான் ஏற்படுமே தவிர நிலச் சீர்திருத்தம் ஏற்படாது, கோர்ட்டுக்குத்தான் போகும்.

தஞ்சாவூரில் பட்டுக்கோட்டையில் ஜனார்த்தனம் செட்டியார் என்பவருக்கு இருப்பது என்று சொல்வது ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் 15 தான், ஆனால் அவர் கந்தாயம் செலுத்துவது, நிலவரி செலுத்துவது 4,000 ரூபாய்.

அதுமட்டுமல்லாமல், வேறு எவ்வளவோ உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். சமீபத்திலே சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே This can be uired எடுக்கலாம் என்று சொல்லி, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கண்ணன்தேவன் எஸ்டேட்டில் இருப்பதை எடுத்தீர்களா? குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று கூடப் போட முடியும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்ற கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் பிரதமர் அவர்களாலே அறிவிக்கப்பட்ட இருபது அம்சத் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்ற அளவிற்கு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் இந்த அவையிலே முன்மொழியப்பட்டிருக்கின்றது. கடந்த இரண்டு நாட்களாக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட பல்வேறு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை அவையிலே கொண்டு வருவதற்கான அனுமதியைப் பெறுவதற்காக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திற்குத் தங்களுடைய ஆதரவைத் தந்த ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

சேர்ந்தவர்களும், சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த மன்றத்திலே தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறிவிட்டு, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நடுநிலைமை வகிப்பதாக நழுவிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நேற்றும் அதற்கு முந்தினமும் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மதிப்பிற்குரிய சீனிவாசன் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் எதற்காக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது என்கின்ற கருத்துக்களை ஆதாரங்களோடு வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அவையிலே கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இன்றைய தினம் நாட்டிலே பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அமலிலிருக்கும் அவசரக் காலச் சட்டத்தைப்பற்றி தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலே அவசரக் காலச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தெளிவான, விளக்கமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நாங்களெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம்.

[முற்பகல் 11-30]

ஆனால், எப்படி அவைக்கு வெளியிலே குழப்பமான நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அதே குழப்ப நிலையில்தான் இந்த அவையிலே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்திலே அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் அவசர காலச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட உடன் ஒரு வார காலத்தில் செயற்குழுவைக் கூட்டி இந்த அவசர கால பிரகடனத்தை எதிர்த்து தீர்மானம் நிறைவேற்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பின்னாலே தாங்கள் செய்தது தவறு என்பதைப் புரிந்து கொண்டார்களோ என்ன காரணமோ தெரியவில்லை; அல்லது இந்த அவசர காலச் சட்டத்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

தினால் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு ஆதாயம் இருக்கிறது அல்லது லாபம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலோ என்னவோ அதனை ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள்; பின்னாலே தங்களுடைய கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டார்கள். எப்படியோ மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்பதற்காக எங்களைப் பொறுத்த மட்டில் நாங்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆனால் நேற்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே உரையாற்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய கே. சுப்பு அவர்கள், அவசர காலச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகின்ற நேரத்தில் இந்த அவசர காலச் சட்டத்தை நேர்முகமாக எதிர்ப்பதற்கு வழி இல்லாமல் அதை மறைமுகமாகக் கிண்டல் செய்கிற வகையில்—

‘It is not Maintenance of Internal Security Act, but it is Maintenance of Indira Security Act’.

என்றுகூடச் சொன்னார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: That was stated by the hon. Member, Thiru Ponnappa Nadar and not by the hon. Member, Thiru Suppu.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்போதும் அவசர காலச் சட்டத்தை மறைமுகமாக எதிர்க்கின்ற அளவிலேதான் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் உரையாற்றிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் இரண்டு பேருமே வழக்கறிஞர்கள்; சட்டத்தைப் படித்துத் தேறியவர்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்தை நல்ல முறையில் படித்திருக்கிறார்கள். அந்த இந்திய அரசியல் சட்டத்தினுடைய 352-வது விதியின்கீழ் இந்த அவசரக் காலச் சட்டத்தைக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்களேயொழிய அதை இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தவில்லை என்பதை இந்தக் கருத்துக்கள் தெரிந்த உறுப்பினர்கள் புரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிற குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் நாட்டிலே 'அவசர காலச் சட்டத்'தைப் பிரகடனப்படுத்தவேண்டிய தேவை அகில இந்திய ரீதியிலோ அல்லது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஏதோ ஒரு பகுதியிலோ ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுவார்களானால் அவசர காலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 352-வது ஆர்டிகிள் நமக்கு மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. நான் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவையில் சொல்லவேண்டுமென்றால் குடியரசுத் தலைவரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தை இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எந்தக் குடும்பங்களுக்கும் எதிர்ப்பதற்கு உரிமை இல்லை. அந்த அளவுக்கு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களுக்கு அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நாம் பெருமளவில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்திரா காந்தி அவர்கள் இந்த அவசர காலச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கவில்லை; நாட்டின் நலன் கருதி, பாதுகாப்பு கருதி, நாட்டின் முன்னேற்றம் கருதி, இந்த அவசர காலச் சட்டத்தைக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் இன்றையதினம் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் இங்கே பேசிய நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தலைவராக இருக்கக் கூடிய பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள்கூட அலகாபாத் தீர்ப்பைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அலகாபாத் தீர்ப்புக்கு பின்னால்தான் இந்த அவசர காலச் சட்டத்தை இந்திரா காந்தியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அல்லது இந்திரா காந்தி ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்திய நாட்டின் பிரதம மந்திரி அலகாபாத் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பின்னால் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமாச் செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதை வழி மொழிந்து இந்த அவையிலே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அது தான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி போன்றவர்கள் நீண்டகால அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்கவர்கள். அரசியல் சட்டத்தை மிகத் தெளிவாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள். இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படை

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

உரிமைகளின் அடிப்படையில் ஒரு நீதிமன்றத்திலே தனக்குச் சர்தீக்மான் தீர்ப்புக் கிடைக்கவில்லை அல்லது நியாயமான தீர்ப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று கருதுகிற எந்தக் குடிமகனும் அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அதற்கு மேலே இருக்கிற நீதிமன்றத்திற்குப் போக உரிமை இருக்கிறது என்பது வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கலாம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைத்தான் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையாரைத் தனியாகப் பிரித்துப் பேசியதாகப் பொருள்படப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அலகாபாத் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பின்னால் பதவி விலகி நாட்டு மக்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கக் கூடாதா என்றுதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, முன்மாதிரியாக இருந்திருக்கக்கூடாதா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்தைச் சொல்லும்போது . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'இருந்திருக்கக் கூடாதா?' என்ற முறையில் சொல்லவில்லை. என்னுடைய பதில் 'இப்போது என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதுதான் இந்தியாவின் எதிர்காலத்திற்கு முன்மாதிரியாக இருக்கும்' என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முன் மாதிரியாக இந்த நாட்டின் பிரதம மந்திரி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கும் 40 கோடி மக்களுடைய எண்ணிக்கையில் அவர்களும் ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் மாத்திரம் அல்ல; இந்த நாட்டிலே இருக்கும் 40 கோடி மக்களுடைய தலைவியை நிர்ணயிக்கும் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் காரணத்தால் என்றும் சொன்னார்கள்.

எங்களுக்கு அதுதான் விளங்கவில்லை. இந்திரா காந்தி நாட்டின் பிரதம மந்திரியாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுடைய தேர்தல் செல்லாது என்று அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்த பின்னால் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில், நம்முடைய பீப்பிள்ஸ் ரெப்ரசன்டேஷன் ஆக்ட் அடிப்படையில் இந்தியாவிலே இருக்கிற உச்ச நீதி மன்றத்திலே அப்பீல் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கும்போது அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமையை எப்படி எடுக்க முடியும் என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இதே நியாயத்தை அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் சென்னா ரெட்டி அவர்களுக்கு ஏன் காண்பிக்கவில்லை என்றுதான் அவர் பேசினார்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் சட்டத்தின் அடிப்படையில், நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் உரிமையின் அடிப்படையில்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : டாக்டர் சென்னா ரெட்டி பல மந்திரிகளில் ஒரு மந்திரி. ஆனால் இந்திரா காந்தி பிரதம மந்திரி. இந்த வேறுபாட்டை உணரவேண்டும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அந்த விளக்கத்திற்குள் செல்ல நான் தயாராக இல்லை.

நான் உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அலகாபாத் நீதிமன்றத் தீர்ப்புப் பிரகாரம் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுடைய தேர்தல் செல்லாது, ஆகவே, அவர்கள் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், உங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் வலம்புரி ஜான் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது செல்லாது என்று சென்னையிலே இருக்கின்ற, தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது—இந்திரா காந்தி பற்றிய தீர்ப்பைப் படித்துப் பார்த்தால் அதிலே பல்வேறு டெக்னிகாலிடிஸ் இருக்கின்றன; ஆனால் வலம்புரி ஜான் வழக்கு அப்படி அல்ல. 30 வயது நிரம்பாத . . .

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, வலம்புரி ஜான் பார்லிமென்ட் கூட்டத்திற்குப் போக முடியாது; ஆனால் அலகாபாத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு அங்கே அந்த நிலைமை இருக்கிறதா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அங்கே கூட, டிஸ்க்ரிமினேஷன் பாரபட்சம் எதுவும் காட்டவில்லை.

Thiru Valampuri John is still a Member of the Rajya Sabha but he cannot participate in the discussion or in the voting. In the case of the Prime Minister, Thirumathi Indira Gandhi, she can continue as Prime Minister and as Prime Minister she can answer certain questions and also take part in the discussions in the Parliament but she cannot participate in the voting.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

என்றுதான் தீர்ப்பே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த விளக்கத்திற்குள்ளே நான் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், பிரதம மந்திரி தேர்தல் செல்லாது என்று தீர்ப்பு வந்தவுடனேயே ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்ன திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 30 வயது தாண்டாத உங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த வலம்புரி ஜான் அவர்களை 30 வயது தாண்டியதாக

MR. DEPUTY SPEAKER: That case is pending before the Supreme Court. It is *sub-judice*. The matter decided by the High Court has not reached finality as an appeal is pending. So, let not the hon. Member probe into the matter. . . .

THIRU G. R. EDMUND: I am not probing into the facts of the case.

MR. DEPUTY SPEAKER: But, you are coming to the conclusion that he has not reached 30 years.

THIRU G. R. EDMUND: That is a matter under dispute. . .

THIRU P. SEENIVASAN: He is not going into the facts of the case. He is quoting the judgment.

MR. DEPUTY SPEAKER: I understand it. But the intention of the hon. Member, Thiru Edmund is that Thiru Valampuri John has not attained 30 years. But the matter is pending before the Supreme Court.

THIRU G. R. EDMUND: Yes, it is pending before the Supreme Court, but I am now speaking with reference to the judgment of the High Court.

MR. DEPUTY SPEAKER: No judgment reaches finality unless the appellate body or revisionary forum confirms it. . . .

THIRU G. R. EDMUND: I concede it.

நான் கேட்டதெல்லாம் வலம்புரி ஜான் தேர்தல் செல்லாது என்று சொன்னபோது, உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தபோது நீங்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? “உன் தேர்தல் செல்லாது என்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தாகி விட்டது,

975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

இதற்கு மேல் சுப்ரீம்கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய தேவையில்லை, நீ ராஜ்ய சபாவிற்ருப் போகவேண்டிய தேவை இல்லை” என்று அவரை நிறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ராஜ்ய சபாவில் உறுப்பினராக இருக்கிற வலம்புரி ஜானுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமை இந்திய அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் இந்த நாட்டினுடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தத்தான் இந்தக் கருத்தை நான் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு அலகாபாத் தீர்ப்புப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அலகாபாத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு மொராஜி தேசாய் அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பெரியவர் மணலி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் வீடுகளுக்கு முன்னால் சென்று ராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் சென்று ஒரு மகஜர்தான் கொடுத்தோம். “இந்த ஆட்சியில் ஊழல் இருக்கிறது, அந்த ஆளும் கட்சியில் நீங்கள் உறுப்பினராக இருக்கிறீர்கள், இந்தக் கட்சியில் நீங்கள் இருப்பது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஆகவே, எங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நீங்கள் உங்களுடைய புகளியை ராஜிநாமா செய்யவேண்டும்” என்று ஒரு வேண்டுகோள் தான் விடுத்தோம்.

It was only a request. It was only a memorandum to the members of the constituencies. We never forced them to resign.

ஆனால், மொராஜி தேசாய் என்ன செய்தார்கள்? நாங்கள் வீடுகளுக்கு முன்னால் மறியல் செய்வோம் என்றார்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வீடுகளுக்கு வெளியே வராமல் தடுப்போம் என்றார்கள், சட்டமன்றத்திற்குப் போக முடியாத அளவிற்கு மறியல் செய்வோம் என்றார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் என்ன செய்தோம்? ஒரு மகஜர் கொடுத்துவிட்டு வரவேண்டும் என்றோம். அது கூட கூட்டமாகப் போகக்கூடாது. ஊர்வலமாகப் போங்கள். அவர்களின் வீட்டிற்கு இவ்வளவு தூரத்தில் நின்று ஊர்வலத்தை

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

நிறுத்தி குறிப்பிட்ட ஐந்து பேர்கள் போங்கள் என்றுதான் சொன்னோம். அப்படிச் சொல்லக்கூடிய உரிமை, ஜனநாயகத்தில் அந்த உரிமை நாட்டில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் இருக்கிறது.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : ஒரு மகஜர் கொடுப்பார்கள் என்றால் அந்த மகஜரில் சில வாக்கியங்கள் இருக்கும். இந்த ஆட்சி ஊழல் ஆட்சி, எனவே, இந்த ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் ராஜி நாமா செய்யவேண்டும் என்று நீங்கள் வற்புறுத்தினீர்கள். அப்படியல்லாது நீங்கள் அந்தக் கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லி சம்மா வந்து விடவில்லை, பலயிடங்களில் கலாட்டா செய்தார்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : கலாட்டா செய்தார்கள் என்று வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு கைவந்த கலை. எவ்வளவோ அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். விரும்பத்தகாத வாசகங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவை நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றன. என் கையில் பட்டியலே இருக்கிறது, எவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று. எங்கள் கட்சி பொதுச் செயலாளர் மதிப்பிற்குரிய எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் Section 500 I.P.C. read with section 198 (b) and 199 (c) of Cr. P.C. -ன் கீழ் எவ்வளவு வழக்குகள் இருக்கின்றன என்றால் ஏறத்தாழ இருபது வழக்குகள் ஒரே நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றன. அது உங்களுக்குக் கை வந்த கலை. அவர்கள் ஏதாவது செய்திருந்தால் வழக்கு போடுங்கள்.

ஆனால், மொரார்ஜி தேசாய் என்ன தொன்னார்கள்? இந்திரா காந்தி வீட்டு முன்னால் போய் மறியல செய்வோம், அவர்களை வீட்டை விட்டு வெளியே வராமல் தடுப்போம் என்றெல்லாம் சொன்ன பிறகு நாட்டில் ஒரு அவசர கால நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் அவசர கால உத்தரவைப் பிறப்பித்ததற்குப் பின்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமையுமாகும். அதில் நீங்கள் மாறுபட்ட கருத்து உள்ளவர்களாக இருப்பீர்களேயானால் அரசியல் சட்டத்தை

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

மாற்றுவதற்கு, அதில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள், அவர்களை வைத்து திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளில் நீங்கள் ஈடுபடவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. If the President is satisfied, இவ்வளவுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

The President need not say the reasons. He need not show the reasons. If the President is satisfied that a grave emergency exists whereby the security of India or any part or territory thereof is threatened, whether by war or by external aggression or by internal disturbance, he may by proclamation make a declaration to that effect. என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் அவசர காலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது நம்குடமை. எல்லா மாநிலங்களையும் போல் இந்த மாநிலமும் அதை ஏற்று இந்த சட்டமன்றத்தில்

திரு. கு. காமாட்சி: குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்களா? அல்லது பிரதமர் அவர்களின் ஆலோசனையின்பேரில் கொண்டுவரப்பட்டதா? சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? அதையும் கூறுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: இந்திரா காந்தி அவர்களின் ஆலோசனை அவர்களுக்குத் தேவை இல்லை. நாம் எல்லாம் சேர்ந்துதான் அவர்களுக்கு வாக்களித்தோம். ஆகவே, அந்தச் சந்தேகம் மதிப்பிற்குரிய காமாட்சி அவர்களுக்கு வரவேண்டிய தில்லை.

சப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். அவசர காலச் சட்டத்தினால் சுதந்திரம் பறிபோய் விடுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மத்தியில் கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. சாக்களா அவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்தின் பெயர், Roses in December,

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

அதில் அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாறை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு இடத்தில் சுதந்திரத்தைப் பற்றி, ஜனநாயகத்தைப் பற்றி மிக அழகாக அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

I believe in democracy because democracy means freedom, not an unbridled freedom but freedom consistent with order and security of the State.

என்று சாக்ஸா அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். சாக்ஸா அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய சட்ட அறிவைப் பற்றியும் நான் இந்த அவைக்கு அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். எல்லாம் அவர்களே தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எங்கெங்கு சுதந்திரம் இருக்கிறதோ,

Everyman's freedom will be curtailed when that impinges with the freedom and independence of others.

என்று தான் ஒவ்வொரு நாட்டின் சுதந்திரத் தத்துவமும் இருக்கிறது. எங்கெங்கு சுதந்திரம் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கு ஜனநாயகம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இப்படித்தான் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் அரசியல் சட்டம் வைத்திருக்கிறோம். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ஏன் கொண்டுவருகிறீர்கள்? அரசியல் சட்டத்தில் ஃபண்டமன்டல் ரைட்ஸில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

Freedom of trade

எந்தத் தொழிலையும் யாரும் செய்யலாம். அதற்காக யாரோ ஒருவன் எந்த வியாபாரத்தையும் செய்ய எனக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கூறி சாராய வியாபாரம் செய்வேன் என்று சொன்னால் விடுவீர்களா? விடப்போவதில்லை. அங்கு சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் நாட்டின் சூழ்நிலைகளை மனதில் கொண்டு, இந்த நாட்டிற்கு வரவிருக்கிற ஆபத்தை மனதில் கொண்டு இந்த அவசரக் காலச் சட்டத்தைப் பிரகடப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். என்ன ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் கேட்டார்கள்.

1975 அக்டோபர் 30]

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has already taken 20 minutes.

THIRU G. R. EDMUND: Mr. Speaker has allotted me forty minutes. His notes can be seen.

தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு, வருமுன் காப்போன், வந்த பின் காப்போன், என்று. வந்த பிறகு பரிகாரம் தேடுவதைவிட இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அப்படி உருவெடுப்பதற்கு முன்னால் அதைத் தடுத்தாகவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இந்த அவசரக் காலச் சட்டத்தை குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த அவசரக் காலச் சட்டத்தை யார் எதிர்க்கிறார்கள்? யார் எதிர்க்க முடியும்? நாட்டுமக்கள்தான் சொல்லவேண்டும் என்று மணவி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், அவசரக் காலச் சட்டம் தேவைதான் என்று, காரணம், அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. அதனால் லாபம், நன்மை இருக்கிறது; இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட அதனால் ஆதாயம் இருக்கிறது. இல்லை என்றால் அன்றை நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு மாவட்ட அமைப்பாளராக இருக்கும் ஜெப்பியார் அவர்களைப் பிடித்து அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் உள்ளே போடுவார்களா என்று கேட்கிறேன். உங்களுடைய ஸ்டேட்மென்டைப் பார்க்கிறோம். எகோ சாராயம் கார்ப்ச்சினின் என்பதற்காக மிசா சட்டத்தில் பிடித்து இருக்கிறீர்கள். வாதத்திற்காக அவன் சாராயம் கார்ப்ச்சினின் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் — கார்ப்ச்சினினை இல்லையா என்ற அந்த விவரத்திற்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை — நான் கேட்பதெல்லாம் சாராயம் கார்ப்ச்சுபவனை — நேற்று கூட கப்பு அவர்கள் கின்டல் பேசினார்கள் — அவர் ஒரு வழக்கறிஞர் — அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும் — சாராயம் கார்ப்ச்சுபவனை பிடிக்க மிசா வேண்டுமா?

You have got the Prohibition Act.

அந்தச் சட்டத்தின் கீழே போடலாம்.

திரு. க. கப்பு: அதே மாதிரி நாட்டிற்கு எதிராகப் பேசுபவர்களை, தேச விரோதமான செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களைப் பிடிக்கவும் ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. ஐ.பி.சி.யில் இருக்

[1975 அக்டோபர் 30]

கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் குற்றம் சாட்டி தண்டனை அளிக்கலாம். அவரும் ஒரு வழக்கறிஞர் அவருக்கும் இது தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களைப் பிடிக்க ஒரு மிசா சட்டம் வேண்டுமா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சுப்பு அவர்கள் வழக்கறிஞர் — அவர்களுக்குத் தெரியும் — இ.பி.கோ. சட்டப்படி அவர்களை கைது செய்தால் ஜாமினில் வெளியே வந்து விடுவார்கள். நீதி மன்றத்திற்குப் போகலாம். வழக்கறிஞர்களை வைத்து வழக்கு பொய் என்று கூட நிரூபித்து விடலாம். சில நேரங்களில் உண்மையான குற்றங்கள் தள்ளப்படுகின்றன. பொய்யான சம்பவங்கள் உண்மை என்று கருதப்பட்டு, தண்டனை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் வழக்கறிஞரை வைத்து வழக்காடலாம், வழக்கு பொய் என்று நிரூபித்துக் காட்டலாம். ஆகவே அவர்கள் வெளியே வந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது. மிசா எதற்கு என்றால், அப்படிப் பட்டவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போக முடியாது. இப்படிப் பட்ட நிலையை உருவாக்குவதன் மூலம் தீய சக்திகளை அடக்க முடியும், ஒடுக்க முடியும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் தான் மிசா சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

மது விலக்குச் சட்டத்தை மீறியவன் உள்ளே போனால் என்ன, வெளியே இருந்தால் என்ன, திரும்பி வந்தால் அவன் மறுபடியும் சாராயம் காய்ச்சுவான், அவ்வளவுதான். புரண் மதுவிலக்கா இங்கே இருக்கிறது, பர்மிஷன் கொடுக்கவில்லையா?

transport of liquor, distillation of arrack

எல்லாம் இருக்கிறது. அவுன்ஸ் அவுன்ஸாக விற்பதற்கு உரிமை கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்

திரு. க. சுப்பு : கள்ளக்கடத்தல் செய்வது மிசா சட்டம் வந்தவுடன் அடியோடு நின்று போய் விட்டதா? அது நின்று போகவில்லை என்று மத்திய அமைச்சர் முகர்ஜி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீவிரமாக நடக்கிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நம்முடைய மாநிலத்தில் கூட Suppression of Immoral Traffic Act, Food Adulteration Act என்று இருக்கிறது. கலப்படம் நின்று விட்டதா? விபச்சாரம்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

ஒழிந்து விட்டதா? அது தான் நடந்து கொண்டு இருக்கிறதே, சட்டமே வேண்டாம் என்று சொல்லி விடமுடியுமா? ஒரு சட்டம் இருந்தால்தான் தவறு செய்பவர்களை தண்டிக்க முடியும். அப்போதுதான் தண்டனைக்கு பயந்து குற்றங்களும் குறையும்.

ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், ஒருவன் கொலை செய்து விடுகிறான் அதற்கு தண்டனை கிடையாது என்று சொல்லி, அதற்கு சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டால் என்ன நடக்கும்? கொலைகள் நடந்து கொண்டே இருக்கும். சட்டம் வைத்திருப்பதன் மூலம் அவற்றைக் குறைக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் தான் சட்டம் வைத்து இருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில்தான் மிசா கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அது உங்களுக்கு ஆதாயம்தான். ஆகவே தான் முதலிலே எதிர்த்தீர்கள், பின்னாலே ஆதரிக்க ஆரம்பித்தீர்கள்.

இன்னொரு சந்தோஷம், 1976-ல் தேர்தல் வராது. அது 1978-79-க்குப் போகலாம், இன்னும் ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக ஆளும் கட்சி என்று இருக்க முடியாதா, அமைச்சரவையை நீடிக்க முடியாதா என்ற நப்பாசை. ஆகவே, முதலில் எதிர்த்த நீங்கள், பின்னாலே அதற்கு ஆதரவு கொடுக்க ஆரம்பித்தீர்கள்.

இன்று மிசா சட்டத்தை நாட்டு மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். எதனாலே? விலைவாசி இறங்கி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்னால் விலைவாசிகள் இறங்கின. பின்னாலே என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, மீண்டும் பழைய படி விலையேறிவிட்டது. ரூ. 5 படியரிசி விற்பது ரூ. 3 என்று ஆயிற்று, மிசா சட்டம் வந்த பிறகு. பிறகு அவர்கள் பார்த்தார்கள், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தை ஒழுங்கான முறையில் பயன்படுத்தவில்லை, ஆகவே, நமக்கு பயம்இல்லை, பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று எண்ணி, ரூ. 3-க்கு விற்று வந்த அரிசியை ரூ. 5 என்று உயர்த்தி விட்டார்கள். இன்று ரூ. 6 படியரிசி என்று விற்கிறது. பழைய கந்தனே பரவாயில்லை, புதுக் கந்தனுக்கு என்று சொல்லும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இருபது அம்ச திட்டத்தைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்திரா காந்தி அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் 20 அம்சத் திட்டத்தில் நாங்கள் எதை நிறைவேற்றவில்லை,

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1975 அக்டோபர் 30]

எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு ஆகரவு கொடுக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம், நீங்கள் முழுமையாக எதையும் செய்யவில்லை, உள்ளத் தூய்மையோடு செய்யவில்லை. 20 அம்சத் திட்டத்தில் முதல் அம்சம்

Continuance of steps to bring down prices of essential commodities. அதைச் செய்து இருக்கிறீர்களா? நெம்பர் ஒன் நீங்கள் செய்ததாகச் சொல்ல முடியுமா?

Streamlining of Production, Procurement and distribution of essential commodities, strict economy in Government expenditure. செய்து இருக்கிறீர்களா? எனக்கு இன்றைக்குத்தான் சேரழவந்தாலில் இருந்து ஒரு கடிதம் வந்து இருக்கிறது. அங்கே பிப். நோட்டீஸ் போட்டு இருக்கிறார்கள். “சேரழவந்தான் டைட்டர் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் அவல நிலை”. இதில் “அண்ணா தி.மு.க., தி.மு.க., இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்), மற்றும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்” என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். இதில் என்ன போட்டு இருக்கிறார்கள்? அதை நீங்கள் படிக்க வேண்டும். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்

Food production and procurement

நீங்கள் ‘ப்ரொக்யூர்மென்ட்’ எப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்பதற்கு உங்களுடைய கமிட்டிக்காரர்களே ஒரு மகனரை அளித்து இருக்கிறார்கள். அதில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால் “இருந்தபோதிலும் விவசாயிகள் கஷ்டம், நஷ்டங்களைப் பாராது லெவி போடுவதற்கு முன்வந்தபோதிலும், அரசு வெவ்வேறு அதிகாரிகள், சிவில் சப்ளை அதிகாரிகள் சரிவர ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் லெவி அளக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.” திரு. சுப்பு கேட்க வேண்டும். அடுத்தாற்போல் சொல்லுகிறார்கள், “லெவி நெல்லை அரசு உத்தரவுப்படி (ந. க. எண். 13533/75 தாலுகா அலுவலகம் 1-10-75) எக்காரணத்தைக் கொண்டும் லெவி கொள்முதல் களத்திலேயே செய்ய வேண்டும் என்று இருந்தும் கிராமக் சாவடிக்கு விவசாயிகளே கொண்டு வந்து லெவி நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டும், என்று விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள்”

This is the way of procurement by Government.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அடுத்தாற்போல் சொல்கிறார்கள்—அதைவிட இது ரொம்ப மோசம் “தற்போது அறுவடை சாதாரணமான நிலையில் இருக்கும்பொழுதே சரிவர லெவி அளக்காமலும் அவ்வாறே அளந்தாலும் உடனுக்குடன் பணம் பட்டுவாடா செய்யாமலும் இருக்கிறார்கள். தீபாவளிக்குப் பின் அறுவடை மும்முரமாக இருக்கும்பொழுது லெவி அளந்து உபரி நெல்லை எவ்வாறு விந் தப்போகின்றோம்? என்று மனம் குமுறிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்.”

நெம்பர் ஒன் செய்து இருக்கிறீர்களா? ப்ரொக்லூர்மென்ட் ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை, விலைவாசியைக் குறைத்து இருக்கிறீர்களா? சொல்ல முடியுமா? வீடு கட்டியிருக்கிறோம், என்னவெல்லாம் செய்து இருக்கிறோம்! ஐயோ பாவம். குடியிருப்பதற்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள், வயிற்றில் உணவு இல்லை என்றால் வீடு எதற்கு? இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உணவு தேவை.

தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி 56 லட்சம் டன் அரிசி. வறட்சி காலத்தில் கூட 46 லட்சம் டன் அரிசி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில், அண்ணா காலத்தில் 36 லட்சம் டன் தான் அரிசி உற்பத்தி. அண்ணா காலத்தில் 1.25 ரூ. படியரிசி விற்பது. ஆனால் 56 லட்சம் டன் அரிசி, வறட்சி காலத்தில் 46 லட்சம் டன் அரிசி என்று விளைந்திருந்தபோதிலும், உங்கள் ஆட்சி காலத்தில் அரிசி விலை என்ன? 6 ரூபாய். குறைக்க முடிந்ததா? கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பெரிய பெரிய பண்டங்கள் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை, பாதாம் பருப்பு விலை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை.

நான் சுப்பு அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன், ஒரு காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சித்தாந்தத்தில் இருந்தீர்கள், இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக சித்தாந்தத்தில் இருக்கிறீர்கள், கொஞ்சம் மனதைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. க. சுப்பு: நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து இருக்கிறேன். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் சிந்தாந்தம் தான் தி. மு. க. சிந்தாந்தம். உங்களுடைய சிந்தாந்தம், என்ன சொல்லுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: எங்களுடைய சிந்தாந்தம், அண்ணாவின் சிந்தாந்தம். (சிரிப்பு) ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்? அண்ணாவின் கொள்கை என்றால் அவ்வளவு கேலிக்குரியது என்று நினைக்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு) நீங்கள் இதையெல்லாம் செய்யவில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

அதேபோல

Implementation of agricultural land ceilings and systematic distribution of surplus lands and completion of land records

என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். ஏதோ 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்திருக்கிறீர்கள். ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது. சர்க்கரை என்று காகிதத்திலே எழுதி நக்கிப் பார்த்தால் இனிக்குமா. நிச்சயமாக இனிக்காது. பல திட்டங்கள் எட்டளவிலே இருக்கின்றனவே தவிர அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறீர்களா என்பதைத்தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கின்றது. அதேபோல

House site for landless and weaker sections.

அதற்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? ஊருக்கு வெளியே பார்த்தால் புறம்போக்கு நிலங்களை யார் வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்? ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மாவட்டச் செயலாளர்கள், ஒன்றியச் செயலாளர்கள், கிளைக் கழகச் செயலாளர்கள், ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், அங்குடைய உரையிலே புறம்போக்கு நிலங்களை மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள் வளைத்துப்

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. நா. வீராசாமி]

போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பொதுவாகச் சொல்லக்கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் ஒரு அறிக்கையை விட்டு முன்னேற்றக் கழகம், எல். ஏக்கள் யாராக இருந்தாலும் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொண்டிருந்தால் அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லி இருந்தார்கள். அதன்படி பல எம். எல். ஏக்கள் அந்த நிலங்களை திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். எந்த மாவட்டத் தலைவர், எந்த வட்டச் செயலாளர் எந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, பொறுப்பற்ற முறையிலே சொல்லக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் 5 நிமிஷங்கள்தான் இருக்கின்றன.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், எல். ஏக்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா போட்டுக் கொண்டதாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் தான் அப்படிப் பேசினீர்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: உங்கள் கட்சிக்காரர்கள்தான் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் தவறான குற்றச்சாட்டினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்களை அமருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : உங்களுக்கு ஆதாரம் வேண்டுமென்றால் அதைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்ட நான் தயாராக இருக்கிறேன். கடந்த வாரம் பெண்ணாடம் கூட்டத்திற்குச் சென்று விட்டு விருத்தாசலத்திற்கு வரும் வழியில் பெண்ணாடத்திற்கு அருகில் ஏறத்தாழ 500 ஏக்கரா புறம்போக்கு நிலத்தை யார் பட்டா போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? விசாரித்து நான் சொல்வதிலே உண்மை இருக்குமானால் ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், இல்லையென்றால் என் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள். அதனை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். அது தவறு என்று சொல்வீர்களானால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் எட்மண்ட் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப் பற்றி ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக எடுப்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தில் தான் நண்பர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அடையாறுப் பக்கத்திலே புறம்போக்கு நிலத்தை பட்டா செய்து கொண்டு சத்தியா ஸ்டுடியோவிற்குப் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலத்தை அவர்கள் கொடுத்தால் குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கு இடம் தேவைப்படுவதால் அங்கே குடிசை மாற்று வாரியம் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். எனவே, எதிர்க்கட்சி நண்பர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய முயற்சியைச் செய்யலாம்.

THIRU P. SEENIVASAN : This is absurd.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நீங்கள் தான் பட்டா கொடுத்திருக்கிறீர்கள். 99 ஆண்டு காலத்திற்கு வீஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அப்படிக் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்லுங்கள். அது சரியானது என்றால் எப்படி அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் செய்யலாம் கேட்க முடியும்?

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

6 ஆவது அம்சம் என்னவென்றால் “மினிமம் அக்ரிகல்சரல் வேஜஸ்”. Review of laws on minimum agricultural wages. இதைப் பற்றி என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று 9 ஆண்டு சாலமாகிறது. 69 இல் இருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிறார். இந்த 9 ஆண்டு காலத்திலே மினிமம் அக்ரிகல்சரல் வேஜஸ் பற்றி என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? அதைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்கள்? அதைப்போல

New Development plan for development of the handloom sector கேட்டால், அரசாங்கத்தில் சொல்கிறார்கள், எதற்கெடுத்தாலும் எங்கனையே கேட்கிறீர்களே, மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் செய்ய மாட்டார்களா என்று சொல்கிறார்கள். உங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்வதற்கு இதுவரையில் வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு செய்திருக்கிறீர்களா?

இரண்டரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டமன்றத்தில் நான் கேட்ட நேரத்தில் நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அன்றைக்குப் பதில் சொன்னார்கள், கார்டு கொடுப்பதில் தவறு நடந்திருக்கிறது, அதனால் மேற்கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு கார்டு கொடுக்கப்படவில்லை, நெசவாளர் அல்லாதவர்களுக்கு கார்டு விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்றுதான் பதில் சொல்ல முடிந்தது. நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான ஊல் கிடைக்கிற அளவிற்கு இந்த அரசாங்கத்தால் ஏதாவது செய்ய முடிந்ததா என்றால், இல்லை.

வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். யாருக்கு வீடு கொடுக்கப்படுகிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியில் இருப்பவர்கள், அந்தக் கட்சியின் வட்டச் செயலாளர், ஒன்றியச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலாளர், சட்டசபை உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்தால் அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கப்படுகிறது. “இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திலே நாங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டோம்” என்றால் ஏதோ ஏட்டளவில்தான் இருக்கிறது.

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, யாருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எல்லாம் ஏட்டளவில்தான் இருக்கிறது.

பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்தத் திட்டம் புதிது ஒன்றும் இல்லை, எல்லாம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது என்று, இது எல்லோருக்கும் தெரியும். 20 அம்சத் திட்டங்கள் ஒன்றும் சந்திர மண்டலத்தில் இருந்து இந்திரா காந்தியால் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இந்த நாட்டில் இருக்கிற திட்டங்கள்தான் : எண்ணாத்திலே இருந்தன, ஏட்டளவில் இருந்தன, நடைமுறைக்கு வரவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அவசர நிலைச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தப் பட்டு இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு ஏற்கெனவே கொண்டு வரப்படாத மாநிலங்களில் இது அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும், ஏற்கெனவே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மாநிலங்களில் இன்னும் வேகமாக இது செயல்படுத்தப்பட வேண்டும், தமிழ்நாட்டைப் போன்ற மாநிலங்களில், திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு ஆனால் செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிற மாநிலங்களில் உடனடியாக இது செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தினை பிரதமர் இந்திரா காந்தியவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினைப் பொறுத்த வரையில் நான் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தில் எதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை, இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நியாயமான முறையில், நேர்மையான முறையில் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் இந்த அமைச்சரவை தண்டனைக்குரியது, இந்த அமைச்சரவை கண்டனத்திற்குரியது என்ற காரணத்தினால்தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திற்குத் தன்னுடைய ஆதரவினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

1975 அக்டோபர் 30]

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அருமை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களால் வழி மொழியப் பெற்று இந்த அவையினுடைய விவாதத்திற்கு உட்பட்ட கண்டனத் தீர்மானம் குறித்து இந்த அவையில் 20-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மாரிமுத்து மொத்தப் பெருந்தன்மை போடு, கூறிய கருத்துக்கள் நம்மாலே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளா அல்லவா என்ற நிலைமை இருந்தபோதிலும், தன்னுடைய கருத்துக்களை நேகிழ்வோடு கூறினார்கள். வழிமொழிந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மிக்க நிதானமாக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, மாநில அரசின்மீது அவர் காட்ட வேண்டிய குற்றங்கள் என்றாலும், அல்லது மத்திய அரசின் போக்கில் அவருக்குப் பிடிக்காத அம்சங்கள் இருந்தாலும் அவைகளையும் மிக்க நிதானமாக இந்த மன்றத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்ததன் மூலம் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அதற்கான மரபுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, பொதுவாகத் தீர்மானம் வருவதற்கு, அதிலும் குறிப்பாக இதுபோன்ற தீர்மானம் வருவதற்கு எத்தனை உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள் என்கிற எண்ணிக்கையின் அடிப்படைக்குத் தாங்கள் உதவியதாகக் கூறி, ஆனால் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை நம்முடைய அகில இந்திய நிறுவனக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சட்டப் பேரவை சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்களும் நடுநிலையோடுதான் தாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்திலே இருக்கப் போவதாகச் சொல்லி மிக உருக்கமான ஆனால் உண்மைகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட வகையில் தங்களுடைய உரையை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைத் தலைவர் அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞராக நின்று சட்ட நுணுக்கங்களை மாத்திரம் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஆளும் கட்சியினுடைய தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கிற முஸ்லீம் லீக், ஃபார்வெர்டு பிளாக், தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தமிழகக் கட்சி ஆகியவையின் சார்பிலே பேசிய அருமைத் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் எந்த வகையிலே தேவையற்றது என்பதற்கான நல்ல பல விளக்கங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானத்தினுடைய வாசகமே அவசர காலச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதன் தொடர்பாக இந்திய நாட்டினுடைய பிரதம அமைச்சர் மதிப்பு மிகுந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட 20 அம்சத் திட்டத்தைத் தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் கண்டனத் தீர்மானம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலிலே 20 அம்சத் திட்டங்கள் எவை எவை என்பதை நாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பும், அவைகளை இந்த ஆட்சி ஏற்கெனவே நிறைவேற்ற தோடங்கியுள்ளதா அல்லவா என்பதற்கான விவரங்களை ஆராய்வதற்கு முன்பும், இதற்கு முன்னேடியாக சில கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மத்திய அரசின் சார்பிலே அறிவிக்கப்பெற்று, ஏறத்தாழ 25,000 கோடி ரூபாயில் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதாக அறிவித்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான வரைவு ஏடுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பெற்று, இந்திய நாட்டின் தலைநகரத்தில் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநில

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலமைச்சர்களும் கலந்துகொள்ளும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டமும் நடைபெற்று, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்குவது என்றும் அறிவிக்கப் பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல 25,000 கோடி ரூபாய் மொத்தத் தொகையாக ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தை மாத்திரம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தரப்பட்ட மத்திய அரசினுடைய உதவி (சென்ட்ரல் அசிஸ்டன்ஸ்) என்ற அந்த வகையிலே எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்றை உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த 200 கோடி ரூபாய்யில் 70 சதவீதம் கடனாக நாம் திருப்பித்தர வேண்டும். அதைத் திருப்பித் தருவது எப்படி என்றால் அடுத்தாண்டு 40 கோடியோ, 50 கோடியோ தரும்போது நாம் திருப்பித் தரவேண்டிய, கடனைக் கழித்துவிட்டுத்தான் மீதத்தைத் தருவார்கள். அந்த வகையிலே நாம் அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்தாக வேண்டும். இப்படி ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஆண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு 70 சதவீதம் கடனாகவும், 30 சதவீதம் மானியமாகவும் தந்தது சற்றெப்ப 200 கோடி ரூபாயாகும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எவ்வளவு கோடி ரூபாய்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது என்றால் இது 'பிக்கஸ்ட் பிளான்' மிகப் பெரும் திட்டம், பிரம்மாண்டமானத் திட்டம்' என்றெல்லாம் இதற்குத் தலைப்புகள் கொடுத்து, 53,000 கோடி ரூபாய் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டபோது நாம் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஏனென்றால் இரண்டு மடங்குக்குமேலே ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யத் தொடங்குகிறது. ஆகவே, மாநிலங்களின் தேவைகள் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்பட இயலும் என்றெல்லாம் எண்ணினோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்த 53,000 கோடி ரூபாய் திட்டம், அதற்கான வரைவு என்.டி.சி. கூட்டத்திலே, தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் இரண்டு நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது. முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னோம். இப்படி விவாதித்து இரண்டாண்டுக் காலம் ஆகிறது. இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய கதி என்ன என்று தெரியவில்லை.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒவ்வோராண்டுத் திட்டம் என்கின்ற வகையிலேதான் இன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் நிதியை ஒதுக்குகின்ற அளவு சுருங்கிப் போயிருக்கிறது. இந்த 53,000 கோடி ரூபாயை, அந்த இலக்கை அடைய முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவு கொகைதான் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கு 41 கோடி ரூபாயும்,

1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கு 41 கோடி ரூபாயும்.

மீதி இருக்கிற மூன்று வருடங்களுக்கும் இதே நிலையில்தான் அவர்கள் நிதியை ஒதுக்கிடு செய்வார்களானால் ஐந்தாண்டுக்கும் மொத்தம் 200 கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்கும்.

ஆக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 25,000 கோடி ரூபாய் இருக்க, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 53,000 கோடியாக, இரட்டிப்பாக ஆக்கப்பட்டு, பிம்மாண்டமான திட்டம் என்று பெரும் தலைப்புகளிலே வெளியிடப்பட்ட பிறகு, அந்தத் திட்டத்திற்கு நாம் ஏறத்தாழ 400-லிருந்து 500 கோடி ரூபாய் வரை மத்திய நிதி உதவியாக (சென்ட்ரல் அசிஸ்டன்ஸ்) கடனாகவும், மானியமாகவும் பெற வேண்டிய, தொகைக்கு மாறாக 200 கோடி ரூபாய்தான் பெற இருக்கிறோம். ஆக, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்போலதான் இருக்கிறது. அவர்கள் அறிவித்தது திட்டத்தின் கதி என்ன? அது என்னவாயிற்று? அந்தக் காட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே திரை விழுகிறது. நடைபெறவில்லை. அப்படியானால் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத்

1975 அக்டோபர் 30 [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாடகத்திலே 'ரோட் சீன்' வருவதைப்போல திரைவிழுகிறது 20 அம்சத் திட்டம் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆக, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காட்சி மறைந்து, 20 அம்சத் திட்டம் என்கின்ற புதிய காட்சி வருகிறது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பலன்களை, ஒவ்வொரு மாநிலமும் மிகு நிதி பெற்று, அதாவது மிகுந்த நிதியைப் பெற்று தன்னுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம், மாநில வளர்ச்சியைப் பெருக்கலாம் என்று எண்ணியிருந்த நேரத்தில் அது என்னவாயிற்று என்ற கேள்விக்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லாமல், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய திட்டத்தை எங்கோ ஒரு மூலையில் போட்டுவிட்டு இப்போது 20 அம்சத் திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த 20 அம்சத் திட்டம் கூட 1967-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி மே மாதத்திலே கூடி, 10 அம்சத் திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்தார்கள். நம்முடைய நண்பர் சுப்பு அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே முகப்புக் குறிக்கோள்களிலே எவை எவை இருக்கின்றனவோ அவைகள்தான் இப்பொழுது 20 அம்சமாக உருவெடுத்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அதற்கிடையே 1967-ல் 10 அம்சத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அவை என்னென்ன?

பாங்குகளைத் தேசிய மயமாக்குதல்—ஒன்று
இன்ஷூரன்ஸை தேசியமயமாக்குதல்—இரண்டு
மன்னர் மானியத்தை ஒழித்தல்—மூன்று
கிராமத் திட்டம், நிலச்சீர்திருத்தம்—நான்கு
நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு—ஐந்து
மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல்—

ஆறு

ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல்—ஏழு
கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல்—எட்டு
உணவு வாணிபத்தை அரசே மேற்கொள்ளுதல்—ஒன்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

ஏற்றுமதி, இறக்குமதியில் பொருள்வாரியாக முன்னேற்றம்
காணுதல்—பத்து

என்று இந்த பத்து அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. இவைகளில் எவை எவை நிறைவேற்றப்பட்டன? நிறைவேற்றத் தொடங்கி எவை எவை இடையிலே முறிந்து போயின என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

பாங்குகள் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். 14 வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. அதற்குமேல் அடியெடுத்து வைக்கவில்லை; அதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்ஷூரன்ஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டது.

மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டது.

கிராமத் திட்டம், நிலச் சீர்திருத்தம்—இது இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்று.

நகர்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு—இதுவும் இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்று.

ஆரூவது திட்டமாக அன்றைக்குச் சொன்னது மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல். இது பொதுவானது. மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகள் என்னென்ன என்று எதுவும் குறிப்பிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்று.

ஏழாவதாகச் சொல்லப்பட்டது ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல். அது என்ன காரணத்தாலோ இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. 10 அம்சத் திட்டத்தில் இடம் பெற்ற அந்த பாபரப்பான ஏழாவது அம்சம் இப்போது வெளியிடப்பட்ட 20 அம்சத்தில் இல்லை. அதாவது ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல் என்ற அந்த அம்சம் இது.

கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல் என்பது 1967-லே அறிவிக்கப்பட்டபோதும்சரி, அதற்கு முன்பும்சரி நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறை விரிவுபடுத்தப்பட்டு மேலும்

1975 அக்டோபர் 30 [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும் அது இன்றைக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதை மாறும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இப்போது அவர்கள் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பதிலாக ரூரல் பாங்க் என்கிற ஒரு புதிய அம்சத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பத்து அம்சத் திட்டத்தில் உணவு வாணிபத்தை அரசு மேற்கொள்வது என்பது ஒன்பதாவது அம்சம் ஆகும். இது 1967—மே மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஒன்பதாவது அம்சம். அதன்படி கோதுமை வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொண்டது. அரசு மேற்கொண்ட கொஞ்ச நாளேக்கெல்லாம் அது சரிப்பட்டு வரவில்லை என்பதால் அந்த அம்சத்தைத் கைவிட்டு விட்டது. உணவு வாணிபத்தை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பதற்கு முதல் கட்டமாகக் கோதுமை வியாபாரத்தை நடத்தத் தொடங்கி அவர்களே கைவிட்டு விட்டார்கள். பிறகு ஏற்றுமதி இறக்குமதியில் பொருள்வாரி முன்னேற்றம் என்பதாகும். அதுவும் முழுமையாகச் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு இன்று இருபது அம்சத் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் ஏற்று நடத்தவில்லை அல்லது எதிர்க்கிறோம் என்றெல்லாம் தவறான குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப் படுகிற நேரத்தில் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய ஆதரவை அளித்திருக்கிறது என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை நாம் காணமுடியும்.

DR. H. V. HANDE : I am sorry for interrupting. Before the Hon. Chief Minister goes to the next subject, I want to make one point. The Hon. Chief Minister said that the Fifth Five-Year Plan was dropped and in its place the 20 Point Programme came. My information is that this 20 Point Programme is in addition to the Fifth Five-Year Plan and it is not in the place of the Fifth Five-Year Plan. The Fifth Five-Year Plan will continue yearwar or five year war. The 20 Point Programme is in addition to the Fifth Five-Year Plan. There can be no contradiction between the two—the 20 Point Programme and the Fifth Five-Year Plan ...

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்தைத் தப்பாகச் சொல்லுகிறீர்கள். மக்களின் பேசிக் நீட்ச், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், இதை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1975 அக்டோபர் 30]

ஏன் விரிவாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கடைசியில் 'இம்போர்ட் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்' வியாபாரம். அதை எஸ்.டி.சி. செய்கிறது. அவர்கள் கொள்கைகளை அமல் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: This 20 Point Programme is not in lieu of the Fifth Five-Year Plan, but this is in addition to the Fifth Five-Year Plan.

நான் இதைத்தான் தெளிவுபடுத்தினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க உறையுள் என்பதை எல்லாம் நன்கறிவேன். குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. பொதுவாக 'வேக்' ஆகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். இதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படியென்றால் இப்போது ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? இருபது அம்சத் திட்டத்தில் அந்த அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்பதைத்தான் விரிவாக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் பத்து அம்சத் திட்டத்தைக்கூட எதிர்க்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்தை அது அறிவிக்கப்பட்டபோது நாங்கள் ஆதரித்தவர்கள். பாங்குகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டபோது, எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத அளவிற்கு, 14 வங்கிகளைத் தேசியமயமாக்கிய இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தமிழ் நாட்டிற்கு அழைத்துப் பரிசாகக் கூட 14 பொருள்களை அவர்களிடம் வழங்கினோம். இப்போது அங்கே அமர்ந்திருக்கிற அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள்கூட வேறு கட்சியில் இருந்து அதைப் பார்த்து ஆத்திரப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் இந்திரா காந்திக்கு வழங்கினோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மேலவை உறுப்பினர் ஒருவரால்தான் அரசியல் சிக்கலை வந்தது என்பதை ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 53 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் துணையாக மேலும் உதவிகரமாக இந்த

1975 அக்டோபர் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

20 அம்சத் திட்டம் இருப்பதாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் திரை போட்டுவிட்டு 20 அம்சத் திட்டம் என்ற ரோட் சின் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 53 ஆயிரம் கோடி என்ன ஆயிற்று? அதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அதைப் புரிந்துகொண்டால் அத்தோடு இது இணையவில்லையென்று புரிந்து கொள்ளலாம். ரூ. 53 ஆயிரம் கோடிக்குத் திட்டம் போட்டு அந்தத் தொகையை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்துவிட்டு இதற்கு மாநிலங்களுக்கு ஆகின்ற செலவை எப்படித் தரப்போகிறார்கள் என்பதுதான் எனது அறிக்கை கேள்வியாகும். அந்தக் கேள்வியின் அடிப்படையில்தான் நான் இதைத் தெரிவித்தேனெயல்லாமல் வேறு அல்ல.

இருபது அம்சத் திட்டங்கள் எவை எவை என்று ஒரு ஐந்தாவது திட்டங்களை மட்டுமே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். முதல் திட்டமாக இன்றியமையாப் பண்டங்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கவும் கொள்முதலை விரைவுபடுத்தவும், வழங்கு பணியைச் சீரமைக்கவும் அரசு பல தொடர்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதே பிரதமர் வானொலியில் அறிவித்த முதல் திட்டமாகும். இது 20 அம்சத்தில் ஒரு அம்சம். நம்முடைய தமிழக அரசு இதில் கவனம் செலுத்தியதா இல்லையா? இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகுதான் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடங்கி நிலவி வருகின்ற வாய்ப்பான பருவ மழையின் நிலைகளையொட்டி வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பிரதமர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அந்த உற்பத்தி முனையில்கூட பொதுவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு விதை நெல் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வந்தது என்றால் இதுவரை 9,500 டன்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நடப்பு வேளாண்மைப் பருவத்தில் 18 ஆயிரம் டன் விதை நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிப்பதன்மூலம் அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுசரணையாகத் தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றனவே யல்லாமல் எதிரான காரியங்கள் நடைபெறவில்லை இங்கே என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

புதிய நெல் வகைகளாக ஏ.டி.டி. 31, பூசா 53 ஆகியவை அண்மையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஏ.டி.டி. 31 பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பு 130 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவிலும், பூசா 33 பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பு 56 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிலும் பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

உரம், வேளாண்மை உற்பத்திக்கு மிக முக்கியமானது. பொதுவாக, ஒரு ஆண்டுக்கு வழங்கப்படும் உரத்தின் அளவு இதுவரையில் நமக்கிருந்த கஷ்டங்களின் காரணமாக 20,520 டன் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு வரையில் மட்டும் வழங்கப்பட்ட ரசாயன உரத்தின் அளவு 25,123 டன். இன்னும் மேலும் சம்பாப் பயிருக்கெல்லாம் வழங்க இருக்கிறோம். ஆகவே அந்த உரத் தட்டுப்பாடும் இல்லை. உற்பத்தி முனையில் நாம் தீவிரமாகவே இருக்கிறோம்.

அதைப் போல் பூச்சிகளால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் அதை அறவே நீக்குவதற்கும் தெளிப்பான்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி அந்த முனையிலும் அலுவலர்கள் அயராது பணியாற்றுகிறார்கள்.

பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறோம். வறட்சி நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு உதவுகிற வகையில் மசல் இன்ஜின்கள் வைத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவித்து அப்படி இன்ஜின்களை வாங்கியவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கியதன் மூலம் இதுவரையில் 12,200 பேர் பயன் பெற்றிருக்கின்றனர். ஏற்கனவே அறிவித்தபடி 15,000 பேருக்கு இந்தப் பயன் செல்லத்தக்க வகையில் நாம் ரூ. 150 லட்சம் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு இந்த மானிய உதவி எவ்வளவு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்பதை

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நன்றாக அறிவர். உற்பத்தி முனையில் பெருக்கப்படவேண்டுமென்று பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்ததால் இவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குக்கூடக் கொஞ்சம் உற்சாகமான விஷயமாக இராது என்றாலும் விளக்கம் தேவை என்பதற்காக இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சோள விதைகள் மட்டும் இந்த ஆண்டில் கோடைப் பருவத்தில் கோவை, நெல்லை, மதுரை, சேலத்தில் ஒரு பகுதி ஆகிய மாவட்டங் களில் 500 டன் விரிய ஒட்டுச் சோள விதைகளும் மக்காச் சோள விதைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1974-75-ல் உற்பத்தியான அரிசி 41,66,001 டன்னை பல இயற்கை நிலைமைகளின் காரணமாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்துவிடாது. இந்த ஆண்டும் சென்ற ஆண்டைப் போல் கொடுமை புரிந்து விடாது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையின் பேரில் 1975-76-ல் எதிர்பார்க்கப்படும் அரிசி உற்பத்தி கடந்த ஆண்டு 41,66,001 டன்னை இருந்தது மாறி 61 லட்சம் டன் அரிசியாக இருக்கும்.

சோளம், கம்பு, மக்காச்சோளம் ஆகியவற்றிலும் 1974-75-ல் 7,74,000 டன் உற்பத்தி இருந்ததற்கு மாறாக 1975-76-ல் எதிர்பார்க் கப்படும் உற்பத்தியின் அளவு 17 லட்சம் டன்னாகும்.

பருத்தி 1974-75-ல் 2,20,000 பேல்கள் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தி ஆயிற்று. அது வருகிற 1975-76ல் ஏறத்தாழ 4 லட்சம் பேல்கள் என்ற அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இவை நிச்சயமாக உற்பத்தியில் ஒரு வளர்ச்சியைக் காட்டும்.

(பிற்பகல் 12.30)

கரும்பைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் கூட மத்திய சர்க்காரில் இருந்து எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் வந்திருக் கின்றன. அதில் லெவி சர்க்கரை விலையை உயர்த்த இயலாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி உயர்த்த இயலாது என்று சொல்லியிருப்பது அகில இந்திய அளவிலா என்றால் இல்லை. வடபுலத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு உயர்த்தித் தரப்படும், ஆனால் நம்முடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டார்கள். இதன் காரணமாக கரும்பு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதனையும், இதன் காரணமாக கரும்பு சாகுபடி குறையும் என்பதனையும், தவிர்க்க முடியாத சில கஷ்ட நிலைக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதனையும் இந்த நேரத்தில் நான் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சர்க்கரை விலை சம்பந்தமாக லெவி சர்க்கரை என்றும், லெவிக்கு அப்பாற்பட்ட சர்க்கரை என்றும் இருப்பது சரியல்ல என்பது எங்களுடைய பொதுவான நிலை. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். லெவி சர்க்கரை விலை நிர்ணயம் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கர்னாடகம் ஆகியவற்றில் அதிகமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இரண்டுக்கும் ஒரே விலை இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையை அரசு இங்கு எடுக்குமானால் அதை ஆதரிக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதனால்தான் திரு. தங்கமணி அவர்கள் நிதானமாக நியாயங்களை உணர்ந்து பேசினார்கள் என்று ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அந்தக் கோரிக்கையை மத்திய சர்க்கார் நிராகரிக்கக் காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதா? காரணங்களைக் கேட்டார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போதுதான் காரணங்களை எதற்கும் கேட்கக்கூடாதே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எதற்கும் கேட்கக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. குதிரைக்குக் குர்ரம் என்றால் யானைக்கு அர்ரம் என்று சொல்லாதீர்கள். எதற்குக் கேட்க வேண்டும், எதற்குக் கேட்கக் கூடாது என்கிற வரையறை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த வரையறையை உங்களுக்குத் தேவையானதற்கு நீங்கள் பொருத்திக் கொள்ளுங்கள். எங்களுக்குத் தேவையானதற்கு நாங்கள் பொருத்திக் கொள்கிறோம்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தலைவர் அவர்களே, கடுமையான வறட்சி நிலைமை இருந்த நேரத்தில்கூட, நம் தமிழகத்தில் உள்ள மொத்தம் 98 லட்சம் குடும்பங்களில், 52 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு நாம்—போதிய அளவு தர முடியாவிட்டாலும்—ஒரளவு அரிசி வழங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம். அதற்கு நாம் எடுத்த நடவடிக்கைகளாக—தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சார்பிலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சார்பிலும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நடத்துகின்ற சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மொத்தம் 9,926 நிலையங்களின் சார்பிலும் நாம் இந்த விநியோகத்தை, 52 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்குகிற இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்தோம்.

நகர்ப் பகுதிகளில்—500 ரூபாய்க்கு மேல் மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு—குறிப்பாக, சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதை இப்போது 20 கிலோவாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதோடு மாத்திரமல்ல, திருச்சி, சேலம் ஆகிய நகரங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை முதல் கட்டமாக நாம் விரிவுபடுத்தி இருக்கிறோம்.—பிரதமர் அறிவித்த முதல் அம்சத்திற்கு நான் அளித்த விளக்கம் இது.

இரண்டாவது அம்சம்—நில உச்சவரம்பு. “நமது மக்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் கிராமப் பகுதிகளில் வாழுகின்றனர். நில உச்சவரம்புச் சட்டங்களைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி, சிலரிடம் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். நில உடைமை ஆவணங்களைத் தயாரித்து முடிப்பதில் உள்ளூர் மக்களின் உதவி நமக்குத் தேவையாகும்” என்பது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியின் அறிவிப்பாகும்.

இந்த இரண்டாவது அம்சமாகிய உபரி நிலங்களை எடுத்து வழங்குவதில் நாம் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி, ஏற்கனவேயே உபரி நிலங்களை எடுத்து வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

நூறு புதிய சாதனைகள் என்று ஒரு புத்தகம் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இந்த விவரம் தவறாக இருக்கிறது. அதில் அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு எல்லா

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

மாநிலங்களும் நில விநியோகத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது என்று சொல்லி அதில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில்கூட 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி பத்து லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகம் செய்யவில்லை. 10 லட்சம் ஏக்கரா விநியோகம் செய்ய முடியுமா என்றால்கூட இயலாது. அதுவும் எப்போது தெரியுமா? அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இது என்ன, மாயாபஜாரா? (சிரிப்பு)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எதிலே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நூறு புதிய சாதனைகள்— என்ற புத்தகம்—தமிழில்—பக்கம் 21 இல்.

அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு எல்லா மாநிலங்களும் நில மறு விநியோகத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளன, கேரளாவில் 1,30,000 ஹெக்டார் நிலம் 3,28,500 நிலமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் சரியாக இருக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. கேரள அரசாங்கத்தைக் கேட்டால்தான் இல்லையென்று சொல்லுவார்கள். தமிழ்நாடு 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்துள்ளது என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் 10 லட்சம் ஏக்கரா கொடுக்கவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ப்ரிண்டர்ஸ் மிஸ்டேக்காக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒன்று போட்டு பக்கத்தில் சைபர்களாகப் போட்டிருந்தால் ஒரு சைபர் அதிகமாகக்கூடப் போர்விட்டதோ என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இதிலே பத்து என்று எண்ணினால் எழுதி, அதன் பக்கத்தில் லட்சம் என்று எழுத்தால் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தத் தகவலையே தவறாக தமிழக அரசுதான் கொடுத்திருக்கும். இது உங்கள் தவறாகவே இருக்கலாம்.

1975 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்படித் தவறாக நாங்கள் வேண்டுமென்றே கொடுத்திருந்தால்,—பார் பார் தமிழ்நாட்டில் பத்து லட்சம் ஏக்கரா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று நாங்கள் ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

ஆகவே, சில “நூறு புதிய சாதனைகள்” என்கிற புத்தகம் இந்தத் தகவலைத் தருகிற காரணத்தால், இதை நான் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்ட விரும்பவில்லை. அதற்காக மத்திய அரசு என்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967-க்கு முன்பு 6—4—60 இல் நமது மாநிலத்தில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு 7 ஆண்டுக் காலத்தில் உபரியாக இருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்ட நிலம் 24,194 ஏக்கர். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் தொடர்ந்து செய்துவரப்பட்டதன் விளைவு என்று சொன்னாரே, அதற்காகச் சொல்கிறேன்—1967-க்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் உபரியாக இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலம் 24,194 ஏக்கர். இதில் அரசு கைப்பற்றியது 16,330 ஏக்கர். நிலமற்ற ஏழைகளிடம் ஒப்படை செய்யப்பட்டது எவ்வளவு தெரியுமா? ஒன்றுமே இல்லை. உபரி நிலம் யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலங்கள் நிலமற்ற எவருக்கும் ஒப்படை செய்யப்படாத காரணத்தினால் பயன் அடைந்தவர்கள் புள்ளிவிவரம் சொல்ல இயலாது.

1967-க்குப் பிறகு உபரி நிலங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது மொத்தம் 1,08,068 ஏக்கராகும். இதில் அரசு கைப்பற்றிய நிலம் 88,146 ஏக்கர். இதில் 62,682 ஏக்கரா நிலமற்ற ஏழைகளிடம் ஒப்படை செய்யப்பட்டு விட்டது. இதனால் பயன் அடைந்த உழவர் பெருமக்கள் 38,504 பேர்கள். இதுதான் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று நாம் கொண்டு வந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்த தீவிர முயற்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட பயனாகும். அந்தச் சட்டத்தை நாம் 15—2—1970 இல் கொண்டு வந்தோம். அந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்த வேகமான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 62,682 ஏக்கரா நிலமற்றவர்களிடம் ஒப்படை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட—ஓ. இல்லை—ஆளுநர் காங்கிரஸ் கமிட்டி—ஒரு நல்ல மதிப்புரையை—இந்தியாவில் நில உச்சவரம்பில்—நிலச் சீர்திருத்தத்தில் தமிழ்நாடுதான் இன்றைக்கு முன்னணியில் இருக்கிறது என்கின்ற நற்சான்றை அளித்திருக்கிறது.

இதில் திரு. கே. டி. கே. பேசும்போது பழத்தோட்டம் போன்றவற்றுக்கு இருக்கிற விதிவிலக்கை நீங்கள் இன்னும் எடுக்கவில்லையே என்று கேட்டார்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் பழத்தோட்டங்களின் மொத்த விஸ்தீரணமே 18,169 ஏக்கர்தான். எல்லாப் பழத்தோட்டங்களையும் சேர்த்து இந்தப் பழத்தோட்டங்களுக்கும் உச்சவரம்பு என்று கொண்டுவந்தால்—அதனுடைய உற்பத்தி கெடுவதோடு வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிற ஏற்றுமதியும் பாதிக்கப்படும். அதுவும் 18 ஆயிரம் ஏக்கராதானே விஸ்தீரணம் குறைவாக இருப்பதால் விட்டுவிட்டோம்.

அதற்கு உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மைசூரில் கூட ஒரு ஆயிரம் ஏக்கராலினாலே என்ற செடி வளர்க்கப்படுகிற இடம் இருக்கிறது—தேவிகாராணி என்கிற பழைய சினிமா நட்சத்திரம் ஒருவருக்குச் சொந்தமான இடம்—அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவில் வாசனைப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதற்காக அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவில்தான் வாசனைச் செடி உற்பத்தி செய்வதனால்—அந்த பூமி அதற்கு ஏற்றதாக இருப்பதனால்—அந்த வாசனைப் பொருளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும் என்பதற்காக, வெளிநாட்டுச் சந்தை பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அங்கே அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு விதிவிலக்கு கர்னாடகத்தில் அளித்திருப்பதைப் போலத்தான் இங்கும் பழத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு இல்லை.

நாம் எத்தனை விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போம். கரும்பாலை நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம். பால்பண்ணை நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொது அறக்கட்டளைக்கு ஒரு வரம்பு வைத்து விட்டோம். அந்த வரம்பு ஆந்திரத்தில் கிடையாது. கேரளாவில் கிடையாது. பொது அறக்கட்டளைகள் அங்கே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவற்றின் வருமானம் அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கே செலவிடப்பட வேண்டும். இது அங்கே. இங்கே நாம் பொது அறக்கட்டளைகள் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து, அதில் வருகின்ற வருமானம் அந்த அறக்கட்டளைக்கே செலவிடப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதுவும் 1—3—72 இல் என்னென்ன அறக்கட்டளைகள் இருந்தனவோ அந்த அறக்கட்டளைகளுக்குத்தான் அது பொருந்தும். அதற்குப் பிறகு புதிதாக அறக்கட்டளைகள் தோன்றி இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதுவும் இன்னின்ன அறக்கட்டளைக்கு இவ்வளவுதான் நிலம் என்று திட்டவட்டமாகச் செய்திருக்கிறோம்.

இந்த பொது அறக்கட்டளைகளில்—கல்லூரி என்றால் 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தால் 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தால் 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், மாணவர் விடுதியாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், தொழில் கல்விக்கூடமாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், விவசாயப் பள்ளியாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், அநாதை இல்லத்திற்கு 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், அதர் டிசஸ்ட்ஸ், மற்ற அறக்கட்டளைகளுக்கு 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம்.

அடுத்து, குத்தகைச் சாகுபடிதாரர்களுக்கு ஆவணங்கள் வேண்டும், பதிவு செய்கின்ற முறை வேண்டுமென்று பிரதமர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதையும் செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் அறிவிப்புக்குப் பிறகு அல்ல, 1969 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலக் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டுச் சட்டத்தை நாம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதுவரையில் இப்படிப் பதிவு செய்த குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 3,99,350 என்றும் இவர்களது அனுபோகத்தில் உள்ள நிலம் 6,03,899 ஏக்கர் என்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அடுத்தன்னியில் நிலவுடமையாளர்கள் வைத்திருக்கிற நிலத்தின் கணக்கு விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் மேலும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும் பயன்படும் என்ற வகையிலே பட்டா விவரக் குறிப்பேடு என்ற ஒன்றை ஒவ்வொரு விவசாயியும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே 1972 ஆம் ஆண்டு—இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு முன்பே— 1972 ஆம் ஆண்டிலேயே திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகள் 1 கோடியே 4 லட்சம் பேர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான செலவு ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்ய வேண்டுமென்பது பிரதமர் அவர்களுடைய 20 அம்சத் திட்டங்களிலே ஒன்று. 1947 இல் இருந்து நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ் மாநிலத்திலே ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நிலம் இரண்டு லட்சத்து 88 ஆயிரம் ஏக்கர். இதனால் பயனடைந்தவர்கள் 1 லட்சத்து 15 ஆயிரம் பேர்கள். இருபது ஆண்டிக் காலத்திலே, இரண்டு லட்சத்து 88 ஆயிரம் ஏக்கர். 1967-க்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டிக் காலத்திலே 7,19,173 ஏக்கர் நிலம் நம்மால் ஒப்படைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளில் 1,15,000 பேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் 3,68,679 பேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த உச்சவரம்பில் ஏதோ பிளமியெல்லாம் நடந்துவிட்டதாக நம்முடைய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டு நடந்தது, இன்னும் சில அந்தக் காலத்திலேயே நடந்துவிட்டது. மிகவும் முக்கியமான அமைச்சருடைய சொந்தக்காரரிடம்—நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—282 சாதாரண ஏக்கர், அதாவது 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வரும்; 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் 6—4—60-இல் இருந்தது. ஆனால் 2—10—62 க்குள்ளாக இந்த 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரில் 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை அந்த அமைச்சருக்கு மிக நெருங்கிய சொந்தக்காரர் விற்றுவிட்டார். உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டார். இந்த இரண்டாண்டிக் காலத்திலே, 6—4—60-லிருந்து 2—10—62 க்குள்ளாக யாரும்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றி அவர்களுக்குரிய நிலத்தை விற்கக் கூடாது என்று இருந்தம்கூட பணம் வருகிறதே அப்பா என்ற காரணத்தினாலும், உச்சவரம்புச் சட்டம் வருகிறதே அப்பா என்ற அச்சத்தாலும் 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவை அவர் விற்றுவிட்டார். அதற்கு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். 1967-க்குள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். 1967 வரையில் அந்த அமைச்சருடைய மிக முக்கியமான சொந்தக்காரர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 1967 இல் அண்ணா தலைமையில் ஆட்சி வந்தபிறகு, முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி வந்தபிறகு இந்தத் தவறுக்கு நடவடிக்கை இந்த அரசின் சார்பில் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மிகச் சாதாரணமானவர்களாகூட அந்த பிணமி முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை, அமைச்சரவையில் மிக முக்கியமான ஒருவரின் சொந்தக்காரரால் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அமைச்சருடைய மிக நெருங்கிய சொந்தக்காரர் என்று டிரமாட்டைஸ் பண்ண வேண்டாம், அவர் பெயரைச் சொல்ல வேண்டியதுதானே, பண்ணினதோ தப்பு. அவர் பெயரைச் சொல்ல வேண்டியது தானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் வரதப்பன் அவர்கள். அம்மையார் அவர்களுக்கு அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விருப்பம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அம்மையார் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்வீர்களா? அம்மையார் விருப்பம் என்று சொல்லி எப்படியோ என்னை வம்பில் இழுத்து விடுவதற்காக இதை ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அடுத்து, மூன்றாவது அம்சம். கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் வெகுவாக விரிவாக்கப்படும். நிலமற்றவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படும். இது பிரதமர் அவர்களுடைய அறிவிப்பு.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்மையில் மத்திய அரசு தயாரித்த ஒரு ஆய்வின்படி குடியானவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம், பீகார், குஜராத், ஜம்மு-காஷ்மீர், ஒரிசா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் மட்டுமே குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. நான் குறிப்பிட்ட இந்த மாநிலங்களில் வீட்டு மனைகள் வழங்குகிற திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இதில் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமே, குடியானவர்களுக்கும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற மாநிலங்களில் இந்த மனைகளைப் பெறுவதற்கு அதன் விலையை உழவர்கள் செலுத்தியாக வேண்டும். 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டம் செய்தோம். 1975 இல் அல்ல—20 அம்சத் திட்டம் வாஞ்சலியில் அறிவிக்கப் பட்ட பிறகு அல்ல—1971 ஆம் ஆண்டிலேயே செய்தோம். இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் குடியிருப்பு மனைகள் பெற்றவர்கள் 1 லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேர்கள். இந்த ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் 1,02,404 பேர்கள்; பிற்படுத்தப்பட்டோர் 40,550 பேர்கள், இதர வகுப்பினர் 32,123 பேர்கள், இதற்காக அரசுக்குச் செலவு கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் முதல் 30 லட்சம் ரூபாய் வரை ஆகியிருக்கிறது.

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து வீட்டு மனை ஒப்படை செய்யும் திட்டத்தின்கீழ் 1967-க்கு முன் 20 ஆண்டுக் காலத்திலே, அப்போது இருந்த ஆட்சியில் வீட்டு மனை ஒப்படை செய்யப்பட்டது—பட்டா கொடுத்தது 63,770 பேர்களுக்கு ஆகும். ஆனால் இந்த எட்டாண்டுக் காலத்திலே பட்டா ஒப்படை செய்யப்பட்டது—பட்டா கொடுத்தது 5,03,697 பேர்களுக்கு ஆகும்.

அரிசன மக்களுக்கு மாத்திரம் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரையில் 2,36,000 அரிசனக் குடும்பங்கள் பயன் பெற்றிருக்கின்றன. அதற்காக ஆன மொத்தச் செலவு 4 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இவைகளைத் தவிர, பிரதமர் அண்மையில் குறிப்பிடாத அம்சமாக 30 ஆயிரம் வீடுகள் அரிசன மக்களுக்கு டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள் நல்ல கெட்டியான வீடுகள் ஒரு வீடு நாலாயிரம்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வீடுகள் டிசம்பர் மாதத்திற்குள் கட்டித் தர திட்டமிட்டு அது முடிவடைய இருக்கிறது. இதற்காக ஆகும் செலவு 13½ கோடி ரூபாய். இது பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்றாகும்.

அதைப் போலவே, மீனவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் வீடுகள்—முதல் கட்டமாக—கட்டித்தர இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளும் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவும் இருபது அம்சத்திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்றாகும்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில் 1975 ஆம் ஆண்டு அவசரச் சட்ட அறிவிப்புக்குப் பிறகு, பிரதமருடைய அறிவிப்புக்குப் பிறகு வந்ததல்ல, 1970-71 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்டு இதுவரையில் 20 ஆயிரத்து 239 குடியிருப்புகள்—வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் 3,220 குடியிருப்புகள்; குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில் ஏறத்தாழ 17,019 குடியிருப்புகள் என்ற முறையிலே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இப்போது கட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற குடியிருப்புகள் 3,312. ஆக, 17 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் வீடுகள் குடிசை வாழ் மக்களுக்காகக் கட்டப்படுகின்றன. இதுவும் மதிப்பு மிகுந்த தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்று. இதை நிறைவேற்றுவதற்காக வேண்டுமானால், இதைத் தொடங்கியதற்காக வேண்டுமானால் இல்லாததையெல்லாம் நீ எப்படி நிறைவேற்றினாய் என்று நீங்கள் கோபித்துக்கொள்ளலாமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம மக்களுடைய கடன் சுமையைப் படிப்படியாக குறைக்க அவர்களிடமிருந்து கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக நீதிமன்றத்தை நாடாமல் இருக்க வழங்குகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செல்லுபடியாகாமல் இருக்கச் செய்யவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வங்கிகள், அரசுக் கடன்கள் அகியவற்றிலிருந்து விலக்கு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது பிரதமருடைய நான்காவது அறிவிப்பு. கிராமப்புற மக்களின் கடன் சுமையைப் போக்குவது மாத்திரமல்லாமல் நகரப்புற மக்களுடைய கடன் சுமையையும் போக்குவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கிற வகையிலே 1972 ஆம் ஆண்டு ஒரு கடன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 அக்டோபர் 30]

நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். 1975 ஆம் ஆண்டு கடன்பட்டோர் (தற்காலிக நிவாரண) அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அண்மையில் ஏற்பட்ட வறட்சியை ஒட்டி இந்த அவசரச் சட்டம் 1975 ஆம் ஆண்டு சனவரியில் அறிவிக்கப் பட்டது. இச்சட்டத்தின்கீழ் உரிமை வழக்குத் தொடர்ந்தோ, ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோ கடனை வசூலிப்பது ஓராண்டுக் காலத்திற்குக் கூடாது என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் அரசுக்கும் தரவேண்டிய கடனைக் கூட—இதிலே அவைகள் வராது என்றாலும் கூட அதனுடைய வசூலை ஓராண்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு அந்த வசதியும் கிராமப்புற மக்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டதை மன்ற உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22 ஆம் தேதி அறிவிக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி உழவர்கள் அல்லாத ஏனைய கடன் பட்டவர்களுக்கும், கடன் சுமையிலிருந்து நிவாரணம் பெறலாம் என்ற நிலையில் 1976 ஆம் வருஷம் சனவரி 15 ஆம் தேதி வரையில் வட்டி ஏதுவும் வசூலிக்கக் கூடாது என்ற இந்தச் சட்டம் துயர் தணிப்பு அளிக்கிறது. சிலபேர் இதனை அறவே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இங்கே நண்பர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே மசோதா வந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டதை நாம் அவ்வளவு சாதாரணமாகப் புறக்கணித்து விட முடியாது. கடன்களை அறவே ரத்து செய்வது என்ற அவ்வளவு முற்போக்கான நிலைமைக்கு நாம் சென்றால், பிறகு கடன் கொடுப்பவர்களே இருக்க மாட்டார்கள். அப்படிச் கடன் கொடுப்பவர்களே இல்லாத நேரத்தில், கடன் கொடுக்கும் வசதிகளை கிராமப்புற மக்களுக்கு உற்பத்தியின் அடிப்படையில் இல்லாமல் அவர்களின் விவசாயப் பொருட்களைக் காட்டி, கிணறுகளை, நிலத்தைக் காட்டி பெறுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய திடீர்த் தேவைகளுக்குக் கடன் தருகின்ற வங்கிகள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட வசதிகளைப் பெருக்கிய பிறகுதான் அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க முடியுமே அல்லாமல் வேறுவிதத்தில் இயலாது. எல்லாக் கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பிரதமர் இந்திரா

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காந்தி அம்மையார் அவர்களே சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய சுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு அதற்கேற்ற நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் படிப்படியாக எடுத்து ஏற்பாடுகளையெல்லாம் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகாலமாகவே செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இதை முன்பே செய்தோம் என்ற குற்றத்தைத் தவிர அறவே செய்யவில்லை அல்லது செய்ய மறுக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டை யாரும் நம்மிது சாட்டிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5 ஆவது அம்சம், “உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தற்போதுள்ள குறைந்த ஊதிய விகிதச் சட்டத்தை மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டும். குறைந்த அளவு ஊதியம் தரப்படும் இடங்களில் எல்லாம் இந்த ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்பது. இது பிரதமர் அறிவித்த 5 ஆவது அம்சமாக இருக்கிறது. 1969 ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள உழவுத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக திரு. கார்த்திகேயன் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் இந்தக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதை நடைமுறைப்படுத்தினோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்—விவசாய தொழிற்சங்கத்தை நடத்துபவர்கள்—அரசின் சார்பிலே—ஆக இப்படி முத்தரப்பு மாநாட்டினைக் கூட்டி ஒரு சுமுகமான முடிவினை எடுத்திருக்கிறோம். இப்போது மீண்டும் இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகு, அம்மையார் அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒரு குழுவை நாம் இன்றைக்கு அமைத்து நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் அந்தக் குழு தன்னுடைய ஆய்வை நடத்தி வருகிறது. அது பல்வேறு மாவட்டங்களிலே அந்த ஆய்வை நடத்தும்.

இதற்கிடையிலே ஆண், பெண் ஆகிய இரு சாராரின் சம்பளம்—நாட்கூலி—சமமாக இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு அறிவிப்பையும் மத்திய அரசின் சார்பிலே செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் அடிப்படையாக வைத்து வேலை செய்பவர்கள் ஆண், பெண்ணு என்பதுகூட அல்லாமல், இந்த வேலைக்கு இந்தக் கூலி,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அதை ஆண் செய்தாலும் சரி, பெண் செய்தாலும் சரி என்று நிர்ணயிக்கிற அளவிற்கு அந்தக் குழு தன் ஆய்வை நடத்தி விரைவில் முடிவைத் தரும். அது அரசின் சார்பில் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

6 ஆவது அம்சம், “உழவுத் தொழிலையும், தொழில் உற்பத்தியையும் பெருக்க நீரும், மின்சாரமும் இன்றியமையாதன.” இது நமக்கெல்லாம் தெரியாத பெரிய விஷயம். மின்சாரமும், நீரும் இன்றியமையாதன; “குறைந்தது 50 இலட்சம் ஹெக்டார் நிலத்தையேனும் விரைவில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.” இது பிரதமருடைய ஆறாவது அறிவிப்பு. 50 இலட்சம் ஹெக்டார் என்றால் ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கர்கள். இந்தியாவில் ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கர்கள் புதிய பாசன வசதிகளைப் பெறுவதற்குத் தலைமைபமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முனைந்திருப்பது பாராட்டக் கூடிய அம்சம். ஏனென்றால் இந்தியா வேளாண்மைத் தொழிலையே பெரிதும் நம்பியிருக்கின்ற ஒரு பெரும் பூபாகம். இப்படிப்பட்ட இடத்தில் மற்றத் தொழில் களுக்கு மேலாக வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும். அதை 28 ஆண்டுக் கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகாவது உணர்ந்து பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல முடிவை 20 அம்சத் திட்டத்தின் மூலமாக அறிவித்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு விவரத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1947 ஆம் ஆண்டு வரையில் பாண்டியர்கள், சோழர்கள், சேரர்கள், பல்லவர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட மன்னர்கள் ஆண்டு, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டு முடிந்த 1947 ஆம் ஆண்டு வரையில், தமிழ்நாட்டில் பாசன வசதி பெற்ற நிலம் சுமார் 44 இலட்சம் ஏக்கராக்கள். அந்தப் பழம்பெரும் மன்னர்களுக்குப் பிறகு, பரங்கியர்களுக்குப் பிறகு பெரியவர் பக்தவத்சலம் ஆண்டு முடிந்த 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில்—20 ஆண்டுக் காலத்தில்—மேலும் 8 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன வசதி பெற்றன. 44-ம், 8-ம் ஆக 52 இலட்சம் ஏக்கராக்கள். பக்தவத்சலம் காலத்திற்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டுக்கால ‘பாவிகள்’ ஆட்சியில் மேலும் 15 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதுமட்டுமல்ல, 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பாக புதிய நிர்ப்பாசன திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை 148 கோடி ரூபாய். இந்த அரசின் சார்பில் செயல் வடிவம் பெற்று வருகின்ற திட்டங்களின் மதிப்பு 49 கோடி ரூபாய். இன்னும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காகத் தவம் கிடக்கும் திட்டங்களின் மதிப்பு 62.5 கோடி ரூபாய். ஆகவே, 1967-க்குப் பிறகு நம்முடைய உணவு உற்பத்தியின் இலக்கைக் கணக்கிட்டால் இந்தப் பாசன வசதியை எந்த அளவிற்குப் பெருக்கி யிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, 6 ஆவது அம்சம் ஏற்கனவே எடுத்து நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இது 6 ஆவது அம்சம், 7 ஆவது கான்டம் பிறகு.

அடுத்து 7 ஆவது அம்சம், “நிலநீர்-பாசன வசதியைப் பெருக்குதல்—வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வழங்குதல்—நிலநீர் பற்றி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்தல்” ஆகிய இந்த மூன்று. இதுவும் மிகவும் முக்கியமான திட்டங்கள்தான். இதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். இந்தியா முழுதும் எடுத்திருக்கின்ற கணக்கின்படி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கணக்கு இது. இந்தியா முழுவதும் நிலநீர் வளம் உள்ள பரப்பு 21.36 கோடி ஏக்கர். இந்தியா முழுவதும் நிலநீர் அதாவது அடிநீர், கிரவுண்ட் வாட்டர் உள்ள நிலத்தின் பரப்பு 21 கோடியே 36 லட்சம் ஏக்கர். அதிலே தமிழ்நாட்டில் நிலநீர் வளம் உள்ள பரப்பு 1 கோடியே 15 இலட்சம் ஏக்கர். இது இந்தியாவின் மொத்த பரப்பில் ஐந்தே ஐந்து சதவீதமாகும். ஆனால் இந்தியா முழுவதுமுள்ள மின் இணைப்புப் பெற்ற பாசனக் கிணறுகள் 24.35 இலட்சம். மின் இணைப்பு பெற்ற பம்பு செட்டுகள். தமிழ்நாட்டில் மின் இணைப்பு பெற்ற பாசனக் கிணறுகள்— 7 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் மின் இணைப்பு பெற்றவை. இது இந்தியாவில் உள்ள மொத்தத்தில் 30 சதவீதம். நிலநீர் கிடைக்கும் இந்தியாவின் மொத்தப் பரப்பில் நாம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி 1975 அக்டோபர் 30]

5 சதவிகிதம். ஆனால் நிலநீரைப் பயன்படுத்தும் பம்பு செட்டுகள் இந்தியாவின் மொத்தக் கணக்கில் நாமே 30 சதவிகிதம்.

அதுமட்டுமல்ல, பிரதமர் அறிவித்திருப்பதைப்போல, 'வாட்டர் அட்லாஸ்' தமிழ்நாட்டில் மாவட்ட வாரியாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் நிலநீர் ஆய்வுக்காக இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை 7.5 கோடி ரூபாய்—நிலநீர் ஆய்வுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணிக்கெல்லாம் மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை.

குடிநீர் பற்றி இதே 7 ஆவது அம்சத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிநீருக்காக மாத்திரம் 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்காக ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலம் செலவிடப்பட்ட தொகை 14.15 கோடி ரூபாய். இவ்வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் 33,000 கட்டப்பட்ட மேல்நிலைத் தொட்டிகள் 4,444. தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தைப் போன்று இந்தியாவில் வேறு எங்கும் இல்லை. தமிழ்நாட்டில்தான் இப்படிப்பட்ட வாரியம் ஒன்றை உருவாக்கி—1971-லேயே உருவாக்கி—அவசரச் சட்டம் வந்த பிறகு அல்ல, அம்மையாரின் வாளுலிப் பிரசங்கத்திற்கு பிறகு அல்ல—அதற்கு முன்பே உருவாக்கி அதன் சார்பில் 1971 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் நிறைவேற்றிய திட்டங்கள், குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் 7,736. இதற்கான செலவு ஏறக்குறைய 12 கோடி ரூபாய். வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கு மட்டும், குடிநீர் வழங்கு வசதிக்காகத் திட்டத்தின் கீழ் வராமல் தனிப்பட்ட முறையில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 3 கோடியே 52 இலட்சம் ரூபாய். திட்டத்தின் வாயிலாக 1975-76 இல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 7 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய். ஆக, இப்படிப்பட்ட பணிகளும் இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தொடர்ந்து நம்முடைய தமிழக அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற திட்டங்களாகும்.

அடுத்து, 8 ஆவது அம்சம், பிரதமர் வாளுலியில் அறிவித்த அம்சம், “2,600 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு மின் உற்பத்தி திட்டங்களைச் செயல்படுத்தப்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்.” கோடிட்டுக் கொள்ள வேண்டும், “போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். நீண்ட கால தேவைகளை நிறைவு செய்ய மத்திய அரசுத் துறையில் பெரிய அளவில் அனல் மின் நிலைப்பங்கள் நிறுவ திட்டமிடப்படும். மாநில மின்சார வாரியம் சீரமைக்கப்படும்.” இது பிரதமருடைய இருபது அம்சத் திட்ட அறிவிப்பில் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரும் பிரச்சனையுள்ள ஒரு அம்சம். ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நிதியாண்டில், அதாவது 1975-76 இல் இந்தியா முழுவதும் மின் உற்பத்திக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 250 கோடி ரூபாய். இந்தியா முழுமைக்கும் மத்திய அரசு மின் உற்பத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 250 கோடி ரூபாய்.

(பிற்பகல் 1.00)

தூத்துக்குடியில் இருக்கும் நம்முடைய மின் நிலையம் இருக்கிறதே அதற்கு மொத்த மதிப்பீடு 129 கோடி ரூபாய். 1974-75 இல் 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவிட்டிருக்கிறோம். 1975-76-இல் 18 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம், செலவாகுமென்று. மாநில நிதியிலிருந்து அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் போட்டு விட்டோம். மீதி 8 கோடியே 67 லட்சம் கேட்டிருக்கிறோம் மத்திய அரசிடம். இந்தத் திட்டம் முழுமையாக ஆக வேண்டுமென்றால் ரூ. 129 கோடி தேவை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நமக்குத் தேவையான நிதி—1975-76 இல் ரூ. 18.67 கோடி; 1976-77 இல் ரூ. 53.23 கோடி; 1977-78 இல் ரூ. 30.37 கோடி. 1978-79 இல் ரூ. 17.62 கோடி; 1979-80 இல் ரூ. 4.26 கோடி செலவழித்தால்தான் இந்தத் திட்டம் 1979-80 இல் முடிவடையும்.

மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக இந்தியா முழுமைக்கும் 250 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர்—இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்களே—பெரு நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று. நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? இந்த 250 கோடி ரூபாயில், பல முறை கேட்ட பிறகு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் இந்த 20 அம்சத் திட்ட அறிவிப்புக்குப் பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தந்தது, ஒரு கோடி ரூபாய் இந்த 250 கோடி ரூபாயில் நமக்கு ஒதுக்கிறார்கள். இதைத்தான் நம்முடைய நண்பர் சுப்பு அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசும்போது ஏட்டளவில் வெகு அழகாக எழுதிக் காட்டி விடுகிறீர்கள்; இவற்றை நிறைவேற்றப் பணம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். அதற்கு 21 ஆவது அம்சத் திட்டம் வேண்டாமா? 20 அம்சத் திட்டத்தைச் சொல்லிவிட்டு 21 ஆவது அம்சமாக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் இதையெல்லாம் செலவழிக்கப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? அப்படிச் சொல்லவில்லை.

250 கோடி ரூபாய் இந்தியா முழுமைக்கும். அதிலே தமிழ் நாட்டுக்கு மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒரே ஒரு கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

நெய்வேலி—எவ்வளவு ஆண்டுக் காலமாகத் தவம் கிடக்கின்றது? பெரியவர் பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், அதற்கு முன்பு பெரியவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கோரிக்கை எழுப்பப் பட்டது. அப்போதே இரண்டாவது சுரங்கம் தொடங்கப் பெற்றிருந்தால்—இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது 1964-லோ, 1965-லோ—இப்போதுதான் முடிவடைந்திருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஏழு, எட்டு ஆண்டுக் காலம் அதற்கு ஆகும். ஆனால் இன்னும் தொடங்கவே இல்லை. நாளைக்குத் தொடங்கினால் கூட இன்னும் 7, 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தை முடிக்க.

இதற்கிடையில் ஆந்திரத்தில் இருக்கும் ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்கிற ஒரு பயங்கரப் பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் நான் பிரதமருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். 'நீங்கள் நெய்வேலியைக் கைவிட்டுவிட்டு ஆந்திரத்திலுள்ள ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வீர்களானால் தமிழ்நாட்டில் மின் உற்பத்தியில் பெரிய இடைவெளி விழ நேரிடும். ஆகவே, ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதைப் பற்றி யோசிப்பதைக் கைவிட்டுவிட்டு நெய்வேலித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்,

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இரண்டாவது சுரங்கம் அமைத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இது மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை 8 ஆவது அம்சம் ஆகும்.

9 ஆவது அம்சம்; இனிமேல் பொதுவான அம்சங்கள், வேகமாகப் போக முடியும்.

“கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவையான பொருள்களை நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் வழங்குவது. கைத்தறியாளர்களுக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் கொள்கை சீரமைக்கப்பட்டு வருகிறது. நூற்பாலைகள் உற்பத்தி செய்யும் வேட்டிகள், புடவைகள், துணிகள், நல்ல தரத்தில் இருக்கவும் அவற்றைக் கிராம மக்களுக்கும் நகர்ப்புறத்தில் உள்ள மக்களுக்கும் விற்பனை செய்யவும் ஸ்டாண்டர்டு கிளாட் முறையை அமல்படுத்துவது.”

இது ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1974 இல் நூல் விலையேற்றம் ஏற்பட்டபோது 12 நூற்பாலைகளில் இருந்து கிடைத்த உற்பத்தியைக் கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு 16½ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள நூலை கோவாப்டெக்ஸ், தமிழ்நாடு கைத்தறி நூல் கழகம்—ஆகிய நிறுவனங்கள் மூலம் தமிழக அரசு வழங்கி தன்னால் முடிந்த அளவுக்குக் கைத்தறியாளர்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது.

சில ரகங்கள் கைத்தறிக்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட வேண்டும்—ரிசர்வேஷன்—என்று பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது புதிய திட்டமா என்றால், இல்லை. அவர்களுடைய அறிவிப்பிலேயே பிரதமர் அவர்கள் மிகப் பெருந்தன்மையோடு அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘Some of them are new. Others were set forth earlier but require to be pursued with greater vigour and determination,’ என்று பிரதமரே சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இது முனைப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை அறிவித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே எந்தவிதமான மாறுபாடோ, வேறுபாடோ எனக்கில்லை.

ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே, பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே, கைத்தறிக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்; கரை போட்ட வேட்டிகள், சேலைகள் இவைகள் எல்லாம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலேயே தீர்மானமெல்லாம் போட்டு வற்புறுத்தப்பட்டது.

இன்று ராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவாலயம் எல்லாம் எழுப்பி, அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னால் இரண்டு நினைவுநாட்கள் கூடக் கொண்டாடி முடித்த பிறகு, இப்போது 'கைத்தறிக்கு ரிசர்வேஷன் வேண்டும்; அதற்கென்று சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்' என்று நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதே சட்ட மன்றத்திலே 1974 இல் ஏகமனதாக கைத்தறிக்குச் சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நம் அனைவராலும் சேர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இப்போதாவது அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே ஸ்டாண்டர்டு கிளாட்—மலிவுத் துணியைப் பற்றிக் கூட திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவர் ஹக்சர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். அதைப் போலவே அந்தத் துறையின் அமைச்சர் திரு. சட்டோபாத்தியாயா அவர்களும் என்னிடம் பேசும்போது இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். ஸ்டாண்டர்டு கிளாத்தை மில்லுக்கு ஒதுக்குவது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான் திட்டவட்டமாக, அவ்வாறு ஒதுக்கினால் 'கைத்தறி, கார் இரண்டும் அழிந்து விடும்' என்று சொன்னேன். ஸ்டாண்டர்டு கிளாத்தை மில்லுக்கு ஒதுக்கிவிட்டால் இந்த இரண்டு தொழிலும் அழிந்து விடும் என்ற அச்சத்தை எல்லாம் தெரிவித்தது, இந்த அறிவிப்பெல்லாம் வருவதற்கு முன்பு, அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்கு முன்பு. அவர்களிடம் விவாதிக்கும்போது திட்டவட்டமாக நம்முடைய

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசின் சார்பில் இதெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் செய்ய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, மாநில அரசுக்கு எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பத்தாவது அம்சம்—‘நகர்ப்புற உச்ச வரம்பு—நகர்ப்புறங்களில் அமைந்துள்ள நிலத்தைச் சமூக உடைமையாக்கவும், நகர்ப்புற அனுபோக உரிமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கவும் சட்டம் கொண்டு வரப்படும்.’

இது பிரதமருடைய பத்தாவது அறிவிப்பாகும்.

நகர்ப்புறச் சொத்து உச்ச வரம்புக் கொள்கையை வெளியிட்ட அந்தக் காலத்திலேயே நாம் அதை வரவேற்றிருக்கிறோம். எனக்கு நினைவு—மத்தியப் பிரதேச முதலமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் என்று கருதுகிறேன், இதை அறிவித்தார்கள். அவர் ‘என்னுடைய மாநிலத்தில் நான் நகர்ப்புற உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வரப் போகிறேன். வந்து விட்டேன்’ என்றெல்லாம் அறிவித்தார். என்னை அதைப் பற்றி டெல்லியிலும் சென்னையிலும் நிருபர்கள் கேட்டபொழுது, இது ஒரு கவர்ச்சிகரமான கோஷம், நடைமுறைக்கு எப்படி வரும் என்று தெரியாது என்று சொன்னேன். இந்த உச்ச வரம்பில் என்னென்ன பிரச்சினைகள் வரும் என்றால் நகரில் உள்ள காலி மனைகளின் கையிருப்பைக் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதா? இந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் காண வேண்டும்.

கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் அளவின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து உச்ச வரம்பு விதிப்பதா? அல்லது

வீடுகளோ, அத்தகைய காலி மனைகளோ இருக்கக்கூடிய இடத்தின் சொத்து மதிப்பை வைத்து அதன் அளவைக் கட்டுப்படுத்துவதா?

என்ற இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து நாம் மத்திய அரசுடன் நீண்டகாலமாகக் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தி வருகிறோம். இந்தப் பிரச்சினைகள் எழுகின்ற நேரத்தில் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எப்படி அமல்படுத்துவது என்பதில் குழப்பம் ஏற்படும்;

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அப்படிக்குழப்பம் ஏற்படுகிற காரணத்தால்தான் மத்திய அரசு சார்பிலும் இதுவரை எந்த முடிவையும் அவர்கள் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆனால், அப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசின் சார்பில் நாம் நகர்ப்புறச் சொத்து வரியை அதிகரித்து ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது மசோதாவாக வந்து, அதிலே சில திருத்தங்களோடு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிற கருத்துக்களை எல்லாம் அறிந்து, கலந்து பேசி அதை உருவாக்க இருக்கிறோம். அதன்படி யார் யாருக்கு எவ்வளவு சொத்து என்ற அந்த அளவெல்லாம் தெரிந்துவிடுமானால் பிறகு மத்திய சர்க்கார் அந்த உச்ச வரம்பு கொண்டுவரும்போது அல்லது சட்டத்தை எப்படிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அதற்கேற்றபடி நாம் இப்போதே அவர்களுக்கு வழிமுறைகளைத் தேடித் தருகிறோம். இதை எந்த மாநிலமும் செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், 10-வது அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட நம்முடைய மாநிலத்திலே அதை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ப அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுக்கிறோம். அது விரைவில் சட்டமன்றத்தில் வர இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய அரசு நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் வரையில் காத்திருக்காமல் சில மாநிலங்கள் ஏற்கனவே செய்தது போல் நீங்களும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'எந்தெந்த மாநிலத்தில் செய்திருக்கிறார்கள்? எப்படி எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்?' என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம். எழுதிக் கொடுங்கள். ஒன்றும் சொல்லாமல் எதையாவது சொல்லிவிட்டு ஆடிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்தியப் பிரதேச மக்களவைச் சேத்தி கொண்டு வந்ததாக நீங்களே சொன்னீர்களே,

1975 அக்டோபர் 30]

7

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சொன்னார் அவர். சொன்னாரேயொழிய செய்தாரா என்று தெரியவில்லையே. சொல்லுகிறார்கள். செய்வதில்லையே. (டாக்டர் ஹாண்டே குறுக்கீடு) ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், 'அங்கு நகரமே இல்லை, நாகப்பூர் மட்டும் தான் இருப்பதாக'. நகரமே இல்லாததால் சுலபமாகச் சொல்லலாம்.

11 ஆவது அம்சம்—"நகரச் சொத்தைக் குறைத்து மதிப்பீடு செய்தலைத் தடுக்க சொத்துக் கணக்குகளை மதிப்பீடு செய்ய ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட். வருமான வரி ஏய்ப்போர் மீது கடும்தண்டனை".

இது கறுப்புப் பணத்தை கண்டுபிடிப்பதற்காக அம்மையார் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்திய ஓர் அம்சம்.

நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் 1973 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம். கே. டி. கே. அவர்கள்தான் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவீர்களா என்று கேட்டார்கள். நிறைவேற்ற முன்வந்தால் நீங்கள் ஆதரிப்பீர்களா என்று கேட்டேன். மார் தட்டி நிச்சயமாக ஆதரிப்பேன் என்று சொன்னார். நாங்களெல்லாம் கே. டி. கே. அவர்களே ஆதரித்தால் மத்திய அரசு நிச்சயமாக அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே நிறைவேற்றினோம்.

"நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார முறைகேடுகள், விலைவாசி உயர்வு, வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு ஆகியவற்றுக்குக் கறுப்புப் பணத்தின் புழக்கமே முக்கிய காரணம் என்பதை இந்தச் சட்டப் பேரவை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடித்து வெளிக் கொணர் வாஞ்சு குழு தெரிவித்த பரிந்துரைகளில் கண்டுள்ளபடி மத்திய அரசுக்குள்ள அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்கும்—மாநில அரசுக்கு மட்டும் அல்ல; மாநில அரசுக்கும் என்று இரண்டு அரசுக்கும் இருக்கட்டும் என்று—மாநில அரசுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வலியுறுத்தியுள்ளது" என்ற தீர்மானத்தை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

1973 ஆம் ஆண்டிலேயே நிறைவேற்றி இந்த 11 ஆவது அம்சத்திற்கும் அப்போதே அச்சாரமாக நம்முடைய ஒப்புதலை அளித்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலும் பிரச்சினை இல்லை.

12 ஆவது அம்சம்—“தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கும் மூலதனத்தில் ஆதாயமும் வழங்கும் திட்டம்.” இது பிரதமர் அறிவித்த மற்றொரு திட்டம்.

இந்தத் திட்டத்தை 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இருந்தே நாம் நடைமுறைப்படுத்த வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இதற்கான ஒப்புதல் 1973 ஆம் ஆண்டில் இருந்து மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்ததெல்லாம்—இது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு நடவடிக்கை என்ற ஒரு கடிதத்தான் கிடைத்தது. ஆனால், 1973 இல் இருந்து 1975 வரை எந்தவிதமான ஒப்புதலும் கிடைக்காமல் இன்றைக்குப் பிரதமர் அவர்களிடத்தில் இருந்து அறிவிப்பு வருகிறது.

கதாசிரியராக இருந்த அனுபவத்தில் ஒன்று சொல்கிறேன். கதாசிரியர் கதைகளை எழுதி யாரிடத்திலாவது கொடுத்தால் அதை யார் கொடுத்தார்கள் என்பதை வெளியில் சொல்லாமல் தங்கள் பெயரில் வெளியிட்டு விடுவது. அதுபோல் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பும் லாபத்தில் பங்கும் வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்தை நாம் 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே அறிவித்து மத்திய அரசிடம் இதற்கான ஒப்புதலைக் கேட்டோம். ஒப்புதல் கிடைப்பதில் என்ன சிக்கல் என்றால்—இதற்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள் முதலீடு செய்வது கூடாது என்று. முதலீடு செய்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டத்தில் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய அவசியமில்லை, லாபத்தில் அவர்களுக்கு பங்கு, ஆகவே முதலீடு செய்யவேண்டிய தேவை இல்லை. இதிலே ஒரே ஒரு சிக்கல் என்னவென்றால் வருமான வரி கொடுத்த பிறகு டிவிடென்ட் பிரிக்கக்கூடாது. டிவிடென்ட் பிரித்த பிறகு வருமான வரி கொடுக்கவேண்டும். இவ்வளவுதான் சொன்னோம். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களுக்குத் தொகை அதிகமாகக் கிடைக்கும். இதற்கு ஏற்ற வகையில் கம்பெனி லாவைத் திருத்திக் கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் புரிந்து கொண்டதைச் சொல்கிறேன். 'வொர்க்கர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் இன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்' என்று சொன்னால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிலில், அது தனியார் தொழிலாகவும் இருக்கலாம் அல்லது பொதுத் துறையிலும் இருக்கலாம். தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பொதுத்துறையாக இருந்தாலும் சரி தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு இருக்க வேண்டும், உற்பத்தியில் பங்கு இருக்க வேண்டும், விநியோகத்தில் பங்கு இருக்க வேண்டும். இது என் கருத்து என்றுதான் சொன்னேன். அந்த மாதிரியாக இன்று பாங்குகளில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் பங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நமது அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய போக்குவரத்து இலாக்காவிலே அல்லது மின்சார இலாக்காவிலே அம்மாதிரியான—ஒரு நிலையை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராயிருக்கிறதா? அதற்கு எந்தவிதமான பணமும் தேவை இல்லை. அதற்கு எந்தவிதமான அங்கீகாரமும் தேவை இல்லை. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அல்லது எந்த மாநில அரசாங்கமானாலும் தங்களிடமுள்ள அதிகாரங்களை வைத்து அதைச் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு இல்லாமல் முதலீட்டில் மட்டும்தான் என்று அரசு சொல்லவில்லை. நிர்வாகத்திலும் பொறுப்பு, முதலீட்டிலும் பங்கு என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நஷ்டம் வந்தால் எந்தத் தொழிலாளரும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதில் எந்த விதமான சிக்கலும் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1973-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே நாம் இதை நிறைவேற்றத் தொடங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் நிறைவேற்றத் தொடங்கி விட்டோம் என்பது ஒரு குற்றமாகாது.

அடுத்து, 13-வது அம்சம். "ஏழை மாணவர்கள் படிக்கும் மாணவர் இல்லங்கள், அவர்கள் தங்கும் விடுதிகள் ஆகியவற்றுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கட்டுப்பாடு விலையில் வழங்கப்படும்." இது பிரதமர் அவர்களுடைய 13-வது அம்சத் திட்டம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தமிழ்நாட்டில் ஹரிஜனங்கள், மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்காக உள்ள இல்லங்கள், விடுதிகள் 570. அதில் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 35,752. பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்காக உள்ள இல்லங்கள், 231. அதில் பயிலும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 16,332.

இந்த இல்லங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய இன்றியமையாப் பொருள்கள் தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கட்டுப்பாட்டு விலைக்குத்தான் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆக, தொடர்ந்து இதை நாம் பல்லாண்டுக் காலமாக செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் புதிது அல்ல. ஆகவே, இது ஒன்றும் நாம் நிறைவேற்ற மறுப்பதல்ல. அதைச் செய்து வருகிறோம் என்பதைத்தான் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

“பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நியாய விலையில் பாட நூல்கள், எழுதுபொருள்கள் வழங்குதல், விலைகள் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுதல், புத்தக வங்கிகள் அமைத்தல்” இது 14-வது அம்சத் திட்டம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட புத்தக வங்கிகள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டு புத்தகங்கள் வெளியிடுவது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு இருப்பதை அவர்கள் மனம் திறந்து பாராட்டினார்கள். அப்படிப் பாராட்டியதோடு விலைகள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றன, அது குறைக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தமிழ்நாடு அரசு மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களைத் தனியார் துறையில் அல்லாமல் அரசாங்கத் துறையிலேயே ஒரு நூல் வெளியீட்டகம் வைத்து அதன் மூலமாக வழங்கவேண்டுமென்று பாடப் புத்தக நிறுவனத்தை அமைத்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதை தயவு செய்து மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட ஒன்று. ஆகவேதான் அதை நாம் நிறைவேற்றி முடித்து விட்டோம் என்கூட தைரியமாகச் சொன்னோம்.

விலை குறைக்கப்படவேண்டாமா என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கல்வி மானியத்தின்மீது பேசும்போது அதுபற்றி நிறைய

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விளக்கங்கள் எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் விலைக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தின்கீழ் நடைபெற்றிருக்கின்ற குறைபாட்டை இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை அறிவித்த பிரதமர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மலிவு விலையில் அச்சுத்தாள்களைப் பெற்று பாட நூல்களை வெளியிடும் தனியார் நிறுவனங்கள் அடக்கவிலையைப் போன்று மூன்று மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு அனுமதி கோரி அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அடக்க விலைக்கு அதிகமான விலையில், மூன்று மடங்கு அதிகமான விலையில் தனியார் நிறுவனங்கள் தங்கள் பாட நூல்களை விற்க மத்திய அரசிடம் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் 18 லட்சம் மாணவர்களுக்கு, மூன்றாம் வகுப்பு வரையில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்குகிறோம். இதற்காக இதுவரை ஆகியுள்ள மொத்தச் செலவு ஏறத்தாழ 86 லட்சம் ரூபாய்—இதுவரையில் அதற்குச் செலவாகி இருக்கிறது.

விலை அதிகம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது என்னுடைய கையில் இருக்கிற இந்தப் புத்தகத்திற்கு, 'ரிசார்ட்ஸ் லிவிங்க்ஸ் டன்ஸம் டாஸ்க் லீபார் எஸ்கேஷன்' என்ற இந்தப் புத்தகத் தினுடைய பக்கங்கள் 88. இதனுடைய விலை ரூ. 5. இது தனியார் வெளியிட்டிருக்கிற புத்தகம். 88 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 5.

அடுத்து இந்தப் புத்தகம்—அறிவியல் நம் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்தின் வெளியீடு. இது 386 பக்கங்கள் கொண்டது. இதனுடைய விலை ரூ. 4-80 காசு. 88 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 5, இது தனியார் வெளியீடு. 386 பக்கங்கள் கொண்டதற்கு விலை ரூ. 4-80, இது நம் தமிழ் நாடு பாட நூல் நிறுவனம். நமது அரசின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்ட நிறுவனம்.

அடுத்து, மூன்றாம் வகுப்புப் புத்தகம். புளியியல்—இது தனியார் வெளியிடுவது. மாணிக்கம் கம்பெனி என்ற தனியார் கம்பெனி வெளியிடுவது. இதிலே எந்தவிதமான வண்ணப் படங்களும் கிடையாது. வெளியிலே இரண்டு கலர்படங்கள்தான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இருக்கின்றன. இந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் 44. இதன் விலை ரூ. 1-50 காசு. இதற்கு அரசாங்கம் அடக்கவிலையில் தாள் கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் அடக்கவிலையில் தாள் கொடுத்தும் 44 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 1-50. இதைத் தனியார் நிறுவனம் வெளியிடுகிறார்கள்.

அதே மூன்றாவது வகுப்புப் புத்தகம் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிட்டது 64 பக்கங்கள், விலை ஒரு ரூபாய். எவ்வளவு அழகான படங்கள்! உள்ளே பல வண்ணப்படங்கள். இவ்வளவு படங்கள் போடப்பட்டது ஒரு ரூபாய் விலை. (குறுக்கீடு) நான் இவைகளை விற்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. தங்கமணி அவர்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

இந்தியாவிலேகூட பல மாநிலங்களில் இந்த நூல்கள் வெளியிடுவது தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், இராஜஸ்தானில் ஒரு பக்கத்திற்கு 1.08 காசு விலையாகிறது. குஜராத்தில் ஒரு பக்கம் 2 காசு விலையாகிறது. இமாச்சல பிரதேசத்தில் ஒரு பக்கத்திற்கு நான்கு காசுகள் விலையாகிறது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு பக்கத்திற்கு ஒரே ஒரு காசுதான் விலையாகிறது.

ஆகவே இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில்தான் புத்தகங்கள் மிகக் குறைவான விலையில் தரப்படுகின்றன என்ற விளக்கத்தை நான் நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதோ ஒரு புத்தகம். மார்டின் லூதர் கிங்—வினாக்கள் விடைகள். ஒரு ரூபாய்தான் இதன் விலை. பல தனியார் புத்தகங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன.

நியூ செகன்டரி ஸ்கூல் ஜாக்ரஃபி என்ற புத்தகம் தனியார் வெளியீடு. புனியியல் ரூ. 13.50. இதனுடைய பக்கங்கள் 420. இது நம் வெளியீடு—பெயர் அறிவியல், 402 பக்கங்கள், விலை ரூ. 4-80. பதின்மூன்றரை ரூபாய் என்கே, நான்கு ரூபாய் என்பது காசு என்கே? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆக, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதையெல்லாம் அறிவிப்பதற்கு முன்பாகவே நம் மாநிலத்தில் இத்தகைய பணிகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, படித்த இளைஞர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சித் திட்டத் தின்கீழ் பயிற்சி தருதல்—இத்திட்டத்தில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்படும். இது பிரதமர் அறிவித்த 15-வது அம்சத் திட்டம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ராசாராம் அவர்கள் 107 சதவிகிதத்தைத் தாண்டிவிட்டோம் என்று ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். எனக்கேகூட அது எப்படி 107 சதவிகிதம் என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிறகு புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில் தனியார் துறையில் 4,264 இடங்களும், மாநில அரசுத் துறையில் 2,123 இடங்களும், ஆக மொத்தம் 6,387 இடங்கள் பயிற்சியாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது 107.45 சதவிகிதம். நாம் வரையறுத்த இலக்கையும் மிஞ்சி படித்த இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டாமா என்று அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள். கருநாடக மாநிலத்தில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. “இருபது அம்சத் திட்டம்” என்று பிரதமருடைய படத்தையும் போட்டு—முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு விளம்பரப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இங்கே போட்டால்தான் பாவம். அவர்கள் எல்லாம் போடலாம். இங்கே போட்டால் டெல்லிக்கு துதே போகும்; ஆனால் மைசூரில் இது பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கும்போது

A specially designed training programme for about 1,000 locally recruited persons during this year in selected growth centres in the State.

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அங்கே ஆயிரம்தான்; அதாவது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் ஆயிரம்தான்; இங்கே 6,387 ஆகும். நாங்கள் இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள்.

விளம்பரப்படுத்தவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். (விளம்பரத் தைக்காட்டி) இதையிடவா பெரிய விளம்பரம் செய்ய வேண்டும்? எவ்வளவு பெரிய விளம்பரம்! இந்த விளம்பரத்தில் நாங்கள் என்ன பிரதமரை விட்டு விட்டோமா? இதில் ஆரம்பத்திலேயே ‘பிரதமரின் பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பின்பற்றி’ என்றுதான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தொடங்கியிருக்கிறோம். முடிக்கும்போதும் இந்த விளம்பரத்தில் “பிரதமர் அறிவித்த எஞ்சிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற தமிழக அரசு பிடு நடை போடுகிறது” என்று தான் முடித்திருக்கிறோம்.

ஆக இந்த இரண்டு பக்க விளம்பரத்திலும் நாம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறோம். தேவ ராஜ் அர்ஸ்க்கு இருக்கிற உரிமை, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சருக்கு இருக்கக்கூடாதா? அவர் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம்? செய்யப்போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார். அதைத் தான் நானும் அறிவித்திருக்கிறேன். அவரும் பிரதமரின் பெயரைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்; படமும் போட்டிருக்கிறார்.

நாம் படம் போடவில்லை; காரணம் ஒரு முறை போட்டோம். அதாவது ஆறு கோடி ரூபாய் யுத்த நிதியாக இந்தியாவில் எந்த மாநிலமும் கொடுக்காத அளவிற்கு, கொடுத்த நேரத்தில் யுத்த நிதி கொடுங்கள் என்று கேட்கின்ற ஒரு விளம்பரத்தைப் பிரதமருடைய படத்தையும் முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு வெளியிட்ட விளம்பரத்திற்குப் பெரிய மறுப்பு பிரதமருடைய அலுவலகத்திலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவேதான் படம் போட்டால் மறுப்பு தெரிவிப்பார்களோ என்பதற்காகப் படம் போடவில்லையே தவிர விளம்பரத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போது காட்டினார்களே, அந்த மாதிரியா படம் போட்டார்கள்? அதற்கு முறை, தகுதி எல்லாம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்ன முறை, தகுதி என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதுதான் பிரைம் மினிஸ்டர் செக்ரட்டேரியட்டிலிருந்தே சொல்லியிருக்கிறார்களே, நான் என்ன சொல்வது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து சொன்னதால் படம் போடவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

16 வது அம்சம், “அடிமைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்”. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது இல்லை என்று நாம் வாதிக்கிறோம். ஒரே இடங்களில் இருப்பதாகச்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்லப்பட்டாலும், அதற்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டது. என்கேயாவது ஒன்றிரண்டு தலைகாட்டினாலும் நிச்சயமாக அது ஒழிக்கப்படும்; அதில் நமக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை.

17-வது அம்சம். “கடத்தல்காரர்களின் சொத்துக்களைப் பறி முதல் செய்வதற்குத் தனிச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும்”—இது மத்திய அரசு கொண்டு வரவேண்டியதாகும். ஆகவே, கண்டனத் தீர்மானம் அங்கே வரவேண்டும். இங்கே கொண்டு வருவது பொருத்தமல்ல.

18-வது அம்சம். “தொழிலில் முதலிடம் செய்வதற்கான இப் போதுள்ள முறைகளைத் தளர்த்தி, இறக்குமதி லைசென்சை தவறாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தல்”—இதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு சில அபிப்பிராயபேதங்கள் உண்டு என்று எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் கூட, இது மத்திய அரசு எடுக்கவேண்டிய முயற்சி என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்கு உணரும். ஆகவே, இதிலும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

19-வது அம்சம். “சாலைப் போக்குவரத்துக்கான தேசிய அனுமதிச் சீட்டு அளிக்கும் திட்டம்”—இதில் தமிழ்நாடு அரசு மாநிலத்தின் உரிமைகள் பறிபோகாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், இதை ஆதரிக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே தெரிவித்து இருக்கிறது. இப்போது ஏதோ 5,700 பர்மிட் லாரிக்கு என்று மொத்தமாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு 200 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் சர்க்காருக்கு எதுவும் உறுதியாக திட்டவட்டமாகக் கிடைக்கவில்லை. அது பற்றி அந்தத் துறை அமைச்சர் எல்லாம் கலந்து பேசி முடிவெடுப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதுவும் மத்திய அரசு செய்து முடிக்க வேண்டிய ஒரு காரியமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

கடைசியாக 20-வது அம்சம். “தனி நபரின் வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற வருமான வரியின் வரம்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆரூயிரத்திலிருந்து எட்டாயிரமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும்”—இது இருபதாவது அம்சம். இதிலும் நமக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. மத்திய அரசு விவகாரம். அதுவும் செய்து முடித்து விட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

ஆக, இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தீர்களே, அதில் நான்கைந்தையாவது குறைத்து விட்டு பதினைந்து அம்சத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றல்லவா கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன, மாநில அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல், மொத்தமாக இருபது அம்சத்தையும் நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்று நீங்கள் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது பொருத்தமல்ல; என்னிடம் காட்டியிருந்தால், உங்கள் தீர்மானத்தைத் திருத்திக் கூட கொடுத்திருப்பேன். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 20 அம்சங்களையும் பற்றிச் சொல்லிவிட்டதாகச் சொல்கிறார். பாண்டட் லேபரைப் பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதுவும் அதில் ஒரு அம்சம் தான். அதை விட்டு விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாண்டட் லேபரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அம்மையார் அவர்கள் சபையில் இல்லை. பாண்டட் லேபரைப் பற்றி சொல்லிவிட்டேன். பாண்டட் லேபர் பற்றி இந்திய அரசாங்கமே சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறிய அமைச்சர், இந்திரா காந்தி அம்மையார் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர், கருநாடக மாநிலத்தில் இருக்கிற அமைச்சர், அந்தக் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர் இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தால் அவரே ஒழிக்கப்பட்டார் (கைதட்டல் சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அம்மையார் அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தை வைத்துப் பேசினார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிடுவார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஆதாரம் அற்ற முறையில் நான் எப்போதும் பேசவே மாட்டேன் எப்போதும் என்னுடைய பொறுப்பு அதிகம் என்பதை நான் உணர்ந்து இருக்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஜுலை 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு, இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று அறிவித்ததற்குப் பின்னால், அது கன்கரன்ட் சப்ஜக்ட் என்ற நிலை இருப்பதால், பல மாநிலங்களில், அதிலும் குறிப்பாக ஆந்திரா, கேரளா, ஒரிசா, உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கேயெல்லாம் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் ஏன் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை? ஏற்கனவே நீங்கள் சொன்ன காரணம் தமிழ்நாட்டில் பாண்டட் லேபர் இல்லை என்பது எந்த விதத்தில் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அப்படி பாண்டட் லேபர் இருக்கும் நிலையில் அந்தமாதிரி அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லையே, ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அவசர நிலை வந்த உடனேயே அரசு உடனடியாக அது பற்றி பரிசீலித்து, ஆராய்ந்தது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருப்பார்களோ என்று கற்பனை செய்து கொண்டு பார்த்தோம். அந்த இடத்திலும் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எந்த இடத்திலும் தற்போது அந்த நிலை இல்லை. ஆகவே, அது குறித்து சட்டம் கொண்டு வரக் கூடிய சூழ்நிலை வரவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அக்ரிமென்ட் எழுதிக்கொண்டு இல்லையென்றாலும், கடன் பத்திரம் மூலம் சில குடும்பங்கள், சில குடும்பங்களுக்கு அடிமையாக வேலை செய்கிறேன் என்று எழுதித் தந்து இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதைக் கட்டாயம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன். பாண்டு மூலமாக இல்லாவிட்டாலும், கடன் பத்திரம் மூலமாக இன்றோ இன்றிருக்கு இறுதி வரை வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முறை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இங்கே இல்லை. வட நாட்டில் இருக்கும் பிரச்சனையை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். வடநாட்டைப் பற்றி அம்மையாருக்குத் தெரியாது. வடநாட்டில் இருக்கும் அரசாங்கங்கள் அதற்குச் சட்டம் போட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட நிலை எந்த இடத்திலும் இல்லை.

[1975 அக்டோபர் 30]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அமைச்சராக இருந்த போது லோக் சபையிலிருந்து இப்படிப்பட்ட கேள்விக்குப் பதில் கேட்டு இருந்தார்கள். அப்போது அதிகாரிகள் சொன்னார்கள், நமது மாநிலத்தில் கூட சேலம், கோவை போன்ற மாவட்டங்களில் இன்னும் அந்த முறை இருக்கிறது என்று. அதைத்தான் நான் இப்போது பிடிவாதமாக பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் வேண்டுமானால் இல்லை என்று சொல்லலாம். மக்கள் மத்தியில் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்து விட்டு வந்து நாங்கள் சொல்கிறோம். அதிகாரிகளைக் கேட்டால் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசுக்கு அவர்கள் அந்த பதிலைத் தரவில்லை.

திரு. மு. சின்னசாமி : கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட முறை கிடையவே கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : எனக்கு சேலம், கோவை மாவட்டங்களில் தெரியாத கிராமமே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பம் ஒருவரிடமிருந்து கூட அரசிடம் வரவில்லை. அந்த நிலை உள்ளபடியே இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Now the Hon. Ex-Minister for Harijan Welfare has said categorically that during her ministership, such information was given to her by respective Collectors. Now, the present Hon. Minister for Labour refutes that. So, will the Hon. Chief Minister come forward to give an assurance that the whole matter will be examined *de novo* so that we need not waste the time of the House. Now that there is a controversy raised over one of the points mentioned in the 20 point programme of the Prime Minister, will the Chief Minister categorically give an assurance that the whole thing will be looked afresh and fresh information collected and given to the House.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இது முடிந்து போன பிரச்சனை. இந்த அடிமை முறை மறைமுகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருந்தாலும் அது ஒரே அடியாக அழிந்து விடுவது உறுதி. இன்று இந்திய அரசு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டதால் இந்தப் பிரச்சனை அடிபட்டுப் போகிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பெரிது படுத்தி நாம் பேசவேண்டியது இல்லை.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

10 அம்சத் திட்டங்கள் தான் 20 அம்சத் திட்டங்களாகப் பெருக்கெடுத்து இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலில் எடுத்துச் சொன்னேன். அதைப் பற்றி 'மெயின் ஸ்ட்ரீம்' என்ற ஒரு பத்திரிக்கை, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிந்த பத்திரிக்கை என்று நினைக்கிறேன், அதன் ஆசிரியர், நிக்கல் சக்ரவர்த்தி அவர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் என்பது எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல். இது சரியாக இருக்கும் என்றும் கருதுகிறேன். இல்லையென்றால் நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இல்லையென்று மறுத்து இருப்பார்.

அந்தப் பத்திரிக்கையில் ஆசிரியர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி, அப் பத்திரிகையின் 13-வது ஆண்டு மலரில் வெளி வந்திருக்கிறது. அந்த மலருக்கு நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்களும் ஒரு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மலரில் மத்திய அரசின் அமைச்சர்களெல்லாம் கட்டுரை தீட்டியிருக்கிறார்கள். "எடிட்டர்ஸ் நோட்புக்" என்று தலையங்கம் தீட்டியிருக்கிறார். வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி, முதல் ஆசிரியர், இந்த திட்டங்களைப் பற்றி

"On the programmatic plane, there is noticeable advance ஒரு பெரிய மாற்றம் இருக்கலாம் from mere passing party-level resolutions promising reforms (and in this respect, too, one can of course, claim progress from the Ten Points of 1967 to Twenty Points of 1975) there is all round exhortation by Public leaders at different tiers of relevance, calling upon the flocks under their command to take up the implementation of the declared programme. From resolutions to exhortations marks a perceptible advance to commitment".

அதாவது வெறும் தீர்மானங்களிலிருந்து மக்களை ஊக்குவிக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பேசுகிற முன்னேற்றம்தான். 10 அம்சமாக இருந்தது 20 அம்சமாக வந்ததே ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த அளவிற்கு கேலி புரிகின்ற இதனுடைய ஆசிரியர் 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி இன்னொரு இடத்திலே குறிப்பிடும்போது,

Sri C. Subramaniam's plan for setting up rural banks with the World Bank's funds but without taxing the rural rich deserves serious note of every patriotic Congressman. சுப்பிரமணியம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்தியாவில் இருக்கிற பணக்காரர்களிடத்தில் இருந்து ரூரல் பாங்குகளுக்கு பணத்தைப் பெறுவதை விட “வோர்ட்டு பாங்கு”— இடமிருந்து பெறவேண்டும் என்று சொல்வதை தேச பக்தியுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். சுப்பிரமணியம் யார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தேச பக்தியுள்ளவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

Those who think that the popularisation of the 20 point programme is by itself a guarantee for socio-economic advancement tend to forget that the first party to welcome it முதன்முதலில் வரவேற்றவர்கள்

the first party to welcome it within a couple of hours of its announcement, as pragmatically realistic was the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry, who have already been fortified by the Prime Minister's official assurance against further nationalisation.

இனிமேல் தேசிய மயம் எதுவும் ஆக்கப்படமாட்டது என்று பிரதம மந்திரி உறுதிமொழி வெளியிட்டதும் முதன் முதலில் அப்படி அறிவிக்கப்பட்ட 2 மணி நேரத்திற்குள் அதனை ஆதரித்தவர்கள் யார் என்பதை நிச்சயம் சர்க்கரவார்த்தி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யினுடைய பெருமை மிகுந்த உறுப்பினர், குடியரசுத் தலைவரால் வாழ்த்துரை வழங்கப்பட்ட ‘மெயின் ஸ்ட்ரீம்’ பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர், அதன் 13-வது ஆண்டு மலரில் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றில் இருந்தே இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு எப்படிப்பட்ட வரவேற்பு சாதாரண மக்களின் சார்பாக அளிக்கப் படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இருபது அம்சத் திட்டத்தை நம்முடைய கையிலே கொடுத்து விட்டு, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான நிதி ஆதாரங்களையும் பெருக்குகின்ற வழி வகைகளைச் சொல்லாமல் அல்லது சொல்வதற்கு முன் வராமல் நம்முடைய பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல, பாராளுமன்றத்திலே இதற்கு ஒரு பாராட்டு தெரிவித்தார்களேயல்லாமல், பாராளுமன்றத்திலே இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு இவ்வளவு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்களா, அல்லது எல்லா முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து, தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவைக் கூட்டி, எந்தெந்த மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், இதுவரை

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்யப்பட்ட காரியங்கள் என்னென்ன, இனி செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் என்னென்ன, இதற்குத் தேவையான நிதி உதவி எவ்வளவு என்று கேட்டார்களா என்றால் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்ல. வானொலியில் பேசிய பேச்சைத்தான் 20 அம்சத் திட்டம் என்று இன்றைக்கு எடுத்து வைத்துக் கொண்டு 'ஆகா' எவ்வளவு பெரிய புரட்சிகரமான திட்டம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அந்தப் பேச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு 20 அம்சத் திட்டம், அது ஒரு புரட்சிக்கரமான திட்டம் என்று சொல்கிறீர்களா, இந்தத் திட்டத்தில் எது புரட்சி?

பிரதம மந்திரி அவர்கள் வானொலிப் பேச்சில் இனிமேல் தொழில்கள் தேசிய மயம் ஆக்கப்படமாட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்களே, அதை ஏன் 21-வது அம்சம் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை? சிலவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து இருபது அம்சம் என்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களையும், தொழில் அதிபர்களையும் வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் தொழில்களை தேசிய மயம் ஆக்கப் போவதில்லை என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்களே, அதனை 21-வது அம்சமாக சேர்த்துக்கொள்வீர்களா? இது எப்படிப் புரட்சிகரமான திட்டமாகும்?

இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் 14, 15 திட்டங்களை நிறைவேற்றிய அரசாங்கத்தை, இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கிற அரசாங்கத்தை. இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத திட்டமாக கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக கிராமப்புறங்களுக்கு நம் முடைய அதிகாரிகள் சென்று மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிகிற மனுநீதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிற இந்த அரசாங்கத்தை, எந்த மாநிலத்திலும் அந்த மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்காத சலுகை, அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் 2,200 அரசு ஊழியர் குடும்பங்களுக்கு தலைக்கு ரூபாய் பத்தாயிரம் வீதம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வழங்கப் பட்டு, இந்தத் திட்டத்தை 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு மேலாக செய்திருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து, இந்த அரசு எடுத்துள்ள சமூக நலத் திட்டங்களில், கண்ணொளி, உடல் ஊனமுற்றோர் புதுவாழ்வுத் திட்டம், தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், விதவைகள் நல்வாழ்வு, ஆதரவற்ற அனாதை சிறுவர்களுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இல்லங்கள் என்று இப்படி நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து, காந்தியார் வழியில் நின்று நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாக காங்கிரஸ்காரர்களும் செய்யாத காரியத்தை, தமிழகத்தில் மது விலக்கை இடையிலே ஒத்திவைத்திருந்தாலும், மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தி, பரிசுத் திட்டத்தை அறவே ஒழித்து, குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தி இப்படி 20 அம்சங்களுக்கு மேலாக நிறைவேற்றி வரும் இந்த அரசைப் பார்த்து 20 அம்சத் திட்டத்தில் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று கண்டனம் செய்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

குடிநீர் வாரியம் எந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறது? மற்ற எந்த மாநிலத்திலாவது குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கிறதா? அரிசன வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட வாழ்வின் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் என்று தோர்ந்து எடுத்து, வானொலியில் அறிவித்தது மாத்திரம்தான் திட்டங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு, 20 மட்டுமல்ல, 21, 22, என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு பெரிய முற்போக்கான திட்டங்களைப் போட்டு, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து கண்டிக்கிறோம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறபோது அவசர காலத் திற்குப் பிறகு என்ற ஒரு வார்த்தையை நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல, போட்டிருக்கிறார்கள். அவசர காலத்திற்குப் பிறகு இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்? அவசர காலத்திற்கு முன்னாலேயே இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றவில்லையா? கடந்த ஆறேழு ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றவில்லையா? இப்போது அவர்கள் சொன்ன பிறகுதான் இதற்கு உயிரே வந்ததா? இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றமுடியாத காரணத்தினால்தான் இந்த 20 அம்சத் திட்டங்கள் வந்தன என்று முதலிலே சொல்லப்பட்டது. பிறகு இன்றைக்கு அதை மாற்றி இதை ஒரு முனைப்புத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தவர்களும், வழி மொழிந்தவர்களும் அவசர நிலையைப் பற்றி இங்கே கருத்துக்களைத் தெரிவித்த காரணத்தினால் நானும் சில விளக்கங்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகி இருக்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவசர நிலை பற்றி கண்டனத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்படா விட்டாலும் அதை ஒரு கால கட்டமாக மாத்திரம் இங்குக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, அவசர நிலைக்குப் பிறகு அறிவிக்கப்பட்ட 20 அம்சத் திட்டம் என்று ஒரு கால கட்டமாக மாத்திரம் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் அவசர நிலைக்கு மாறான கருத்துக்களைக் கூறுவது ஒன்றும் தவறானதல்ல. இதற்கு நமக்கு ஏற்கனவே பல முன் உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அன்னிய நாட்டுப் படையெடுப்பையொட்டி, அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தையே எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு. எதிர்த்துத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு.

1964-ம் ஆண்டு டெல்லி பாராளுமன்ற மாநிலங்கள் அவையில் எனது மதிப்பு மிகுந்த முதுபெரும் நண்பர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவர் திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் அவ்நேரம் நெருக்கடி நிலையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தையே கொண்டு வந்தார், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும்போது முகப்பிலே சொன்னார், “இந்தியாவின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை கண்காணிப்பதற்கும் தேசத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே வளர்ப்பதற்கும் நெருக்கடி நிலைமை தேவையில்லை”--‘பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே பொருளாதார வளர்ச்சியை வளர்க்க நெருக்கடி நிலை தேவையில்லை’ என்று சொன்னார்.

இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறோம்? இந்த பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் நெருக்கடி நிலை தேவை என்று சொல்கிறோம்.

பூபேஷ் குப்தா, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவசர நிலை தேவை இல்லை, ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானமே கொண்டுவந்து பேசுகிறார். அவர் பேச்சை அப்படியே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

They use the emergency here in order to build up bureaucracy, to build themselves up and to give security to the Congress regime, security to the Congress administration, a bad administration. That is what I say. That is there. Therefore they want to create an artificial political atmosphere under the Emergency in order to

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

divert the people's attention from the real day-to-day issues. Emergency powers are needed to shield corruption, inefficiency and nepotism in the administration and cover up the bankruptcy in their whole policy and execution. That is clear. The Emergency powers are needed to intimidate the working people and suppress the democratic movement.

மறுபடியும் சொல்கிறார்,

“Emergency means more power for the bureaucracy. Emergency means more power for the Ministers. Emergency means more power to issue threats to the democratic rights and liberties of the people. Emergency means a sword in the hands of the ruling party, to brandish over the heads of the Opposition parties and Emergency means that when the elections take place, you can go and tell the people that if they voted against you, then the Defence of India Rules would be used as has been done in some parts of the country. This is called Emergency.”

அந்நியநாட்டுப் பாதுகாப்பு. . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எம்ர்ஜன்சி அறிவித்தது 1962-ல். அவர் 1964-ல் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார், இரிமேல் அந்தத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் எம்ர்ஜன்சிக்கு விளக்கம் தருகிறார். Emergency means more powers for the bureaucracy. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நீட்டப்படுகிறது என்று விளக்கம் தரப்படவில்லை.

Emergency means more power for the Ministers, Emergency means more power to issue threats to the democratic rights and liberties of the people. Emergency means a sword in the hands of the ruling party, to brandish over the heads of the Opposition parties and Emergency means that when the elections take place, you can go and tell the people that if they voted against you, then the Defence of India Rules would be used as has been done in some parts of the country. This is called emergency.

இரண்டாண்டுக் காலம் தாமதித்து எம்ர்ஜன்சி என்று பூபேஷ் குப்தா சொல்லவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு உள்ள நெருக்கடி நிலைக்கு என்று சொல்லவில்லை. ஆக, நெருக்கடிக்குப் பிறகு அவர்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தருகின்ற விளக்கம் இது. இந்த விளக்கம் அப்போதுதான் என்றில்லை; பொதுவாக நெருக்கடி நிலை என்பதற்குத்தான் விளக்கங்களைச் சொல்கிறார். அவை எப்போதும் நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்திற்குப் பொருந்தும்.

சில பேர் கேட்டார்கள். அண்ணா இருந்தால் இதை ஆதரித்து இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ அண்ணாவுடனேயே நெருங்கிப் பழகியவர்களைப்போல, என்னைப்போல, நாவலரை போல, பேராசிரியரைப் போல, மதியைப் போல, மற்றவர்களைப் போல நெருங்கிப் பழகியதுபோல சொன்னார்கள். சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் கூட இருந்திருக்கிறார். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அண்ணாவுடனேயே நெருங்கி இருந்தவர்களைப்போல சிலர் பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் நெருங்கி இருந்த சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் பேசியதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அண்ணா இதை ஏற்கெனவே ஆதரித்து இருக்கிறார் என்று கூட சொன்னார்கள்.

நண்பர் சினிவாசன் அவர்கள் கூட இதை அண்ணா வழியில்தான் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்.

1966 பிப்ரவரி திங்களில் பாராளுமன்றத்தில் இரு அவைகளையும் தொடக்கிவைத்து குடியரசுத் தலைவர் ஆற்றிய உரையின்மீது மாநிலங்கள் அவையில் அண்ணா அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அதையும் இங்கே குறிப்பிட விழைகிறேன்.

“ I would request and demand of this Government to repeal this Emergency and this D.I.R. They have got enough powers with the laws that they have, to deal with any mischief, with any anti-social elements.....

Why are they apprehensive of their own people?

Therefore, I would demand of this Government that they should forthwith lift this Emergency and this D.I.R., and release those who are kept in jail.....And unless and until they do that,

இதுதான் முக்கியம்.

they would not have a claim to decency and democracy. To the Public the first and foremost and the one question that they will have to answer will be, “ Why do you keep this Emergency and the D.I.R. ? ”

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்ணா வழியைப் பின்பற்றித்தான், அன்றைக்கு நெருக்கடி நிலைபற்றி அண்ணா அவர்கள் எந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்தக் கருத்தை பின்பற்றித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயற்குழு தீர்மானத்தை வடித்தெடுத்தது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1964-ல் ஒரு கருத்து, 1974-ல் ஒரு கருத்து, 1975-ல் ஒரு கருத்தைக் கொள்ளலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு கட்சியாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட காரணத்தால் நமக்கு உறவாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் நியாயங்களின் தன்மையைப் பார்த்து நம் முடைய கழகத்தின் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படை அரசியல் இலக்கணத்தை வகுத்துத்தந்த அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்ன அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் அண்ணா அவர்கள் நெருக்கடி நிலையில் என்ன கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த கருத்தின் அடிப்படையில்தான் முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழு தன்னுடைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

டாக்டர் ஹாண்டே பேசும்போது சொன்னார்கள், செயற்குழுவில் ஒரு தீர்மானம், கடற்கரையில் ஒரு தீர்மானம், நெல்லையிலே ஒரு தீர்மானம், இப்படி ஏன் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு, பின்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேட்டார். அவர்கள் கேட்டது எப்படி இருந்தது என்றால், “தீங்கள் இன்னும் வேகமாக அல்லவா போயிருக்க வேண்டும்” (சிரிப்பு) என்று சொல்வதுபோல் இருந்தது. அவசரெல்லாம் இங்கே இருந்திருந்தால் அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைச் சொல்லி இன்னும் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருங்கள் என்று சொல்லியிருப்பார் போலும். அந்த அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் மீது அவர்களுக்கு அவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் “நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டு வந்து, நம்மை நெருக்கடியில் விட்டுவிட்டார்களே; அதை எதிர்க்க வேண்டுமே; நம்மால் எதிர்க்க முடியவில்லையே; அப்படிப்பட்ட தலைமையின் கீழ் நாம் அகப்பட்டுக்கொண்டோமே” என்று வருந்துகிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஏற்கெனவே நான் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சருடைய கற்பனைத் திறனைப் பாராட்டி இருக்கிறேன். அந்தக் கற்பனைத் திறனைப் பாராட்டு

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வதற்கு இதன் மூலம் இன்றொரு வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறாரே தவிர, அவர்கள் குறிப்பிட்டது முற்றிலும் மாறான கருத்து என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையிலே போய் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துரைத்தார்கள். அதேமாதிரி, நெருக்கடி நிலைமை வந்தவுடனே, நீங்கள் கட்டற்கரையிலே, பொதுக் கூட்டத்திலே, செயற்குழுவினிலே தீர்மானம் போடாமல் இந்த மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து கண்டித்திருக்கலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போர் வீரனுக்குத் தெரியும், எந்தக் கையிலே வாள் வைப்பது, எந்தக் கையிலே கேடயம் வைப்பது என்று (பலத்த ஆரவாரம்).

தலைவரவர்களே, முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழு தீர்மானம் என்ன?

(1) அவசரக்கால பிரகடனத்தை திரும்பப் பெற வேண்டும்.

(2) நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

(3) பத்திரிகைகளின் கைக் கட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டு, பத்திரிகைகளுக்குரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்க வேண்டும்.

இதுதான் எங்கள் கட்சியின் எல்லாத் தீர்மானங்களிலிலும் உள்ள மைய அம்சம். இப்போது அம்சம் என்றால்தான் எல்லோருக்கும் புரியும் (சிரிப்பு).

அவசரக் கால பிரகடனத்தைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்பது முதலாவது அம்சம்.

நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பது இரண்டாவது அம்சம்.

பத்திரிகைகளுக்கு உரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்க வேண்டும் என்பது மூன்றாவது அம்சம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்த அம்சங்களை எப்படி நிறைவேற்றுவது? “தமிழ் நாட்டு மக்கள் காந்தியடிகள் நெறியை மறவாமலும், ஜனநாயகச் சின்னமாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாதையிலிருந்து தவறாமலும், தமக்கே உரிய தனிப் பண்பாட்டுடன், அமைதியான முறையில், வன்முறை தவிர்த்து—வன்முறை இல்லாத வழியில்—சட்டத்திற்கும் ஒழுங்கிற்கும் ஊறு நேரா வண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடி நிலைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று இந்தச் செயற்குழு கேட்டுக்கொள்கிறது”. இதுதான் முதல் தீர்மானம்.

“காந்தியடிகள் நெறி, அண்ணா அவர்களுடைய வழி, தமிழர்களுக்குரிய தனிப் பண்பாடு, அமைதியான முறை—இவற்றுடன் வன்முறையற்ற முறை, சட்டம், ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணவேண்டும்”. இதில் எந்த இடத்திலும் கிளர்ச்சி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை.

இந்தச் செயற்குழு தீர்மானம் போட்ட பிறகு, என்னை வந்து நிருபர்கள் சந்தித்தார்கள். என்னையும் பொதுச் செயலாளரையும் மற்றவர்களையும் நிருபர்கள் சந்தித்தார்கள். அப்போது அவர்கள், “இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களே; டில்லியிலே இருந்து வருகிற தாக்கீதுகளை நீங்கள் நிறைவேற்று வீர்களா, மாட்டீர்களா”? என்று கேட்டார்கள். “என்ன தாக்கீது” என்று கேட்டபோது, “சிலரை கைது செய்ய வேண்டும்; கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் பட்டியலில் இருப்போரை கைது செய்ய வேண்டும்; சட்ட விரோதமான சங்கங்கள், அமைப்புகள் ஆகியவையீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற இந்த தாக்கீதுகளை நிறைவேற்றுவீர்களா” என்று கேட்டார்கள்.

அப்போது நான் சொன்னேன். “செயற்குழு இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், இப்படிப்பட்ட தாக்கீதுகள் டெல்லியிலிருந்து வந்தால் அதை நிறைவேற்ற வேண்டாம் என்று செயற்குழு எனக்குச் சொல்ல வில்லை” என்று தெரிவித்தேன். அதுவும் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அந்தவகையில் பார்த்தால் இந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் டில்லியினுடைய தாக்கீதுகள், இந்த அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாக பிறப்பிக்கப் பட்ட உத்தரவுகள் என்ற முறையில் இந்த அரசுக்கு வந்தன. கடத்தல் பேர்வழிகளை கைது செய்வதாக இருந்தாலும், ‘கோபேசா, மிசா’-க்களைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும், சில

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சிகள் தடைப்படுத்தப்பட வேண்டும், அவைகளின் கீளை இங்கே இருந்தால் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்று வந்தாலும், நாங்கள் இவைகள் எதையும் புறக்கணிக்காமல், நிர்வாக மோதுதல் இல்லாமல் நடந்து வந்திருக்கிறோம்.

அந்த வழியிலே இந்தத் தீர்மானத்தில் நாம் நெருக்கடிக்கு தீர்வு காணவேண்டும், சட்டம் ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேரா வண்ணம் காந்திய நெறியில், அண்ணா பாதையில் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இதனுடைய தொடர்ச்சிதான் கடற்கரையில் நடந்தது. கடற்கரையில் என்ன கீழே இறங்கி விட்டோம்? டிரில் வாங்கினார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அங்கே கடைசியாக இலட்சக் கணக்கான மக்கள் எழுந்து நின்று எடுத்துக்கொண்ட உறுதி மொழி என்ன?

“எந்த நிலையிலும், எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் இந்தியாவில் மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு தயங்கமாட்டோம்” என்ற உறுதியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

“தேசத் தலைவர்கள் விடுதலை, பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குதல். இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்களை தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாக இந்த மாபெரும் கூட்டம் கேட்டுக்கொள்கிறது. வாழ்க ஜனநாயகம்!” என்று இந்த உறுதி மொழியினை கடற்கரையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டோம்.

அதில் சொல்லுகிறோமே, “எந்த நிலையிலும் எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் இந்தியாவில் மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு தயங்க மாட்டோம்” என்று சொல்லுகிறோமே. அதை பாதுகாக்கத் தயங்காத நிலை தான் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கேள்வி பதிலுக்கு இடம் தந்து, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதியளித்து, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களுக்கு இடமளித்து, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கும் இடமளித்து, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தான் அதற்கு நேரத்தில் வராததால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு இடம் அளிக்காமல் போய் விட்டார்.

[1975 அக்டோபர் 30]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அன்றையதினம் அத்தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற தகவல் வரவில்லை. பத்து மணிக்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்தேன். சாதாரணமாக 10-05-க்குக் கூட கேள்வி நேரம் முடிவதுண்டு. நான் இரண்டு நிமிடங்கள் தாமதமாக வந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கண்டனத் தீர்மானம், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் ஆகியவைகளை, அவைகளைக் கொண்டுவந்த முதல் நாள் தான், கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுவதுதான் வழக்கம். அதனால் தான் அன்றைய தினமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தது எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தீர்மானத்தைப் பற்றி. அந்தத் தீர்மானமும் அரசினரின் முடிவும் ஒன்று தான் என்று சொன்னீர்களே? இப்போது வந்திருப்பது கண்டனத் தீர்மானம் அரசின் மீது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே எப்படி சட்டமன்றம் நடைபெற்றது என்பதை வெளியில் பாராட்டாவிட்டாலும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வாய்ந்த கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மனதார இதனைப் பாராட்டுகிறார் என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். பார்லிமென்டைப் போலவே தான் சட்ட சபையும் நடைபெறும் என்று கருதியிருப்பார்கள். பார்லிமென்டில் என்ன நடைபெற்றது? பாராளுமன்றம் கூடுகின்ற அன்றையதினம் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு தாக்கீது வழங்கப்பட்டது.

Office of the Chief Censor, Government of India, Shastri Bhavan : அவர்களிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பு இது.

Revised Guidelines for the coverage of Parliament Proceedings : என்ற தலைப்பின்கீழ் வெளியாகியுள்ளது.

“ The Statements of Ministers may be published either in full or in a condensed form but its contents should not infringe censorship.”

The speeches of Members of Parliament participating in a debate will not be published in any manner or form but their names and party affiliation may be mentioned when publishing names of Members who participated in a debate, the fact that they supported or opposed a motion can be mentioned.”

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இப்படியெல்லாம் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் நீங்கள் பார்த்தால் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி தமிழக அரசு மீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த அன்று ஆளும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையின் தலைப்பைப் பார்த்தால் “சட்டசபையில் தமிழக அரசு மீது குற்றச்சாட்டு” என்று செய்தி வெளி வருகிறது. இவ்வாறு “பாராளுமன்றத்தில் மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றச் சாட்டு” என்று செய்தி போட்டு, அது வெளிவந்திருக்க முடியும் என்று கருதுகிறீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தப் பெருமை உங்களைச் சார்ந்தது அல்ல. இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்ணியம் மிக்கவர்கள். எக்ஸ்டிரா கான்ஸ்டிடியூஷனல், அன்கான்ஸ்டிடியூஷனல் காரியங்களில் ரிசார்ட் செய்வதில்லை. டில்லியில் அவர்கள் தொல்லை கொடுத்தார்கள். இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் பண்பாடு உடையவர்கள். அங்கே உள்ள பார்லிமென்டிற்கும், சட்டசபைக்கும் முறைகள் வேறுபடுகின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பார்லிமெண்டில் சி.பி.ஐ. கூட ஒரு எதிர்க்கட்சி தான் என்பதை அம்மையார் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களை அவ்வளவு கண்ணியமற்றவர்கள் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் சொல்லுவதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சி.பி.ஐ. எங்களுடைய ஒரு தோழமைக் கட்சி, உங்களுக்கு அரை டஜன் கட்சிகள் தோழமைக் கட்சிகள் என்று இருப்பதுபோல. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது சி.பி.ஐ. மீது இரண்டாவது தாக்குதல். பரவாயில்லை.

பிறகு நெல்லை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கழகத்தின் பொருளாளர், பேராசிரியர் முன்மொழிந்து, பொதுச் செயலாளர் நாவலர் வழி மொழிந்த தீர்மானத்திலும், இந்தியாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்காக தேவையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இந்திய நாட்டு முக்கியத் தலைவர்களையும், முதலமைச்சர்களையும் கலந்து விவாதித்து பிரத்தமபுரம் சந்தித்து நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மகிழத் தக்க ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர் கருணாநிதியை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானம் செயற்குழுத் தீர்மானத்திற்கு எப்படி புறம் பாகும். செயற்குழு தீர்மானத்தில் நாங்கள் கடைசியில் சொல்லியிருக்கிறோமே, “அண்ணாவின் பாதையில், காந்திய நெறியில் அமைதியான முறையில், சட்டம் ஒழுங்குக்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணவேண்டும்” என்று செயற்குழுவில் போடப்பட்ட தீர்மானம் தான் நெல்லை மாவட்ட மாநாட்டுத் தீர்மானம் வரை நீண்டிருக்கிறதே தவிர அது ஒன்றும் பின்வாங்கிவிட்ட தீர்மானம் அல்ல.

ஒவ்வொரு மாநாட்டுத் தீர்மானத்திலும் “தலைவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், அவசர நிலைச்சட்டம் திரும்பப் பெற வேண்டும், பத்திரிக்கைகளுக்கு நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப் படவேண்டும்” என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதையொட்டித்தான் தமிழ் நாட்டிலும் ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாகவும் 3-7-75 அன்று நெருக்கடி நிலையைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். எங்களுடைய தீர்மானத்தில் கூட நான் சொன்னதைப் போன்ற வாசகங்கள் தான்; காங்கிரஸ் கட்சித் தீர்மானம், வேகமாகக் கண்டித்தே கூட போடப்பட்ட தீர்மானம்.

அது மட்டுமல்ல, நேற்றைக்கு பேசிய சில நண்பர்கள் காமராஜர் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லையென்று சொன்னார்கள். இது நவசக்தி பத்திரிகை “அவசர நிலைப் பிரகடனம். தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல, தலைவர் காமராஜ் எச்சரிக்கை”.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தட் இஸ் ஆல். அதோடு சரி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிச் சொல்லுவீர்கள் என்று தான் நிறுத்தினேன். பின்னால் இன்னும் படிக்கிறேன். “சோளிங்கர்—ஜூன் 27, தேசம் முழுவதும் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிர்ச்சி யாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலை நாட்டுக்கு நல்லதல்ல” என்று சோளிங்கரில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் காமராஜர் பேசியிருக்கிறார் என்று ‘நவசக்தியில்’ செய்தி வந்திருக்கிறது.

இது அடுத்த நாள் நவசக்தி. இதில் கூட “வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே கூட நடைபெறாத கொடுமை இப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது” என்று காமராஜர் அதிர்ச்சி அடைந்து பேசியிருக்கிறார். அடுத்து அவர் சொல்லியிருக்கிறார். “இனிமேல் நான் பேசுவதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வரப்போவதில்லை; பேசித் தான் பயன் என்ன” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு மறைந்த தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு ‘நவசக்தி’ பத்திரிகையில் அப்போது வந்திருக்கிறது. இது 28—6—1975 அன்று தேதியிட்டு வெளியிட்ட ‘நவசக்தி’ ஏடு ஆகும்.

ஹாண்டே அவர்கள் அவசர அவசரமாக பத்திரிக்கையின் தேதியைக் குறித்துக்கொள்கிறார். ஏதோ நான் இப்படி ‘முரசொலியில்’ ஒரு செய்தியைப் புதிதாக அச்சடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டதைப் போல நினைத்துக்கொண்டு குறித்துக் கொள்கிறார்.

அவசர கால நிலை அறிவித்ததற்கு சில காரணங்களை நம்முடைய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபோது இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இயற்கையின் கோளாறால் விலை வாசி ஏறியது. அதற்கு இந்திரா காந்தியா காரணம் என்று கேட்டார். அதே கேள்வியை தமிழ் நாட்டில் கேட்டிருக்கக் கூடாதா? விலைவாசி உயர்வுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் காரணம் என்று போராட்டம் இங்கே நடைபெற்ற போது நம்முடைய மாரிமுத்து அவர்களைப் போன்ற அரசியல் நடு நிலையாளர்கள் அவர்களைச் சந்தித்து விலைவாசி உயர்விற்கு கருணாநிதியா காரணம்? கிடையாது என்று கூறினார்களா என்றால் கிடையாது.

பிகார் கிளர்ச்சியைப் பற்றி அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அவர்களே விளக்கமும் சொன்னார்கள். பிகார் கிளர்ச்சியைப் பற்றி கர்நாடக மாநிலத்தில் நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்த போது நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், “ஐந்து ஆண்டு காலம் ஜனநாயகத்தில் பொறுத்திருக்க வேண்டும். இடையில் அமளி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

செய்து ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடுவதை நான் விரும்பவில்லை” இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னேன், “நாங்கள் ஆட்சியில் இருப்பதன் காரணமாக அப்படிச் சொல்கிறோம் என்று எண்ண வேண்டாம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக செயல்பட்ட அந்தக் காலத்திலும், அண்ணா தலைமையில் செயல்பட்ட அந்தக் காலத்திலும், இந்த முறை நாங்கள் கடைபிடித்த முறையல்ல; இது எங்களுக்குப் பிடித்தமான முறையல்ல” என்பதை நான் பங்களுரில் நிருபர்கள் கூட்டத்தில் மிகத் திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொன்னேன்.

பீகார் கிளர்ச்சிக்கும் கிட்டத்தட்ட 1972-ம் ஆண்டு எங்களை விட்டு சில நண்பர்கள் பிரிந்து சென்ற நேரத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் நாட்டுக் கிளர்ச்சிக்கு என்ன வித்தியாசம் என்று பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். நண்பர் லத்தீப் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட குறிப்பிட்டார்கள். எம்.எல்.ஏக்களை ராஜினாமாச் செய்யச் சொல்லலாமா என்று மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்டார்கள். இங்கே எங்கள் உறுப்பினர்களை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். ஆனால் அமைதியாக நடத்தினோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த விவரங்களுக்குள்ளே எல்லாம் வெகு விளக்கமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை.

ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களோ, மொரார்ஜி தேசாயோ, அசோக் மேத்தாவோ அல்லது வேறு சில பிரமுகர்களோ பிரதமர் அவர்களைப் பற்றி வேகமாகப் பேசினிடுகிறார்கள். ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க நேர்ந்தது என்று சொன்னார்கள்.

நான் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். கோவையில் தேர்தல் நடைபெற்றபோது அண்ணா தி.மு.க. விற்கும் இந்திரா காங்கிரசுக்கும் உறவு இல்லை. அந்த நேரத்தில் கோவையில் நம்முடைய நண்பர் அ.தி.மு.க. துணைப் பொதுச் செயலாளர் பேசியிருக்கிறார், “வீட்டிற்காக பிரதமரா, நாட்டிற்காக பிரதமரா”, அவர்கள் ஏடான ‘தென்னகத்தில்’ (பிற்பகல் 2-00)

வந்திருக்கிறது, இந்தச் செய்தி. “பிரிவினையைத் தூண்டு குற்றவாளி இந்திரா காந்திதான்”—கோவைப் பொதுக்கூட்டத்தின் மனோகரன் உரை—இதைச் சென்ற ஆண்டுதான் 6-2-74 இல் கோவையில் மனோகரன் பேசியிருக்கிறார்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்தது—புதுவைத் தேர்தலின்போது என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் புதுவைத் தொகுதியோடு சேர்ந்த மாஹியில் சென்று பேசுகிறார். “1971 இல் இந்திரா காந்தி கொடுத்த வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டது. ஏன்?” என்று கேட்கிறார். ஆக, வாக்குறுதிகள் தொடர்ந்து காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டு வருகின்றன. அது பத்து அம்சத் திட்டமாக இருந்தாலும், அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிற முகப்புக் குறிக்கோள்களாலும், இவர்களுடைய இருபத் தெட்டாண்டு கால ஆட்சியிலே தொடர்ந்து காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டு வருகின்றன. அதை எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மாஹியில் பேசியபோது பிரதமருக்குத் தக்க பாடம் கற்பிப்போம் என்று கூறியுள்ளார். எந்த வகையில் என்று தெரியாது. கோபாலபுரத்திற்கு வந்ததைப் போலவோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தேர்தல் பாடம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேர்தல் பாடமா?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : முதலமைச்சர் நன்றாகத் தேடிப் பிடித்து இந்த ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் நேரத்தில் பேசியதை—தேர்தல் நேரத்தில் தக்க பாடம் என்றால் தேர்தல் பாடம். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது அமைதியான பேச்சா? சரி. இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். “இந்திராவைக் கைது செய்.” அண்ணா தி.மு.க. எம்.பி. மனோகான் ஆவேசம்—இதுவும் பத்திரிகையில் வந்தது தான்.

இப்படி இந்திராவைக் கைது செய் என்றும், பிரதமர் ஒரு பிரிவினைவாதி என்றும், பிரிவினையைத் தூண்டுகின்ற குற்றவாளி என்றும் பேசிய ஒரு கட்சி இன்றையதினம் ஏதோ தேர்தல் உறவுகள் வரும் என்ற நிலையிலே அவசரச் சட்டம் அல்லது இது போன்ற இருபது அம்சத் திட்டங்கள் இவைகளை வரவேற்று தி.மு.க.முகம் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகம் விளைவிப்பதுபோல இந்திரா காந்தியுடன் தனிப்பட்ட பகைமை கொண்டிருப்பதைப் போலவும் விமர்சிப்பது முறை அல்ல.

நாங்கள் செயற்குழுவிலும் சரி, கடற்கரைக் கூட்டத்திலும் சரி குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

மிகப் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு தேசியப் பரம்பரையில் வந்தவர் இன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள். அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற சங்கடம் அவர் எந்தெந்த பெரியவர்களுடைய மடியிலே குழந்தையாகத் தவழ்ந்தார்களோ—ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மொரார்ஜி தேசாய்—இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்வதின் மூலம் நாட்டில் இன்றைக்கு பெரிய புரட்சி எதுவும் தோன்றிவிடும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்வதும், பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குவதும் எந்த வகையில் தவறு என்றுதான் நாம் கேட்கிறோம்.

இப்படிக் கேட்பது தேச விரோதமாகாது. இவை தேச விரோதம் என்று வருணிப்பதும், இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று எண்ணுவதும் நப்பாசையே தவிர வேறு அல்ல.

ஆகவே மீண்டும் சொல்கிறேன். காமராஜருக்கு நாம் நினைவாலயம் எல்லாம் கட்டுகிறோம். காமராஜருக்கு எவ்வளவோ அழியாத சிறப்புகளை எல்லாம் செய்தோம். போலீஸ் மரியாதை, ராணுவ மரியாதை என்றெல்லாம் செய்தோம். இதை எல்லாம் விட—சிறந்த நினைவாலயமாக காமராஜருடைய தியாகத்தை மதிக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகவாவது—அவருடைய சகாக்கள் சிறையில் இருக்கிறார்களே—அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்யவேண்டும்.

நான் கொலைகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை. வன்நெஞ்சர்களுக்காக வாதாடவில்லை. சதிகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை. ரத்தப் புரட்சியில்தான் ஒரு நாட்டின் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிற வண்கணாளர்களுக்காக வாதாடவில்லை.

பிரதமரிடம் பேசிய நேரத்திலும் சரி, வேறுபல நேரங்களிலும் சரி, அந்த அம்மையார் விடுத்திருக்கிற அறிக்கைகளிலும் சரி, அவர்கள் கொண்டிருக்கிற உருக்கமான உணர்ச்சிகளை என்னால் உணர முடிகிறது. அதனை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் பிரதமர் கொலை செய்யப்படுவது என்பதோ, வன்முறைப் புரட்சி நாட்டில் ஏற்படும் என்பதோ என்றைக்கும் அனுமதிக்கக் கூடிய காரியம் அல்ல. பிரதமர் மீது சுமத்தப்படுகிற கொலைப் பழிச்சொற்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவைகள் அல்ல.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் சொல்கிறேன். யாராவது கொலை செய்யப்பட்டால் இந்திரா காந்தி கொலை செய்திருப்பார்கள் என்றெல்லாம்கூட சிலர் பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கண்ணியமற்ற பேச்சுகளை தி.மு. கழகம் என்றைக்கும் கையாண்டது கிடையாது.

இந்திரா காந்தி அவர்களோடு தி.மு. கழகத்திற்கு உறவு இருந்த காலத்திலும் சரி, உறவு முறிந்துவிட்ட காலத்திலும் சரி எங்க ளுடைய பேச்சில் இம்மியளவு கண்ணியக்குறைவான தன்மையும், இந்திரா காந்தியைப் பற்றி இருந்தது கிடையாது. மத்தியில் இருக்கிற அரசோடு வீணாக மோதிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமும் கிடையாது.

நாங்கள் அவர்களோடு உறவாக இருந்த நேரத்திலேதான் மாநில சுயாட்சி கேட்டோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டோம்.

உறவாக இருந்த நேரத்தில்தான் பாஞ்சாப் மாநில முதலமைச்சரை அழைத்து, மாநில சுயாட்சி மகாநாடு நடத்தினோம். 1971 தேர்தல் பிரகடனத்தில் மாநில சுயாட்சியை நம்முடைய குறிக் கோள்களில் ஒன்றாக வைத்தோம். இப்போது மாநில சுயாட்சியை எதிர்க்கின்ற அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம்கூட அந்தத் தேர்தல் பிரகடனத்தை வைத்துத்தான் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றோம். இந்திரா காந்தியோடு உறவாடிய நேரத்தில் நாம் நம்முடைய கொள்கையை இம்மியளவும் விட்டுக்கொடுக்க வில்லை. இந்தித் திணிப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொல்லவில்லை.

அண்ணா மறைந்த பிறகுதான் திருச்சியில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் இந்திராகாந்தியோடு உறவு இருந்த நேரத்தில் “அண்ணா வழியில் அயராது உழைப்போம், இந்தித் திணிப்பை என்றும் எதிர்ப்போம், ஆதிக்கமற்ற சமுதாயம் அமைத்தே தீருவோம், வன்முறை தவிர்த்து, வறுமையை வெல்வோம், மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி” என்று ஐந்து பெரும் முழக்கங்களை அனைவரும் சேர்ந்து—இன்று பிரிந்து போய் இருக்கிற நண்பர்கள் உட்பட அத்தனைபேரும் சேர்ந்து—எழுப்பினோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நம்முடைய கொள்கைகளை நாம் என்றைக்கும் அடகு வைத்தது கிடையாது. ஆனால் கண்ணியமற்ற முறையில் ஒரு கடுகளவாவது பிரதமர்பற்றி—தி.மு. கழகத்தின் தலைவர்கள் யாரும், என்றைக்கும் விமர்சித்தது கிடையாது. கொள்கைகளை, எண்ணங்களை, நிலைமைகளை விமர்சிக்கிறோம்.

ஆகவே, இன்றைய இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நானும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்திரா காந்தி அம்மையாரை இந்தச் சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவசரநிலை பிரகடனத்தை உடனடியாகத் திரும்பப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, தேசத் தலைவர்களை விடுதலை செய்து—சில கட்டுப்பாடுகள் தேவை என்று பிரதமர் சொல்கிறார்கள், அதற்கு யாரும் எதிரிகள் அல்ல—ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு இவைகள் எல்லாம் தேவைதான், அதற்கு இந்த அரசு ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறது—பத்திரிகையின் நியாயமான சுதந்திரங்களை எல்லாம் தருகின்ற வகையில் விரைவிலே ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு விளக்கங்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் தேவையில்லை, அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தொழில்களைப் பொறுத்து—சீனி சம்பந்தமாக ஒரு முக்கியமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியுமா? இன்றைக்கு இங்கிருக்கிற கரும்பு விவசாயிகளுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் கரும்புக்கு என்ன விலை கொடுக்கிறார்களோ அதே விலையை இங்கே நாம் கொடுக்க அரசுக்கு யோசனை உண்டா? அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சர்க்கரை விலையையும், கரும்புவிலையையும் இணைத்திருக்கிற காரணத்தினால் அந்தத் தகராறு வருகின்றது. சட்டப்படி கரும்பு விலையோடு, சர்க்கரை விலையை இணைத்து நிர்ணயிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை மாற்றி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கரும்புக்கும், சர்க்கரைக்கும் விலையை நிர்ணயித்துக்கொள்ளக் கூடிய அதிகாரத்தை எங்களிடமே கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசுக்கு யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் ஏற்கத் தயாராய் இல்லை.

1975 அக்டோபர் 30]

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இரண்டு மணி நேரம் மிக உருக்கமாக—களைப்போடு இருந்து பேசி அமர்ந்த பிறகு—நான் எழுந்து நிற்கிறேன், பதில் சொல்வதற்கு. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் போலவே நானும் களைப்போடு இருக்கிறேன்—பசியினால், எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறேனோ அவ்வளவு நேரம் தாங்கள் எனக்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : 1 மணி நேரம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு எல்லாம் பசியாக இருக்கிறது. ரிப்போயை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளைக் காலையில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது முடிவெடுக்காமல் விட்டுவிட்டுப் போவது முறை அல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எவ்வளவு சிக்கிரமாக முடிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சிக்கிரமாக முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உரையை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசியல் பகுதி, பொருளாதாரப் பகுதி என்று இரண்டுவிதமாக எடுத்துக் கொண்டால்தான் நான் அவற்றுக்கு ஒழுங்கான முறையில் பதில் சொல்ல முடியும்.

தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு தினங்களாக ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள், எதிர்த்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் இவர்களுடைய கருத்துக்களை முன்வைத்து என்னுடைய கருத்தைக் கூற முன்வந்துள்ளேன். எதிர்த்தரப்பிலே ஜனநாயகம் போய்விட்டது என்ற கருத்தை அதிகமாகக் கூறினார்கள். நான் என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பித்தபோதே சொன்னேன், ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படுவதற்குத்தான் ஜனநாயகத்திற்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. அதையே மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

ஜனநாயகம் அறவே ஒழிக்கப்படவில்லை, சில கட்டுப்பாடுகள் தான் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆரசியல் கட்சிகள் நடைமுறையிலே செயல்படுகின்றன, ஆனால் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகச் செயல்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஆனந்த மார்க்கம், ஜமெய்த்துல் இஸ்லாம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள்தான் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பாராளுமன்றம் நடைபெற்றது, எதிர்த் தரப்பினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியை, பிரதமர் அவர்களை எதிர்த்தவர்கள் அவர்களே கலந்து கொள்ளாமல் வெளியே போனார்களே தவிர அவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று தடை செய்யப்படவில்லை. பாராளுமன்றக் கூட்டங்களிலே கலந்துகொள்ளாதவைகளிலே தி. மு. க.வும் ஒன்று என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எதிர்த் தரப்பிலே உள்ள மற்ற சி. பி. ஐ., முஸ்லீம் லீக், பார்வர்ட் பினாக் போன்றவை கலந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் தி.மு.க.-வினர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வேகமான முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க யார் தடையாக இருந்தார்கள் என்றும் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, என்றும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் எல்லாம் ஆதரவாக இருந்தும் எதற்காக வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஆதரவாக இருப்பதாகச் சொல்கிற நீங்கள், வேகமாக நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடுக்கக்கூடியவர்களோடு ஏன் சேர்ந்துகொண்டீர்கள் என்பதுதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வேகமாக பிரதமர் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள், இன்னும் அங்கேயே இருந்துகொண்டு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க தூண்ட வேண்டும், இன்னும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு அணியை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பிற்போக்குக் கும்பலில் ஏன் போய் இணைந்து கொண்டீர்கள் என்று புரியவில்லை. நீங்கள் வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பிற்போக்குக் கும்பலில் நீங்கள் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டீர்கள், பிற்போக்காளர்களுக்கு உங்கள் ஆதரவைக் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டீர்கள்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சிலர், இந்தியா காந்தி பிரதமராக இல்லையென்றால் வேறு யாரும் பிரதமராக இருக்கமுடியாதா என்று கேட்டார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிரதமர் பதவி நியமனம் செய்யக் கூடிய பதவியல்ல, தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய ஒருவர், மக்களால் பெரிதும் ஆதரிக்கப்படக்கூடியவர், பாராளுமன்றத்திலே பெருவாரியான ஆதரவைப் பெறக்கூடியவர் தான் பிரதமராக வரமுடியும், யாரும் நியமனம் செய்யமுடியாது. ஆகவே, ஏதோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகப் பேசுவதை நான் சரியென்று சொல்லமாட்டேன். அவசரநிலை நியாயமானது என்று சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்குப் பிறகும் கூட அவசரநிலை சரியான தல்ல என்றும் அவசர நிலையளவிற்கு நாட்டில் பிரதமராக இல்லாமல் போய்விட்டது. பங்களாதேஷில் முஜ்பீர் ரஹ்மானுக்கு ஏற்பட்ட நிலை இங்கேயும் வந்திருக்கும். காலத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பங்களாதேஷில் ஏற்பட்டதுபோல் இங்கேயும் ஏற்படலாம் என்ற தகவல் ஒரு சமயம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும். அதை நாட்டுக்குச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கலாம்.

அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை, பங்களாதேஷ் சம்பவத்திற்குப் பிறகு கூட நியாயப்படுத்தவில்லையென்றால் என்ன கூறமுடியும்; முஜ்பீர் ரஹ்மான் அவர்கள் தி.மு.க. வால் மிகவும் போற்றப் பட்டவர். இந்திய நாட்டால் போற்றப்பட்டவர் அவர், இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று போற்றியிருக்கிறீர்கள். அவர் கொலை செய்யப்பட்டதுபற்றி மாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம்கூட போட வில்லையென்று நான் அறிகிறேன். நான் இவ்வளவு சொல்கிறேன். சொல்லியும் உங்களைக் கன்னிஸ் பண்ண முடியவில்லை என்றால் துங்குகிறவர்களை எழுப்பலாம், துங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்கிறவர்களை எப்படி எழுப்ப முடியும்?

பிரதமர் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை உருவாக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம், ஆனால் உருவாக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு சோஷலிஸ்ட் அணிக்கு விரோதமான அணியோடு போய் சேருகிறீர்களே, ஏன்?

திரு. சுப்பு அவர்களும் துரை முருகன் அவர்களும் மத்திய அரசோடு நல்ல உறவுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஏதோ நாங்கள் வந்து சிண்டு முடிவது ஆகவும் வம்பை இழுத்துவிடுவ தாகவும் சொன்னார்கள். வம்பை நாங்கள் ஏற்படுத்தவில்லை.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

உங்கள் தீர்மானம்தான் வம்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. உங்கள் தீர்மானத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? “உண்மையில் உருவம் மறைக்கப்பட்டு பொய்யின் நிழலில் நின்றுகொண்டு எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்குத் திட்டம் தயாரித்து இப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்காகப் போலிக் காரணங்களைத் தேடியலைந்து வின் அபவாதங்களை வாரி இறைத்து எடுத்ததற்கெல்லாம் சதி, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, பிற்போக்கு வாதிகள் என்று சொற்களைப் பொழிந்து காலாகாலத்திற்கும் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு மாசு ஏற்படுத்தும் வகையில் திட்டமிட்டு இந்திராகாந்தி நேற்றைய தினம் 26-6-1975 அதிகாலையில் சர்வாதிகாரத்தின் தொடக்கவிழாவை நடத்தியிருக்கிறார்” என்று தீர்மானம். நீங்கள்தான் வம்பை இழுத்துக்கொண்டீர்கள். உங்கள் வார்த்தைகளே அவர்களோடு மோதக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டன. நாங்கள் யாரும் சிண்டு முடியவில்லை. வம்பை இழுத்துவிடவில்லை. நீங்களே இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அவசரநிலைப் பிரகடனம் தேவையில்லை என்பது தி.மு.க.-வின் கருத்து, வெளிநாட்டு அவசரப் பிரகடனம் ஒன்று முன்பே இருக்கும்போது மேலும் இப்போது ஒரு அவசரப்பிரகடனம் வந்திருக்கிறது என்று சுப்பு குறிப்பிட்டார்கள். வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிற்காக அவசரநிலைப் பிரகடனம் தேவையானது. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பையொட்டி செய்யப்பட்ட அவசரநிலைப் பிரகடனம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று பிற்போக்கு அணியோடு சேர்ந்து கூறினார்கள். அவசரநிலைப் பிரகடனம் எல்லா மாநிலங்களையும் விட தமிழ் நாட்டிற்கு மிகவும் அவசியம். டிகோகார்ஷியா என்பது டெல்லியைவிட சமீபத்தில் இருக்கிறது, 1,500 மைல் கூட இல்லை. அங்கே அமெரிக்கா தளம் அமைக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நடுநிலை நாடுகள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்துமாக்கடல் அமைதிப் பிரதேசமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டும் கூட அங்கே அமெரிக்க தளம் அமைக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் யுத்தத்தின் பீதி கிடையாது என்று சொல்லிவிடமுடியாது. அப்படியிருக்கையில் எப்படி அந்த அவசரநிலைப் பிரகடனத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லோரையும் விட நமக்கு அவசியம் என்பதை மறந்து விட்டார்கள்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ் தான் இந்த இருபது அம்சத் திட்டம், புதிதல்ல என்று சொன்னார்கள். பிரதமர் அவர்களே அறிவிக்கின்றபோது இது புதிய திட்டம் அல்ல. இது பழைய திட்டம். நாம் என்ன என்ன நிறைவேற்றவேண்டுமோ அதை நிறைவேற்றாமல் அசட்டையாக இருக்கிறோம். அதற்கு முனைப்புக் கொடுத்து வேகமாக நிறைவேறும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், என்னுடைய திட்டம் புதிய திட்டம் என்று சொல்லவே கிடையாது. நீண்டநாட்களாக சொல்லிவந்த திட்டம் சரிவர அமல்நடத்தப்படவில்லையென்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, 1969-ஆம் ஆண்டிலே, வேகமான முறையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்காக காங்கிரஸ் கட்சி பிளவுபட்டது. அதற்கு முன் சரியாகச் செய்யவில்லை என்பதுதான் 1969-இல் பிளவுபட்டதற்குக் காரணம். ஆகவே, இந்தமாதிரி வேகமான முறையிலே கட்சியே பிளவுபடும் அளவிற்கு, வேகமான முறையிலே திட்டங்களைப் போடும்பொழுது அவைகளைப் பரிகசித்துவிட்டு, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கூடாது என்று சொல்கின்ற பிற்போக்கு சக்திகளோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுமுறையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இருபது அம்சத் திட்டத்திலே உள்ள பல அம்சங்கள் அகில இந்திய ரீதியில் சரியாக வெற்றிபெறாமல் போனதற்குக் காரணம் அவைகளிலே மக்கள் பங்குகொள்ளாமல் வெறும் அதிகாரிகள் மட்டும் பங்குகொண்டதுதான். ஆகவே, மக்களைப் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் டைரக்டிவ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதர மாநிலங்களில் சட்டபூர்வமான மக்கள் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்த, தவறு இல்லாமல் செயல்படுத்த அந்த மாதிரி மக்கள் கமிட்டியை இங்கேயும் அமைக்க வேண்டும். அதை அரசு மறந்துவிட்டது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கு வருவதற்கு முன்னால் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'மெயின் ஸ்ட்ரீம்' பத்திரிகையிலிருந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காட்டினார்கள். இந்த அவசர திட்டத்தைப்பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

படித்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் விமர்சித்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் எந்தக் கட்சியைப்பற்றி விமர்சித்தார்களோ அந்தக் கட்சிக்கே அவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் விமர்சித்துவிட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் பக்கம் போகிறீர்கள். அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு எதிர்ப்பை வேகப்படுத்த முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் விமர்சித்தாலும் அந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் வேகமாக செயல்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு பள்ளத்திலே விழுகிறீர்கள்.

முதலாளிகளுக்கு, தொழில்களைத் தேசியமயம் பண்ணவில்லை என்று பிரதம மந்திரி உறுதி கொடுத்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். சோஷலிசம் என்ற வார்த்தையை விட்டால்தான் உங்களுக்குப் பயமே தவிர தேசியமயம் பற்றிச் சொல்வதால் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. சில நேரங்களில் இராஜ தந்திரத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது நண்பர் சுப்பு அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும், அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் பார்டியிலே இருந்திருக்கிறார்.

லெனின் என்.இ.பி. என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 'நிழ் எகனமிக் பாலிசி' என்ற திட்டம் அது. முதலாளிகளை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு உற்பத்தி குறைந்து விட்டது, அந்த இடத்தை நிரப்புவதற்குத் தகுதியான ஆட்கள் நம்மிடத்தில் இல்லை, ஆகவே திரும்பவும் அவர்களிடத்திலே தொழிற்சாலைகளை ஒப்புவித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம்முடைய ஆட்களுக்குப் பயிற்சிகொடுத்து திரும்பவும் அதை எடுக்க வேண்டும், ஆகவே, இடைக்காலத்தில் சில சலுகைகளைக் கொடுத்தாக வேண்டும், வேறு வழி இல்லை பொருளாதாரத்தை நிரப்ப, என்று லெனின் கூறிவிட்டார்.

ஆகவே, இராஜதந்திரத்தோடு சில நேரங்களில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். தேசியமயம் பண்ணவில்லை என்பதை நிரந்தரமாகச் செய்யவில்லை என்று கூறிவிட்டதாக எடுத்துக்கொண்டு அதிதீவிரவாதமாகப் பேசுவது சரியாகாது.

யுத்தகாலத்தில் என்ன நடக்கும்? யுத்தகாலத்தில் சில சமயங்களில் நாம் வெற்றி பெறுவதற்காகப் பின்வாங்க நேரிடும். அப்படிப் பின்வாங்கினால் அதிலே பெரிய தவறு வந்துவிட்டது

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று சொல்லக்கூடாது. அந்த நேரத்தில் முன்னேறினால் தோல்வி வந்துவிடும், எதிரிகளிடம் மாட்டிக்கொள்ள நேரிடும். ஆகவே, சிற்சில நேரங்களில் சிற்சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பொழுது அதை நிரந்தரம் என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது. தேசிய மயம் பண்ணப்போவதில்லை என்று அறிவித்தார் பிரதமர், புலி பதுங்குவது பாய்வதற்காகத்தான். அதைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூடற்கரை தீர்மானத்தைப் படித்தார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத் தீர்மானத்தைப் படித்தபொழுது நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. அதை மத்தியஸ்தம் என்றுதான் சொன்னார்கள். மத்தியஸ்தம் என்றால் மத்தியஸ்தம் போகிறவர்கள் ஒரு அணியில் சேர்ந்திருக்கக் கூடாது. மத்தியஸ்தர்கள் என்பவர்கள் நடுநிலைமை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு அணியிலே சேர்ந்தவர்கள் மத்தியஸ்தத்திற்குப் போவது முடியாது. மத்தியஸ்தம் போவதற்கு எல்லாத் தகுதியும் இருக்கிறது முதலமைச்சரவர்களுக்கு, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒரு அணியில் தங்களைப் பிணைத்துக்கொண்டு விட்டதால் மத்தியஸ்தர் என்ற தகுதியை இழந்துவிட்டார்கள். நீங்கள் பிற்போக்கு அணியிலே போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள். அந்த தீர்மானத்திலே வேண்டுமானால் Bilateral talk என்று போட்டு பிற்போக்கு அணியின் பிரதிநிதியாகப் பேசுவதற்கு முயற்சித் திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பிற்போக்கு அணி என்று சொல்கிறார்களே, எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆனந்தமார்க்கம், ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஜனசங்கம் போன்றவர்கள், இன்றைக்கு இந்திரகாந்தி கீழே இறங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு இன்றைக்கு நீங்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு போகாமல் 'பாய்-காட்' செய்கிறீர்கள். ஏன் நீங்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உங்களோடு சேர்ந்து சுதந்திராக் கட்சியினர் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு எழுந்து நின்றார்கள், நீங்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து விட்டீர்களா?

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : உங்கள் கருத்துப்படி நீங்கள் அவசரக் காலப் பிரகடனத்தை எதிர்க்கிறீர்கள், அப்படி எதிர்க்கின்ற நீங்கள் ஏன் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை. எவ்வே உங்கள் உறவு அந்த அணியோடு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அணியில்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சென்றார்கள். நண்பர் செழியன் அவர்களின் தலைமையில் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அனுப்பிவைக்கப் பட்டார்கள். அதைப்போலவே மாநிலங்கள் அவையில் கலந்து கொள்ளவும் சென்றார்கள். ஆனால் நடந்தது, முதல் நாள் பேசிய பேச்சு எதிலும் வரவில்லை, பெயர்தான் வந்தது, கட்சிதான் வந்தது. ஆகவே, அதை எதிர்த்து மறுபடியும் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலே கலந்துகொள்வது இல்லை என்று முடிவு செய்தார்களே தவிர, வேறல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த பாய்காட் எவ்வளவு நாட்கள் இருக்கும் என்று முதலமைச்சரவர்கள் கூறுவார்களா என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த பாய்காட் அதிக நாள் நீடிக்காது என்றே கருதுகிறேன். ஏனென்றால், தமிழ்நாடு வழிகாட்டியிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து பாராளுமன்றம் திருந்திக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆக இந்த அளவிற்கு அரசியல் ரீதியான என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு பொருளாதார ரீதியான பிரச்சனைகளைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு வெளியிட்ட ஒரு வெளியீட்டைக் காண்பித்தார்கள், அதில் ஒரு வரி அச்சப் பிழையாக இருந்திருக்கலாம், அதைக் காட்டி எல்லாவற்றையுமே நம்பவில்லை என்று சொல்லி ஆதாரம் காட்ட இலாயக்கு இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது.

1975 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆதாரம் காட்ட இலாயக்கு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லாததைச் சொல்கிறார்கள். முன்னுரையில் மிகுந்த பெருந்தன்மையுடன் பேசினார்கள். இப்பொழுது சுரபேதம் ஏற்படுகிறது. தயவு செய்து அப்படிப் பேசவேண்டாம். இலாயக்கு இல்லை என்று சொல்லவில்லை, ஆதாரம் காட்ட விரும்பவில்லை என்று சொன்னேன், தவறான புள்ளிவிவரங்கள் இருப்பதால் ஆதாரத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் வேகப்பட்டோ, கண்ணியத் திற்குக் கீழே இறங்கியோ பேச மாட்டேன். இதில் தவறு இருப்பதால் இதை ஆதாரம் காட்ட இயலாது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், அம்மாதிரி சொன்னதாக வைத்துக் கொள்வோம். நீங்கள் புள்ளிவிவரங்கள் பலவற்றைச் சொன்னீர்கள். அப்படிப் புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னால் மட்டும் போதாது. 9 படி மேலே சென்றுள்ள நாம் 4 படி வரை ஏறியுள்ள இதர மாநிலங்களை பின்னோக்கிப் பார்க்க வேண்டிய தில்லை. 9-வது படியிலேயிருந்து 10-வது படிக்கு எப்படிப் போவது என்று பார்க்க வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லா மாநிலங்களையும்விட எப்பொழுதுமே முன்னேறிய மாநிலமாக இருந்து வருவது சென்னை மாநிலம், தமிழ்நாடு மாநிலம். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்திலிருந்து நிர்வாக ரீதியிலேயும் சரி, வளர்ச்சி ரீதியிலேயும் சரி, இது முற்போக்கு மாநிலமாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, முற்போக்குப் பணிகளிலே இன்னும் வேகமாகச் செல்ல வேண்டிய அளவிற்குப் போக வேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் பழத்தோட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் தென்னந் தோப்புகளைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையே. குத்தகை நிலங்கள் சம்பந்தமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எத்தனை ஆண்டுகாலத்திற்கு நீடிப்பது என்று கேள்வி போட்டோம். அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை என் சொல்லவில்லை? விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலி பற்றி கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள், ஆனால் இருக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

கின்ற நிலைமையைப் பார்த்து கீழ்த்தஞ்சையில் உள்ளதைப்போல நிரந்தரமாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அறிவித்து மறு அறிக்கை வரும்வரையில் செய்யலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்காக இவ்வளவு கவலைப்படுகிறீர்கள். எல்லா தொழிலாளர் களுக்கும் போனஸ் குறைந்துவிட்டதே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

(பிற்பகல் 2-30)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண் டிருக்கிறோம், பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பீர்கள். நாங்கள் கமிட்டி போடக் கூடாதா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஐ.என்.டி.யு.சி போன்ற அமைப்புகளின் சார்பில் அதை மாற்ற வேண்டுமென்று பிரதமர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலியை சரியான முறையில் உயர்த்த வேண்டும், நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

பிகாரில் வரதட்சிணை வாங்குவதை காக்கிசிபிள் அபேன்சாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாமும் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைச் செய்யலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க கடன் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். ஒத்துக் கொள் கிறோம். பூச்சி மருந்துக்குக் கொடுத்த சப்ஸிடியை நிறுத்தி விட்டார்களே. அதைக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். நிர்வாகத்திலே பங்கு என்பதைப் பற்றி ஒன்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்திலே பங்கு என்பது ஒன்று; தொழிலிலே பங்கு என்பது வேறு என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய விதத்திலே நிர்வாகத்திலே பங்கு இருக்கவேண்டும். தனியார் துறையிலேகூட என்ன கெபாகிடி இருக்கிறதோ அதிலே 40 சதவிகிதந்தான் தற்போது உற்பத்தி யாகிறது.

1975 அக்டோபர்-30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் நான் விரிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால் நேரம் இல்லை.

ஆக, எல்லா வழிகளிலும் பார்க்கிறபோது நாம் இன்னும் செய்ய வேண்டியவை மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. நாம் செய்திருப்பது குறைவு. மிக அதிகமாகச் செய்ய வேண்டியவை இருக்கின்றன என்ற முறையிலே நீங்கள் வேகமாகப் போக வேண்டும். உங்கரிடத்திலே எவ்வளவோ தவறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவசர நிலைப் பிரகடனம் நியாயமானது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மணி நேரம், கவர்னர் உரைக்குப் பதில் சொல்லுவது போல் மிக ஆழ்ந்த முறையில் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி. அவை நாங்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளுக்குச் சரியான பதிலாக இல்லை என்ற காரணத்தால் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ள அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு, மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்தைச் சரிவர இந்த அரசு அமுல்படுத்தத் தவறியதால், தமிழ்நாடு அமைச்சரவை மீது இப் பேரவை தனது கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டுத் தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை 31-10-1975 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-35 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.